

Handwritten text, possibly a signature or name, heavily obscured by noise and speckles.

T.D.R.C. No.
R.R. No. 174
2-1891

592N
M91
114660

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாணர்விகற்பவிஞ்விடை:

இஃது

சென்னை லுள்

பன்னியபுத்திகள் வேண்டிக் கொண்டமையால்

ம-ந-ரா-பு

கோடம்பாக்கம்

மு. துரைசாமிநாயகரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை

பஸ் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுவநாதன் - மாகிஸ்.

174/1337
2-1891
Y.592N
M91

130.15
01-4590950

விவரம்
விஷய அட்டவணை

கம்	விஷயம்
1	{காப்பு.
1	{தாட்செய்ததற்குக்காரணம்.
3	{சான்றார் என்பது அரசர்குலப்பெயராகாதெனல்.
3	{கொமணி என்பது அரசர்குலப்பெயராகாதெனல்.
7	ஏனாதிநாதர் ஈழக்குலம் என்று சேக்கிழர்கூறியது.
9	கம்பிரமாயணம் சான்றார் என்பதை அரசர்பெயராக வொ
	ப்பியதெனல்.
10	கம்பிரமாயணம் சான்றார் என்பதை அறிஞர்பெயராகவே
	யொப்பியதெனல்.
14	திருவினையாற்புராணம்
16	கம்பிரமாயணத்திற்குச் சான்றாகுறியபாடு இதுமறுத்தல்.
22	சான்றார்வேறு சான்றார் என்று எனல்.
23	சான்றார் சான்றாராகாது எனல்.
24	சுசுளண்டுகர் என்னுஞ்சொல் சான்றாரினதெனல்.
25	நம்பியாண்டார் கம்பிகள் ஏனாதிநாதரை ஈழக்குலமெனல்.
27	சான்றாரேழைய சாதகரங்காரம் அவர்களைத் தெருவிக்கும்
	விட்டதெனல்.
30	சான்றார் கிராமாணியாரென்பது.
31	கபிலாகவல் சான்றார்க்குச் சேரிமாக்கள் என்றது.
36	ஈழமன்னன்குலம் ஈழக்குலமாகாதெனல்.
41	சான்றார்க்குச் சான்றார்க்குமேழையுமேழக்குலங்கள்
	என்பது சாதிப்பெயரெனத் துவையிதெனல்.

பக்கம்.	விஷயம்.
42	சாணர் சான்றாகலும், அவர் சான்றோருக்கு சான்றவரு மாதிரிதான்.
43	சான்றோருள் சூரியன்மெயர், சூரியன் சான்றோர் சூரியகுலமா காணான். சூரியனுக்குச் சிராமணிஎன்னும்பெயரின்றெனல்.
44	சான்றோரு கற்பித்தே, கிரங்களை மறுத்தல்.
45	கிராமணிகளே கண்ட கிவாமுஞ் சாணொனல்.
47	வெண்கிராதர் அரசனுக்குப் படைபயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியராய் காண்டு அவரும், படைக்கலப் பயிற்செய்தையு அவரினத்தவரும் அம்சராயின கிவையெனல்.
51	பம்பன்புத்தவிலாசம் சாணுணத் தியங்கவிட்டதெனல்.
53	அமரஸிம்மம் ஷையாஸா அநாதரவு செய்ததெனல்.
54	கிராமணிப்பட்டம் அரசருக்கு அநாதரவையெனல்.
55	“சான்றோரினத்திடு” என்பது முதலிய பலஆன்றோர் வாச் சியங்கள் சாணுருக்குப் பயன்படாமை.
63	ஷெரிங்கு என்னும் ஆங்கிலேயபண்டிதர் சாணுரைப் பிரஸ் தாபித்தது.
65	சாணர் தங்களைச் சான்றோர் என்று கூறிக்கொள்வதும், அதற் குச் சான்றோர் - சான்றவர் என்னும் அநாதரவுகளைக்காட் வெதுடி பிடிதெனல்.
67	சாணுப்பாடிதர்மநிற் சிலர் தாங்கள் சாணுப்பாடிதன் மெனக்கூறுதும், சிலர் தாங்கள் சாணுத்தான் என வொப்புவதும் அவர்களது அபாயையே காட்டியதெ னல்.
67	சான்றோர் என்பது சாதிப்பெயராகாதெனல்.
71	“சூரியசக்திரவம்சபரம்பரைச் சரித்திரம்” அரசர்சரித்திர மாகாமல், கள்ளுக்கடைக்கிரமிணிகள் கண்டாய் முடிந் ததெனல்.
72	சான்றோருதொழிலைக் காலகதியால் அரசுநிலத்தவாசெய்கின் மனொனவும், அதனால் அவ்வரசருஞ் சாணர் என்று பழங்குட்பெயர்மனர் எனவுங்கூறி எதிரிகள் திருப்பி படைத்தது சனமெனல்.
73	ராபுரண்டியன் கூறாத வெறும்பொய்யெனல்.
77	புகழ்முத்திரைகளை அரசர்முத்திரைகளாகாதுவெனல்.

பக்கம்.	விஷயம்.
79	மறையர் - மழியர்முதலிய நாமங்களையுடைய கள்ளியொரு சாணொனல்.
80	கள்ளிறக்குவோரும், கள்ளிநீயாரும் வேறுவேறுசாதியாவொ ன்பது பிச்செனல்.
85	சான்றோர் என்னுஞ்சொல்லைச் சாணர் தங்களுக்கு இடுகிற யாக வொப்பாமல் காரணம் நியாயவொப்பியது அவ ர்க்குத் தீமையயந்ததெனல்.
87	சாவி - சாலிகை முதலியபித்தங்கள் சாணுருக்கு அபகாரத்தை, யே செய்தனவெனல்.
88	தீபன் என்னுஞ்சொல் அரசருக்கு உரியதென்னும் வாதம் பிச்செனல்.
89	தேவர் என்னும்பட்டம் சாணுருக்கு யாவொயிற்றெனல்.
90	தேவரென்பது பொதுப்பெயரும், “இருந்ததும் பொய்” புது” என்னும்பழமொழியும்.
93	ஷெரிங்கு என்னும் பண்டிதருக்குரிய சாணரிழிவு.
94	“நாடாச்” என்பது அரசர்க்குப் பூட்டப்பட்டபுரராசாதெனல்.
99	கந்தபுராணத்தில் “சான்றவர்” என்னுஞ்சொல் பெரியோரை மேல், ரிவித்ததெனல்.
100	சகாப்தத்திற் புராணத்தில் “சான்றவர்-சான்றோர்” என்னுஞ் சொற்கள் பெரியோரையே ரிவித்தனவெனல்.
106	சிராமான்னியான் அசுப்பதே திரிபணிகள் திரித்தெனல்.
108	திவாகரம் அரசனாயாவது, சாணுநாயாவது சான்றோர் என வொப்பியதின்றெனல்.
118	தொல்காப்பியம் அரசர்க்குச் சான்றோர் - ஆரினார் என்று பெயர்களை வொப்பியதின்றெனல்.
121	சாணர்காக சூழ்ந்த அரசர்க்காமலாதெனல்.
123	வெண்கிராதரத்தினது சாணயம்.
124	தஞ்சாவூர் முடிநிமிக்கிராமியர்.
125	சாணர் என்பதற்கு மறிஞ்சுருப்பொருள்.
	திருத்திநம்பு.

இனிச்சாதிகள் பிரம்மணசந்திரகந்தகிரியாதி, வைபவ
சாதி, சூத்திரசாதி யென நாலாகப்படுத்தி ருக்கின்றன. இங்
கால்வகச்சாதி யின்றன், உயர்த்தசாதி, பிறந்தசாதி, தாழ்
ந்தசாதி ஸ்திரியஞ்செர்த்த பிறந்தசாதி அநிலோமசாதி
யெனவும், உயர்த்தசாதி ஸ்திரியம், தாழ்த்தசாதிப் புரு
ஷனுஞ்செர்த்த பிறந்தசாதி பிரதிலோமசாதியெனவும் பெயர்
பெறும். அவ்வதிலோமப் பிரதிலோமசாதிகள் முதலான கு
சாதிகளுக்கு வேறாகத் தவாகாசிகண்டுமுதலிய தூல்களிற
கூறப்பட்ட சாதிகளையும் இவ்வதிலோமப் பிரதிலோம
சாதி யாகவும், இவற்றினின்றும் பிரிந்த ஏனைய சாதிகளையும்
பிரஸ்தவமித்து வரிசைக்காமல் கூறுமிடத்துச் சாணர்வாதி
யாகக் கூடச்சாதி யாக அநூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இங்
கியதா சிகண்டுகள் எவ்வகச்சாதி யாரும், எல்லாச்சமயத்தா
ரும், நெடுந்தரமாகக் கையாண்டுவரும் முக்கியப்பிரமாண
மாகலாம். இந்த தூல்களிற்கூறப்பட்டிருக்கும் அமைதியை
உலகில் அதுபவத்துக்கு வந்திருக்கின்றது. இவற்றைக்கூடச்
சாதி யாகக் கூறப்பட்டிருக்குஞ் சாணர்வாதியோர் கன்னிறக்
கியும், இவற்றினுஞ் செவனஞ்செய்கின்றனர். இவர்கள் ஈன
சாதி யார் என்பதற்கெற்பலே இவர்களைத் தென்னுட்டிற் கிரா
மமத்திலு், கோயில் குளங்களினுஞ் செர்க்கிறவழக்க மிது
வணாயிலில்லை. இவ்வுண்மை தெரியவேண்டின், மதுராமுத
லிய பிரபுநெய்யாநானங்களில் விசாரித்தத் தெளிபலாம்.
இன்னும் மலையாளத்தெருக்கில் (வாணியார் எனவும் ஈரமுதல்
குட்டிபுரம் என்னும் ஊர்களையிலுள்ள சாணர்வாதி சமூகம் என்
தும், குட்டிபுரத்திக்கு அப்புறம் மலையாளமுழநிலம்முள்ள
சாணர்வாதி சமூகம்) அங்குள்ளும் வழங்கமுண்டு. இந்த
சமூகசாணரும், தியச்சாணரும் தீயவர்களில், விதிக்குள்
வரக்கூறாது. இவர்களைத் தொட்டுக்கொண்டால் (சர்மன்
நீங்கலாக) மந்தையர் ஸவனஞ்செய்வதும் வழக்கம். வாண
யாருக்குக் கீழ்ப்பாடுசெய்திலுள்ள கோயமுத்தூர்முதலிய இல்
லாக்களிலெல்லாம் "சாணர்" என்றே இவர்களழைக்கப்படு
கின்றனர். மலையாளாட்டில் இச்சாணருக்குக் கீழ்ப்பாடு

கள் சர்மரும், பறையருமேயாம். சர்மர் என்பவர்கள் இங்காட்
டில் தோல்வினைஞர் என்று காமழைக்கும் சக்கிலிகளேயாம்.

ஈண்டுச் சாதிவத்தை விசாரிக்கவந்த யாம் சாணரது
ஈனவிருத்தரத்தத்தைப் அதிகமாகப் பிரஸ்தாபித்தது யாதெ
னின, இச்சாணர் தங்களது ஈனஜாதியை கூத்திரியசாதி
யென்று சாதிக்க அதிக பிரயாசை யெடுத்துக்கொள்ளுவத்
தென்றனென்க. இவர்கள் தங்கணமிட்டிலேபோகாமல் கூத்
திரியப்பிரிவில் சோனமரபினராகிய (அக்கினிசுலத்தவர் என
வும், வன்னியர் எனவும் வழங்கப்பட்டவரும்) மேன்மக்களைப்
பலவாறு தாஷித்தும் வருகின்றனர். இவர்கள் தங்கண
சாதியைப்புகழ்ந்தும், கூத்திரியசாதியாகிய வன்னியசாதி
யை பிழந்து இவ்வுடம்போல் விவகரித்ததற்குச் சாணர்
தவதீபம் - சான்றோர் தலமாபுத்திரம் - சான்றோர் தலமாபு
தீரம் - தீய தந்திரவம்ச பரம்பரைச்சரித்திரம் முதலிய சாண
ரது ஈனவகளை சான்றும். இச்சாணரிம்மட்டே யமையாமல்
வெற்றிக்கொடியோன் முதலிய பத்திரிகைகளிலும் பலவாறு
வன்னியர்களைத் தாஷித்துவந்தார்கள். இவர்களது தாஷணங்
களைப்பொருமல் வன்னியருள்ளுஞ் சிலரைத் தீய தத்தமக்
கியைத்தவாறு செ. பத்திரிகையிற்றினே விவகரித்துவந்த
தாகத் தெரிகின்றது. இவ்வவகிற்.

இச்சாணருக்கு வரத்தியாகிய கடத்திர - ஷண்முககிரா
மணி என்பவர் 1889-ஆம் ஆண்டு 20-வது செப்டம்பர் விகட
தந்தன் பத்திரிகையில் "சாணர்வாதி என்னுஞ் சொல்வழக்கு".
என்னும் மருடம்புனைத்து சிலவையும் வகுத்தார். அதனை
மறுத்து ஷெனா ஆகஸ்டு 21-ல் வெளிவராத ஷெனாத
னிற்றானே "சாணர்வாதி என்னுஞ் சொல்வழக்கின் முடிவு"
என்பதொன்றுவிண்ணா யாம் வேளியிட்டோம். இவர்களுக்குத்
கூடுதலிடாமல் பின்னர் வெற்றிக்கொடியோன்றித் தீயச்சாண
ரவாத்தியார் விருதாசாலகேசுபஞ்செய்யத் தலைப்பட்டார்.
அவரிடத்தில் எத்தனைகாலம் விவகரித்துவித்தாலும் சுவர்
வழிக்குவரப்போகாதிலை. அவரோடு யாழ்ப்பாணம்

சான்றிதழ் வினாவிடை

தில், அவரது சாதியை கூத்திரியசாதி என்பது தவறு என்று மறுத்துவந்ததேயன்றி, எமது சாதியை கூத்திரியசாதி என்று பிரஸ்தாபித்ததேயில்லை. அவரோவெனின், எமது மறுப்பு களுக்கு விடைபகர்வதைவிட்டுப் பள்ளிகள் கூத்திரியராகா என்று பாண்டையே பறையாகக்கொண்டு தட்டித்தலைப்பாட்டார். பள்ளிகளே கூத்திரியர் என்று யாம் எவ்வாறுமேவோ மென்றவா நொதிர்பார்த்திருக்கார். அவ்வினசாதியானா யொரு பொருளாக மதித்து அவரிடத்தில் ஏம்மை கூத்திரியசாதி என்று யாம் ருசப்படுத்தித்தொள்வது எமக்கு அவாவிபகம். பள்ளிகளே கூத்திரியர் என்று யாம் வாதிடத்தொடங்கின துவவியுத்தி வெம்மோடுகொல்போக்குச்செய்து தமமைகூத்திரியசாதி என்று வழக்கிடத்தொடுத்ததைவழுவழுவென்று பத அவரது கருத்து. அவரது வாதபத்திரிகைகளில் முழுப் பள்ளிகளது தூஷணமே கிரமபித்திகள்களாகிறது. அவரதுசாதி கூத்திரியசாதியன்றென யாய்நிரூபித்ததை மறுத்தபடியில்லை. பத்திரிகாதிபாகளும் பாரபட்சம்பாராட்டினர். ஆகையால், யாம் பத்திரிகாஸ்தத்தைவிறுத்தி, இவ்வினாவிடைக்குத் தனிதொழுதுணர்த்தாமென்க. இதில் அவரது நியாயமும், அகணீமத்த எமது நியாயமும் மெனின் விளங்கும். அவரும், யாமும் பத்திரிகைகளிலெழுதியவாதங்களிற்றையே ஈண்டுயாமெழுதத் துணித்ததென்க. இருவரது நியாயங்களையும் விவேகிகளறிந்து சத்தோஷிக்கவேண்டுமென்பதே எமது கோரிக்கை. அவரதுகைச்சாக்குகளையு “பூர்வோத்திரம்” முதலிய ஆபாசத்திரட்டுகளையும் பரிசோதித்து நூதுக்குவது அவசியமெனத் தோன்றினமை யால், அவைகளையும் இடவந்தது விசாரித்துக்கொள்ளாமற் போகோம். பரிசுப்போது எழுதத்தொடங்கிய விஷயம் பலரும் அறிந்த சத்தோஷிக்கத் தக்ககாலையால், சிறுகுழந்தைகளுக்கும் பிடிப்பென்று வினாவிடைப் பிரபத்தமாக வெளிப்படுத்துவாபென்க. இனிப் பெரியோர்களுக்கு வந்தனம்பாராட்டி, எமது வினாவிடைப்பிரபத்தத்தை இனிது பிரகாசப்படுத்துவாம்.

சான்றிதழ் வினாவிடை

சாத்தனுக்குங்கொற்றனுக்கும்நயர்ந்த

சம்பாஷணை.

சாத்தன்: ஐயா கண்பரே! சான்றார் குலவிருதுகூடதம் உமக்குத்தெரியுமா?

கொற்றன்: ஓ அன்பரே! சான்றார்குலம், கிண்டித்தான் மிருத்தாலன்றோ அதன் விருத்தர்த்தம் யா மறிய விடமுண்டாம்?

சா. சான்றார் குலமென்பது அரசர்குலம்.

கோ. அரசருக்குச் சான்றார் என்னும் பெருண்டாயின ன்றோ அரசர்குலம் சான்றார் குலமாகாது?

சா. அரசர் சான்றாராகாரோ?

கோ. அரசர்க்கே கிரப்பராகச் சான்றார் என்னும் பெயருண்டானாமல் அந்தணர், வைத்யர், சூத்திரர், பஞ்சமீராக யாவர்க்குமே அனுகூலத்தால், அரசரோ சான்றாருளானது அபத்தமாயிற்று. சான்றார் என்பது அகிஞ்சு, மோவிரை என்னும் பொருளை யேதரலால் அரசர்குலம் சான்றார் குலமாகாது?

சா. கிராமனிகுலம் உமக்குத்தெரியுமா?

கோ. கிராமணி குலத்தைத்தான் சான்றார்குலமென்பது.

சா. கிராமணி என்னுஞ் சொல்லுத்துப் பொருளென்ன?

கோ. கிராமமுன்னவன் என்று பொருள்.

சா. கிராமமுன்னவர்கள் அரசராகாரோ?

கோ. தேசாதிபதி என்றுத் தெரியுமா?

சா. தேசத்துக்கு அதிபதி என்பதாம்.

கோ. தேசாதிபதி என்னுஞ் சாதியினைத் தெரியுமா?

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கா. கவனாகவும், துன்பப்படும் அதற்குச் சண்டையி
கின்றார்கள்.

கோ. இராஜா ஜாதியொன்றிருப்பது தெரியுமா?

கா. தெரியும்.

கோ. இவர்கள் சுதந்திரியர்களா?

கா. நீர்தான் சொல்லும்.

கோ. கரட்டார் என்னுஞ் சாதிதெரியுமா?

கா. செம்படவரே கரட்டார் என்பவர்கள்.

கோ. இவர்கள் வந்தகாட்டை ஆண்டவர்கள்?

கா. நீர்தான் சொல்லும்.

கோ. இவர்களெல்லாம் அரசாக்காதபோது கிராமன
பட்டைத் தாங்கினவன்மாத்திரம் அரசனாவதெ
படி.

கா. ஆயின், கிராமணியை யாராகக் கொள்வது?

கோ. யார் துணைகொண்டு சாணர் என்று சொன்னே
மே!

கா. சாணர் என்று சொல்லக்கூடாது.

கோ. எப்போது சொல்லவேண்டியது.

கா. சாணர் என்று சொல்லவேண்டியது.

கோ. சாணர் என்னுந்நாழில்புரிவது? சாணர் என்ன
நாழில்புரிவது? இவ்விருவருக்கும்பேதமென்றீர்?

கா. சாணர் மாமேழிக் கள்ளிகக்குவதும், கள்ளிற்ப
தது செய்வார்கள். சாணர் வாத்தியாராயிருப்
பார்கள். கள்ளிக்குத்தகை, தூராயகுத்தகை
முதலியன எடுத்தார் பெரியவியாபாரஞ் செய்
வார்தீர். கிறிதுமேன் இவ்விவ்விதத்து உத்யோகம்
முஞ் செய்வார்கள். சாணர்வேறு, சாணர் வேறு
இவ்விதம் அறியவேண்டியது.

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கோ. சாணருக்குஞ் சாணருக்கும் பெண்கொடுத்தல்,
பெண்கொள்ள முதலிய சம்பந்தமும், பேரஜனப்
பிரதிபேரஜனமும் உண்டா? இல்லையா?

கா. இல்லையென்றுகூற எனக்கென்ன தலை திருமபா?
இல்லையென்று நான் சொல்வேனானால் எங்கள்
சாணரக்கூட்டம் பாளைக்கத்தியை யுருத்தொ
ண்டு வரமாட்டார்கள்? கூடலார் ஸ்ரீமுககிரா
மணி. ஏற்பட்டு கரம் சாணரல்ல, சாணர் என்று
திருத்திவருகிறார். எங்களவாள்வாயில் அது திரு
ம்பாமல் சிங்கடார் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இவர்களில் படிக்காதவர்கள் சாணரும், படித்த
வர்கள் சாணருமாகவன்றோ இப்போது ஏற்படு
கின்றது?

கா. படித்தசாணன், படிக்காதசாணன் என்று முடித்
துவிட்டீரே! இதுதானமுடிவு?

கோ. உம்முடைய வார்த்தையினைப் பேரிலும், உலகத்
தில் நடந்துவரும் அநுபவத்தின்பேரிலும் யாழுவ
வாறு முடிவுசொன்னதே யன்றி வேறில்லை.

கா. எங்களில் ஏனாதி காதலன்... ரொஜுவாரிருந்தாரே!
உமக்குத்தெரியுமா?

கோ. யாமறிவோம். அவர் அறுபத்துமூன்றுராயன்மார்
தனிவொருவர், அவரை உலகமுழுதும்வணங்கும்.

கா. அவரது குலம் என்ன?

கோ. "சுழக்குலச்சாணர்" என்று சொல்லு
கிறார். கூறினார்க்கியால், பாழக்குலம் நான் அவ
ரது குலம்.

கா. சாணர் என்று சொன்னதை இவ்விதமே!

கோ. யாமறிவோம். சாணர் என்பது குலத்தைத்
குறிக்கவில்லை. சாழம் என்பதே குலத்தைக் குறி

அ || சாணூர்விகற்பவினாவிடை ||

தத்து. ஈழக்குலம் என்று சொல்லியிருக்கிறதன்
நிச் சாணூர் குலம் என்று சொல்லவில்லை. சாண்
நூர் குலம் என்று சொன்னால், யாமும்வ்வாறு சொ
ல்ல யாதுதடை?

கா. ஆயின், சாணூர் என்று அங்கு வந்ததற்கு என்ன
பொருள்?

கோ. அறிஞர்-மேலோர் என்பதுதான் பொருள். அறி
ஞராயிருந்தபடியாற்றான் அவரை உலகமுழுதும்
வணங்கும் என்று மேலே சொன்னோம்.

கா. ஈழக்குலம் என்று கேக்கிறார்களேயென்றால் என்ன
பொருள்?

கோ. ஈழம் என்றால், கள்ளென்று பொருள். ஈழக்குலம்
என்றால், கட்குடும்பம் என்பதுதான் முடிவு.

கா. நீர் சொல்வது உசிதமாகத் தென்றின்று, அவ
மானமன்றோ அதிகமாகப் பாதிக்கின்றது?

கோ. கியாயவரம்பின்னாலு, விவேகியென்று மெச்சப்
படுவார். அத்துகடந்தால் வேறுபேர்தான் பெற
வுரியார்.

கா. (கேள்வியாகிய "சாணூர்" என்னுஞ் சொல்
அரசர் என்னும் பொருளைத் தராதோ?)

கோ. கல்லாதவர்கள் அவ்வாறு கொள்ளவாம்.

கா. எங்கள் ஷண்டி அமணி கல்லாதவரா?

கோ. யாழ் கல்லாதவரே. நீக்கிறீனோமன்றி ஒரு
அரைச் சுட்டிப் பிரஸ்தாபிக்க அவடியில்லை.

கா. நீர் கூறியதைமாதிரியாய் எவ்வாறு ஒப்புவது?

கோ. நீர் ஒப்புமையினைச் சொன்னீரென்கேளும். உலகில்
பிராணசாதிமுதல் பஞ்சமசாநியிருக்கப் பலசாதி
தனினுள் தமிழ்ப்புத்தவர்களிருக்கின்றார்கள். உல

சாணூர்விகற்பவினாவிடை ||

கள் ஷண்டிகிராமணியும், அவரினத்தவருந்தவிர
வேறு எத்தச்சாதிபாராவது "சாணூர்" என.
பது அரசர் என்னும்பொருளைத்தரும் என்றுகூறு
வரோல், யார்வரையை மூடிக்கொள்ளோம்.

கா. (கம்பராமாயணத்தில், பலவிடங்களில் அரசருக்
குப்பதிலாகிச் சாணூர், சான்றவர் என்னும்
பதங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சங்கதி
உழைத்துக்கொரியாதோ?)

கோ. நீர் காட்டிய சாணூர்கள் உபயோகமற்றன. ஏனெ
னையதினால்தான் என்னுஞ்சொல்லுக்கு முண்ட
பெயர்முளரி, பங்கயம், அம்புயம், போது முதலி
யன பரியாய்பதங்கள் இப்படியேயோல் அரசர்
என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சாணூர், சான்றார்,
சான்றவர் என்னுஞ்சொற்களைப் பரியாயமாகக்
கொண்டு கம்பாக்கறியாதினலை, அவர்கூறியவிதத்
தைத் தெரிவிக்கின்றோம்கேளும்.

கா. அதனை எங்கு கண்டுபிடிப்பதென்று சொல்லவேண்டி
யாம்.

கோ. அரசனது தொழிலெருங்கு அந்நனைப்பார்த்து
எமது ஆபத்தோ என்றான். ஒருவன் குழந்தையி
ன்றான். ஒருவன் அறிஞனோ என்றான். ஒருவன்
பிராணசாதி என்றான். இப்படியே பல பலவிதமாக
அமைந்தார்கள். அரசன், ஆபதன், குழந்தை,
அறிஞன், பிராணசாதி, என்னுஞ்சொற்கள் இவற்றுக்
கொண்டு பரியாயமாகுமோ? அரசன் ஒருவனுக்கு
ஆபத்தாகவும், ஒருவனுக்குக் குழந்தையாகவும்,
ஒருவனுக்கு அறிஞனாகவும், ஒருவ
னுக்கு ஆபத்தில் அவனது எதிரிநாணினது அஞ்
சாமலெதிர்த்துவென்றியுண்டிருக்கவும் விள
ங்குந்தன்மையால், அவ்வாறானிடம் அப்பெயர்

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

யார் பலர் பலவாறு அழைத்தல் சகசம். அரசனைப்போலவே பொருகுத்திரண்டும் பிறரால் ஆபதன், குழந்தை, அறிஞன், சூன் என்று கொண்டாடத்தக்கவனாகலாம். அவ்வளவேயன்றி, அக்குத்திரனை அரசனை என்று அழைப்பவரொரு வருமியார் ஒரு அவஸ்தை தனது கணவனை என்னுடைய ராஜாவே என்று அழைப்பதுபோல், வேண்டொயின், தமக்குவேண்டிய செவ்வொரு சாமான்யனுக்கு சாமான்யராய் யுள்ளவர்கள் எனது ராஜாவே என்று அழைத்துக் கொள்ளலாம். அரசன் என்னுஞ்சொல் அல்லவாசென்றுவனுக்கே சொந்தம். ஏனையோர்க்கு உபசாரம் ஏனையோர் "கான் அரசன்-கான் அரசன்" என்று வெளிவருதில், சிமார் கான் அரசனென்று வெளிவரக் கூடாதொழிய கான் இன்னனுக்கு ஆபதன், இன்னனுடைய குழந்தை, கான் அறிஞன், கான் சூனென்று வெளிவரத் தடையிராதன்றோ? இவைகளை நீர் இனிது யோசிக்கக்கடவீர்.

கா. நீர்தானே இன்னும் எமக்கு விளங்கச் சொல்லவேண்டியது.

கா. ஒரு அரசனைப் பிரஸ்தாபித்து ஆபதன், குழந்தை, அறிஞன், சூன் என்று கொண்டாடியது கெடுண்டு அவ்வரசனின்னுஞ்சொல்லுக்கு ஆபதன் முதலிய சொற்கள் எப்படியு பரியாயமாக மாட்டாவோ, அப்படியே சன்னோர், சான்றவர் என்னுஞ்சொற்கள் அரசன் என்னுஞ்சொற்கள் பரியாயமாகமாட்டா. ஆகையால், நம்பர் பிரஸ்தாபித்த சன்னோர்-சான்றவர் என்னுஞ்சொற்கள் அரசர் என்று விளக்கவியற்றா வாதின.

கா. (ஆயிஸ், இராமன் காதலில், சான்றோர்மாத) முதலிய பிரயோகங்களிருப்பதுபோல் அவ்வி

சாணர்விகற்பவினாவிடை. 1 கக

ராமன் காதலிலாவது, வேறு நூல்களிலாவது அரசரல்லாதானைச் சான்றோர்முதலிய சொற்கள் பரிஸ்தாபித்திருக்கின்றதா? இருந்தால் காட்டும் பார்ப்போம்.

கா. அன்போர் யாம் சொல்வதை என்று கவனியும். நீர்தேடிய இராமாயணம், சீரலகாண்டம், திருவவதாரம், படலத்தில், "சான்றவாசான்றவா தருமமாதவம், போன்றோரீர் புனிதகின் னருளிற் பூத்தவென், னுன்றிதால் குலமினி யரசின்வைகுமால், யான்நடமுடைமையு மிழப்பின்முமரோ" உடையானனும் பாட்டில் கலைக்கோட்டு முனிவரைச் "சான்றவர் ஐன்றவர்" என்று தசாத் பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றனர் இம்முனிவர் கூட சிறியவன்று. நான்சே சான்றவர் என்றது அறிவின்முதியோர் ரொப பெறப்பட்டமையால் அரசருக்கே சான்றவா என்னுஞ்சொல் சிறந்திடுமென்ற நுமதுமத சாணரகாற்றமெடுத்துப் போயிற்று.

அயோத்யியாண்டம், ஆறாண்டத்தில், "முன்றுலதினுக்குமோக் முதல்வனுய்முதல், தோன்றினுஞ் சான்றமருந் குந்தல், சான்றவருணசெயத் தருமமாதலால், சான்றவர் செய்முதல் நிழக்குண்டாருமோ" என்னும் பாட்டில் "சான்றவருரை செய்த தருமமாதலால்" என்று அறிவின் மிக்காரையே பரதன் கூறினான். இச்சான்றவர்களுக்கான்று. இந்தச் சான்றவர்களைக்குச் சாணர்வர் இயல்பில்.

சான்றோர்மாதம், சீரலகாண்டம், படலத்தில், "என்றாம் பற்றுண்ண வேண்டியச் சான்றோரைப், கொன்றான் நின்றான் கொலைபுணிநீ கிடத்தாய், வன்றாடு கிலையித்தி வாளிக்கடல் கமர்து, கின்றேனு நின்றே நெடுமரம்போரின்

* சாணூர்விகற்பவினாவிடை.

மேலே" என்னும் பட்டலில் சடாயுவாகிய பட்டினையச் "சான்றோயை" என்று இராகவன் கூறினான். இச்சடாயு அரசரன்று. இவரை அரசராக்கி, பின் சான்றாராக்கி, மெல்லக் கொண்டோய்ச் சாணூர்ச்சேரியிற் செர்க்க உம்மால் முடியாது.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம், பாடவிட்ட படலத்தில், "முல்லையுமுருத்துமுத்து முறுவென்று மூத்த போது, கொல்லையுமயிர்துமபுலுத் தேனுமென்று மூத்ததொன்றுமீ, அல்லு பொன்னுமவிலுயிர்து முறுவையுமீன்தோ, வல்லையுமலந்தோ நோடிமாநிலாவரது சான்றோய்" என்னும் பாட்டில் "சான்றாய்" என்று அதுமானைப்பார்த்து இராகவன் கூறினான்.

மேற்படி காண்டம் செ. படலத்தில் "மங்கையரிவளை *யொப்பாசு" மற்றளரிலு யென்னுஞ், சங்கையி லுள்ளத்தானே சான்றனைக் கொண்டு சான்றோய், அங்கவன் கிலைமையெல்லா மளர் நெறித்தருகுசார்த்து, திங்கன்வான்முத்தினுட்குச் செப்பெனப் பின்னுஞ் செய்பும்" என்னும் பாட்டில் "சான்றோய்" என்று அதுமானைப் பார்த்து இராகவன் கூறினான். இந்தப் பாட்டிலும், இதற்கு முன்பு பாட்பாடலிலுங்குமித்து அதுமான அரசனன்று. இதற்குச் சந்திரியே சான்றோய் என்று தலை யெடுக்காது. இதுமது "சான்றோய் மரபுகாத் தல்" என்னுந் துக்கு ஆக்கியோர் "சான்றோன்" என்று அதுமான பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவினத்திரம் பகர்ந்தனது. அதுமான சான்றோய் குரங்காகையால், அவன் சான்றோனென்று ஏற்பட்டால், கூத்திரியே சான்றோய் என்று தமது மதம் காத்திரியே குமென்றஞ்சு அவ்வதுமான குரங்காக வருவதுப்பட்டவனென தவிர கிலையான்.

* சாணூர்விகற்பவினாவிடை. 1 கக.

குரங்கு அன்றெனவும், அவன் மாட்டவரசனே எனவும், ஆகையால் அவன் சான்றோனெனவதுகூடுமெனவும், கியாயஞ்சொல்லித் தொலைத்தார். இவரது அறிபுமை அறக்கொழுது! கோரங்கிராட்டைக் குரங்கி காட்டவும், குரங்கிராட்டைக் குரங்குகாட்டெனவும், அங்காட்டவர்கள் குரங்குகளெனவும் வித்வான்கள் விதிப்பதித்தியெழுதிவைத்தார்களெனவும் இதைத் தாமதிகுந்தார். இவரிவ்வாறு சொல்லியதற்குப் பிரமாணங்காட்டாநையால், இவரதுவென்னறிவு எள்ளிகையாடத் தக்கதாயிற்று.

கா. இப்பிரமாணங் கூறுவிடினும், அவர்கூறிய கோரங்கி குரங்கி-குரங்கு என்பன ஒத்திருக்கின்றனவன்றோ?

கோ. குரங்கு என்பது தமிழ்ச்சொல். தமிழ்விதிவான்களுக்கு வேண்டுமாயின், அந்தக் குரங்கென்னுஞ்சொல் அவரது விபரீதப்பிரசங்கத்திற்குத் தவறாகலாம். சம்ஸ்கிருத வித்வான்கள் அதுமானைக் குரங்கு என்றுகொண்டதற்கு ஆதரவாய்கின்றனொவ் யாதா! தமிழ்நிலதாபிஞ் வான் மிக்பகவான் அதுமானையும், வளையகிஷ்கிந்தாவரசனை யங் குரங்குகளாகத் தெரிந்துகூறியதற்கு ஆதரவாய்கின்றதா? இவாணம், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடமுதலிய பாணிகளிலும் வானரவீரர்களே இராமருக்குத் துணைசெய்தவர்கள் என்றுகூறியிருப்பதற்கு மாறாக ஏனோ இவ்வப்பரீதமேயெனினார்? இவ் சாணூர்ப் பாதி யாகையால், இவரது சாதிக்கு ஏற்றவகையுமாறு "சான்றோ" பதத்தைச் சூழித்தார். இவரது ஏழ்மத்திற்கு ஏற்றவகையுமாறு இராகாயணத்தை உருவச் சமனது சாதித்தார். இவ் வகையாகுமே அவருடைய விவகரித் தால் இராகாயணமே பொய்யென்றுசாதித்த பின்னிலேயுமாயிற்று. இவ்வறிமனக்குமுத்துலைபோட்டுவருத்தியது ஆனோ பரிதாபம்! பரிதாபம்!

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கா. தியவளவுதானே, இன்னு முண்டோ?

கே. செ. காண்டம், சம்பாதிப்பீடலத்தில் "சான்றவர்புழி யுணக் கூஞ்சு தன்னுயிர், போன்றவர்புழி தாப் போந்து ளானேன், வானறபே ருலகுளோ ரதைதன்முன்னம் யான், வானறொடர் குவனென் மறித்துங் கூறுவான்" இன்னும் பாடலில் "சான்றவர்" என்பது அரசனாக் குறிக்கவில்லை. பெரியோனாயே இனிது விளக்கியது. இந்த சந்தர்ப்பத்திலும் தஞ்சாவூர்வழக்கு இழுக்க டைத் தொழிந்தது. இன்னும், அயோத்யாகாண்டம், கிளைகண்டுநீங்கு படலத்திலு, "தேன்றநர் தெரியலச் செம்மலுலவனா, யின்றவர் மூவரோ டுருமைகோக் குவன்" என்பது கமாத்கொடுத் தருமகோக்குநர், தோன்றலாக் கொடுத்தான். அறொழுது "தோன்றினான்" இன்னும் பாடலில் "சான்றவர்" என்றது அரசனா யன்று, இம்மை மறுமை விசுவரூபம் சம்புஞ் சான்றவர் என்றதனால், அறிவின் முதிர்ந்த பெரியோனாயேயாம். இதிறுளே அரசவள்ளலாகிய இராமனைத் "தரும லோக்குவந் தோன்றல்" என்று கூறினமையால் சான் றோனானமும், அரசரிலக்கணமும் வெளியாயின இவ்வாறு உய்த்துணருவகால் "சான்றோர்" இன்னுஞ் சொல்லமைந்த (நீர்காட்டிய) பாடல்களையாவும் பெரி யோனாயென்றி அரசனாயொருபாதுத் தெரிவித் தலவென்க.

இராமாயணம் இருக்கட்டும். வேறு தாற்பிரமாணங்காட் டுகிறீரா?

திருவிளையாடற் புராணம், மூலாகவந்து வழக்குரை த்தபடலத்தில் "காமமுதுபுலியன்னுஞ்சொற் கேட் டலுங்கெனச் சான்றோ, சிருவஞ்சொல் வழக்குமேற் கேண்டதுவதித்தாண்டு கோக்கித், தெரிவழி யிழுக் குளாழி வழக்கெனச்செய்பக் கேட்டு, வெருவினர் தாயத்தார்க்கள் வலியின்வேறு சொல்வார்" இன்னும்

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கரு

பாடலில் "சான்றோர்" இன்னுஞ் சொல்லிருக்கின்றது. இச் சான்றோரை "அனையது கேட்ட வானறோர்" என்று மற்றொரு பாடலில், உடனே பிரஸ்தாபித்திருக் கின்றது. இவர்கள் மன்றத்து வழக்குத்தீர்த்து மறை யோர்த் இவர்களைப் பிரஸ்தாபித்து, மாமனாக வந்தோர, மகந்தரக்கடவுள் "அறிவான் மூத்தோ ரனைவுருமி சைய" என்று கூறினர். இன்னுமிவர்கள் "நிருத்தரத் தவினொர்முன் னின்றனாயாடினான்" என்ற சந்தர்ப் பத்திலும், "கேட்டனீர் நீதினாலோர்" என்ற சந்தர்ப் பத்திலும் "இந்தப் புங்கவரிடனாத்தீர்த்தித் தருகென" என்ற சந்தர்ப்பத்திலும், "நீதினாலோர்" என்ற சொல்லுக்கு - "நீதினாலோர்" என்று பொருளாகின்றனர். இந்தப் பிரயோகங்கள் அரசாபப்போயனுக்கி லாமாட்டா. அதனால், சாணாவாது சாதவாகாதொழிந்தது. இவை களுக்கு என்னசொல்லுகிறீர்?

கா. எங்களது சாணாவாழ்வு சர்க்கண்டியலாயிற்றே! இனி என்செய்வது?

கே. ஐயா அன்போ! இன்னும் அத்திருவிளையாடலில் "அரசுனிங்கில்லைகொல்லோ - ஆன்றவரிவ்லை கொல்லோ" என்று அரசனையும் ஆன்றவனையும் வேறுபிரித்துக் கூறியிருப்பதையும் அறிந்துவாழ்வீர். நீரும், நும்மவருஞ் சாணசாணாக் மாமேறக்கற்றதேநீங்கிக் கல்விமேறக் கல்லாமையால், கற்றவர்கள் கைகடபுரர்களே யென றுணராமல் கம்பழ்பூட்டைக் கொண்டு களையேறப் பார்த்தீர்கள். அக்கம்பன்பாட்டுக் கட்டிமரமாக் கல் கட்டின்மிறந்த ஆமையாபுருத்தூமியால், அது நும்மி னத்தவரது பரிசுமுண்டானமாத்திரத்தில் கியாமல் கைகால்களை யுள்ளே வரங்கிக்கொண்டு, உட்களை அக் கட்டிலேதானே தள்ளிவிட்டது. இந்தப்பிரதயகை பிரமாணங்களை நீர்மறுக்கமுடியாது. சாணாருக்குவாத் தியாபுரிந்து காலம்போக்கலாம், கலவிகேள்விகளின்

வல்ல சான்றோர்க்கும்துத் தமொற்றங்கொண்டு தட்டிழந்துபோயிர். இனியாவது தாமஸிபீதமொழிந்து சாணரவாசுவதிட்டுச் சுகிப்பிராக்.

கா. நீர் சொல்வது சரியாகவே தோன்றுகிறது ஆயின், என்மனங்குழப்புகிறது. ஆகையால், நீர் தானே எனக் கொரு வழிகாட்டும் பார்ப்போம்.

கொ. ஒன்றுசொல்லுகிறேன் கேளும். "சான்றான் கொல்லு மண்டபத்திற்குவந்தான், சான்றான் தனதுபட்டத்துக்குநினைமேலேறினான், சான்றான் தனது அரண்மனையிலிடுபு புறப்பட்டான், சான்றான் தனது மந்திரி முதலினுடைய அரண்மனையிலிருந்து, சான்றான் மூலகுடினான், சான்றான் சிங்கநகரத்திலிருந்தான், சான்றான் பனது பட்டத்துக்கொண்டியோடுமிடமிருந்தான்" என்பனபோன்ற பிரயோகங்களை நீர் வந்தவாறாவது கேட்குகொண்டு வாரும். இவ்வாறு கம்பாபாடல்களின் காட்டுவிராயின், நீர் அரசராகத் தட்டில்லை, நீர் "பலவுமிதினனால் ஒரு அவிழ் தட்டாது" என்று உமமைக் கைதுக்கிவிடாத பாட்டுகளையல்லாங் கட்டிக் கொண்டிருவதிற் பயிலிலை. அவை உமக்குக்கொடாவிடனும், நீர் நெருங்கினால், உமமைக் கருவியிழன்றோ போட்டுத் துவைக்கின்றன் அகம்பரது பாடல்களுக்கு நிஜாதம் உமக்குத் தரியவேண்டின், கம்பரமாயணம் படித்த பல்விதவான்கள் இப்போதிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம்போய்ப் பாடங்கேட்டுத்தெளிந்தங்குவிதாக. கம்பா பாடல்களுக்கு யாம் கூறியபொருள்கள் ஒவ்வாவோ?

கொ. நீர் கேட்குப பாடல்களில் இரண்டொன்றை யிணைவிவர்த்தினவேண்டும். கம்பரமாயணம், அயோத்யா காண்டம், கிளைகண்டுநீங்கு படலத்தில் "சான்றவர்முதலாயுடைய வெண்ணிலிற்றமுன், சான்றவர்குழுவொடு தவந்துசொர்க்கும், வானருசினையு மற்றஞ்சுற்றம்,

மூன்றுதால் கிடந்தோன் முனியும்போயினான்" என்றும் பாடலில் "சான்றவர்குழு" என்பதற்கு அரசர் கூட்டம் என்று பொருள்விரித்திரு இராமனோ காட்டுக்குவந்துவிட்டான். கூடவே பரதன்பட்டாபிஷேகம் வேண்டாமென்றுதடுத்திராமனிடம்வந்துவிட்டான். தசரதன் காலவியோகமாய்விட்டான். இத்தஸ்தாபத்தில் அயோத்திராமகாரம் அரசனையிழந்து நலங்குலைந்திருந்தது. ஒரு அரசன்க்கே வழியில்லாத அவசரத்தில் அரசர்கூட்டம்என்று எவ்வெவ்வரசர்களையோ நீர் அங்குக்கண்பிடித்துக்கூறியது? இராமன்மீட்டல்கள் பரதன்பின்னாவது பலதேசத்தாராஜாக்கள் தொடர்ந்து போயிருந்தார்களென்று அங்குப் பிரஸ்தாபமுண்டா? பிரஸ்தாபிப்பதற்கு ஒருகாரணத்தை யுமெய்தாத அரசர்களை அந்தச் "சான்றோர்" என்னும் பதத்திற்குப் பொருளாகக்கூடாது கம்பனைக் கல்லாதவனெவ்வகழறியதாகவேமுடிந்தது. இனியங்கமைக்க "சான்றவர்குழு" என்பது மந்திரியர்-புரோகிதர்-சேனாபதியர்-தூதர்-சாணர் முதலியவர்களையே குறிக்கும். ஒன்று சொன்னீர் இன்னமொன்று சொல்லுகிறீர் பார்ப்போம்.

யுத்தகாண்டம், திருவப்பெகப்பூட்டலத்தில் "அந்தணர் வணிகர் வேளாண் மரபினராவிரந்துச், சந்தணிபு யத்து வள்ளல் சடையினியனையசான்றோர்" என்று கூறியிருப்பதாக நுமது "பூர்வோத்திரம்" உசுவது பக்கத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றி, அந்தப்பாடல் எட்டுப்பிரதிபி லிருப்பதாகவும், அச்சப்பிரதியிலிலையென்றும் பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றது. அது கம்பன் வாக்குபினுமாகுக. வேறு கற்பிதம் இராது. அதற்கு நீவிரும்பும் பொருளை ஈண்டு விரிப்பாய். அதில், அந்தணர் - வணிகர் - வேளாண்மரபினர் என மூன்றுசாதியார்கூறப்பட்டமையால், சான்றோர் என

மதே அரசரென்னும்பொருளைத் தருமென்று அறிவித்திருக்கின்றது. அதுகூடாது. ஏனெனின், அத்தணர் வணிகர் என்றுஞ்சொற்களுக்கிடையில், அரசர் என்று கூறுவதே அமைவுடைத்து. அங்ஙனங்கூறாமல் கடைசியில்வைத்துக் கூறுமிடத்தும், "சடையனேயனைய சான்றோர்" என்றுகூறியதுத் தவறுடைத்து. சடையன் வேளாளன், இவன் அரசரினுந் தாழ்த்துக்குலத்தவன். இவனையொத்தவர்களென்று அரசர்களைக் கூறுதல் இராஜவிக்ரதேயபாண்டியபொருளோடு சிறிய திருநாறு யுவமிக்கலாமன்றிச் சாணர்விகற்பவினாவிடையபொருளையுயிர்த்தல்கூடாது. சடையன் சாதியிற் சேரியவனும, அரசர்கள் சாணர்விகற்பவினாவிடையால், பெரியோராகிய அரசரைச் சிறியவனாகிய சடையனோடு உவமித்தது குற்றமாம். இதனால், அங்கே பொத்தசான்றோர் அரசராகார். சான்றோர் என்றது அறிவான்மிக்க பொய்யோனையேயாம். அத்தபிராட்டினில் "சடையனேயனைய சான்றோர்" என்று கூறியிருத்தலால், சடையன் சான்றோனுயிடுதலும், அவனையொத்த மேனமக்களே அங்குப் பிரஸ்தாபிக்கப்படுதலும் விவேகிகள்தேறிய முடிவாயிற்று. சடையன் கம்பராற்சிறப்பிப்பெற்று முதியோனுயினமையால், அவன்சான்றோனுயிடுதல் தருதியே. இவனை அறிவான்மிக்கவனைய சான்றோருக்கு உவமையாக எடுத்துக்கூறுதலும் அமைதியே. சாதியிடப்பமாக உவமைகூறவேண்டின் "சடையனேயனையவன் சாதியில்வந்த மேலோர்" என்று கூறுதலைப் பொருந்தும். இவ்வாறு விசாரித்துத் தெளிந்தவனுக்கின்று "சான்றோர்" என்னுஞ் சொல்லத்தேடி, நீர் சங்கடப்படுவது பரிதாபமேயாம். இன்று அத்தப்பாடலில் "சான்றோர்" என்பதற்கு அரசர் என்று திகாள்ளாமல் பெரியோர் என்று கொணர்ந்து அரசரைத் தரிவிக்குஞ் சொல்தான் யாது.

கோ. நீர் தேடியபிரமாணத்திற் படவதில், நீதி - வது கவியென்றீர், கூட - வது கவிபில். "சான்றோர்" என்பது கணுபத்திவெவ்வேறெதிர்பிட்டுக்ஞ் செய்தார்" என்று கூறியிருக்கின்றது. கூட - வது கவி "மாதவர்தனையலர்ளர் மந்திரக்கிழவர் மற்றும், மூதறிவாள ருள்ளஞ் சான்றவர் முதலோரட்டச், சோதியரன்மகனு மழ்ஹத் துணைவரு மறுமன்றானுந், தீதிர விலங்கைவேக்தும் பின்னபிடுகஞ் செய்தார்" என்று முடிவுகூறியது. இராமபத்திரனது திருவபிடுகத்தைத் தங்கிக்க வருபவரை, ஹவ்யபிடுகம் உட்பயதற்கு முன்னர்ப் பிரஸ்தாபிக்க வேண்டியதே யன்றி, அது நடந்ததற்குப் பின்னர்பிரஸ்தாபிப்பதுகூடாது. நீர்தேடிய நீதிவதுபாடல் அத்தணர், வணிகர் முதலாயினோர் இராமபிரானது மங்கலங்காண வந்தார்கள் என்று தெரிவிக்கின்றது. இந்தப்பயனற்ற பாடலைப் பிரஸ்தாபித்து (சான்றோர் அரசர்காதபோது) இதில் அரசரைக் குறிக்குஞ் சொல்யாது என்று நீர்கடாசியது அறியாமையே. கூட - பாடலம் "எட்டமையிறுத்தபத்தி னேழ்ப்பிருவளாக வேந்தர், பட்டிமவைத்தமைத்தநெறிப் பட்டிநெய்பைம்பொற்றேந், வட்டவெண்பு டயர்வீசு தும் லாமருங்குந் னானேத், தொட்டவெஞ் சோதிமோ விச் சென்னியுதெர்முது குழந்தார்" என்னும், கூ - வது பாடலில் பலதேசத்தாராஜாக்களும் வந்தார்களென்று பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றது. இந்தப்பாடலால், இராமபிரானது திருவபிடுகத்தைக் காணும்படி, அறிவர்துணைகம் உட்பயதற்குமுன்னரே அரசர்கள் வந்தார்களென்று பெறப்பட்டமையால், இவ்வரசனையொதுக்கி, நீர் தப்பேட்டைத் தட்டிப்பார்த்துக் கொண்டு வேறு அரசரை விரும்பியது தவிர்ப்பதாய் யாமுதகவித்த கூட - வது கவிபில் உள்ளஞ்சான்றவன்" என்றிருப்பதையுட்பார்த்ததானானாக, கூ - வது பாடலில் வேந்தரைக் கூறிவிட்டமையானது, இதில்,

சாணர்வொன்று சுமமாபிதம் "உள்ளஞ் சான்றவர்" என்று கூறினமையாலும் "சான்றவர்" அரசர் என்று கூறும் உமதநியுமைக்கு விசனப்படாதவர் ஒருவரு டிரார். கல்வி அறிவுகளில் தேர்ந்துத்தெளிந்தும் விளங் கிய உள்ளமுடையார் என்பதையே "உள்ளஞ்சான்ற வர்" என்பது தெரிவிக்கின்றது. "சான்றோர்" என்ப தை நீர்கொண்டவாறு அரசர் என்றுகொண்டால், உள் ளம் என்னுஞ்சொல் ஒருபயனுந் தாராதெழியும். இவ் வித அச்சுநீர்ப்பங்களுக்கு இடஞ்செய்வதாகிய துமது னுருவர்த்த இனிப்பர்வது ஒழித்துச் சுசிப்பிராக.

கா. நினை எமக்குக் கதியென்னை?

கோ. நீங்கள் சான்றாரல்லவெனவும், சாணாசாதி உங்கள் சாதியெனவும் அறிந்துகொள்வதுதான்.

கா. சாணர் என்று எங்களை எத்தனாவின்குறியிருக்கின்றது?

கோ. உங்கள்சாதியா ரொப்பியிருக்கும் விஷயத்திற்கு நா லாடளி ஏற்றுக்கு?

கா. என்னை சாதிபார் எதனை யொப்பியிருக்கின்றார்கள்?

கோ. என்ன இயென்று, மரமேதுநிற எந்தப்பயிவெனைக் கேட்டாது. என்காணான் என்பதட்டாது சொல்லு ருன், உதற்கு 'தெலுத்தேவேண்டியகஷ்டம், எமக் கில்லை.

கா. படுவன் என்றீரே, அது என்னை?

கோ. சாணருக்குள்ள பல்பெயர்களில் அது ஒன்று.

கா. அப் பல்பெயர்கள் யாவை?

கோ. செளண்டிகர், துவார், பிழியர், படுவர் முதலியனவாம்.

கா. இந்தியர்களில், சாணர் என்னும் பெயர் சேராத தென்கி?

கோ. செண்டிகர் என்னுஞ்சொல்லே சாணர்எனச் சிதை

கா. எங்களிற் சிலர் சாணர் என்றுஞ்சொல்லே சாணர் எனமருவியது என்று கூறுவதென்னை?

கோ. உங்கள் ஷண்முககிராமணி முதல்வெளியிட்ட "சான் றோர்குல பூர்வோத்திரம்" என்னுஞ் சுவடியில், நான் றார் என்னுஞ்சொல்லே சாணர் எனமருவியது என றார். அவரது பேச்சை அத்தோடேபோகாமல் "சா ன்றோர்மாத" என்று சிதையைப் பிரஸ்தாபித்து, அவ் வம்மைநாச சாணாரப்பெண்ணெனவுங் கைகசா, தெழுதி மகிழ்ந்தாங்கு பின்பு அவளியிட்ட "சூரியன்தி ரவம்சபரம்பரைச்சரித்திரம்" என்னுஞ் சுவடியிலும், வேறு பத்திரிகைகளிலுஞ் சான்றார் வேறு, சாணர் வேறு என்று பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார். இவ்வீரண்டில எதனை நீர் கொண்வர்?

கா. சிதாபெயியைச் சாணாரப்பெண்ணென்று கூறியது எங்களுக்குப் பெருமையாகையால், இதைக் கண்டுநி மித்தவரை காங்கள் ஆய்வமாகக்கொண்டார் சீவரம்.

கோ. நீர் கொண்டாடுஞ் சாணாவாதியார் தா "சூரிய சந்திரவம்ச பரம்பரைச்சரித்திரத்தில், "சீவரோர் குல பூர்வோத்திரம்" சிலருக்கு மயங்கத்திற கிடையாப் பேசியண்டமையால்" என்று கூறினாராகையால், சிதையைச் சாணாரப்பெண்ணென்றது அவர்மயக்கத் திறப்பியதாக ஏற்படுவதன்று, யிருக்கு மயக்கமுட் டெறது சாணா ஜாதித்தெனில், அதனைக் களங்கமின் மிக் கூறிவிட்டார். தான் மயக்கத்தி லெழுதியபடியார்.

கா. அது யிருக்குமயக்கத்துத் தருவதற்க் அவர் பின்பு கொள்துகூறியதை யாரும் சந்தேகாவித்தோம்.

கா. இரண்டு நூல்களும் ஒரேபேரே பெழுதியதாக எப்படிக் கொள்ளுது? பூர்வோத்திரம் எழுதிப்பவா தெர் ஷண் முககிராமணியும், பரம்பரைச்சரித்திரம் எழுதியவர் க ஷண்முககிராமணியுமாகவன். இவ்விருநூல்க ளின் முகப்புப்பத்திரங்களில் எழுதியிருக்கின்றது?

கோ. அவ்விருநால்களையும் ஒடு எடாகப்படித்துப் பிரித்த
வர்க்கே யாம்கூறியதுநீரும் என்று விளங்கும். பிந்திய
நூலில், “சான்றாரோசர்ணர்” என்பதைத்தள்ளிச்
“சான்றாரவேறு-சாணரவேறு” என்று எழுதிக்கொண்
டேதே விசேடம்.

கா. சிதையைச் சாணரப்பெண்ணென்று யாம்கேட்டபோது
ண்டான சந்தோஷம் இப்போது எமக்கு அழிந்ததே!

கோ. சிதைக்கு இரார் எனது பரிசுத்தாகியவனிடம்
டாகி, இராவணவகைக்குப் பின்னிடே தோட்டி ஒழிக்
ததன்றோ? அப்படியே அங்களது தொ-தி-ஷண்முக
இராமணியினதுபரிசுத்தால் அவ்வம்மையாருக்குச் சா
ணரத்திட்டும், சாணரதுக்கத்தமுமுண்டாகி, அப்போ
மாய்த்திடப்பூரண்ட, க-ஷண்முகஇராமணியால் அத்
ட்டும் துர்க்கத்தமும் ஒழித்துப்போயின.

கா. சான்றாரவேறு, சாணரவேறு என்று தெளிந்து கூறி
உமக்குச் சந்தோஷமோ?

கோ. னும், சாணரும் வேறு என்றது நாவரும் ஒப்
புத்தகத்தான். சான்றார் = குணமென்னும் குன்றேறி
ன்னாரையும், சாணர் = பண்பென்னும் மாமேறிநின்ற
ரையுந் தெரிவிக்கும். இவ்வாறு தெரிந்துகூறாமல்,
சாணராஜாதியைப் போலச் சான்றாரு மொருசாதியெ
னத் தெளிவிழந்துரைத்தது பரிதாபமேயு.

கா. சான்றார் என்பது சாற்றார் என்பதன் திரிவு என்று சிலர்
கூறுகின்றனர். சாற்றார் என்பது சாறு என்பது
கன்னெனவும், சாற்றார் என்பது சாற்றார்ப்பவர், சிவ்லது
களிறிக்குப்பவர் எனவும் பொருள் விளக்கின்றனர். நீறு
க்குரியவர் சீற்றார், ஏறுக்குரியவர் ஏற்றார், சாறுக்
குரியவர் சாற்றார் எனவும் உதாரணங்கூறுகின்றனர்.
வெற்றி என்பது வென்றி எனத்திரித்ததுபோல், சாற்
றார் என்பது சான்றார் எனத்திரித்தது எனவுந் தருக்
காதே தவிர, எம்மை அவர் சாற்றாரென ஒழித்துக்

கூற்றினுஞ் சான்றார் என்னுந்திரிவு எமக்குவந்துபொரு
ந்துதலால், யாம் சான்றார் என்றுவெளிவரப் பின்
னிடேம்.

கோ. நீர் சான்றாராகவேண்டி, ஏனென்தான் திருவாயை
வாழ்த்தித் திருநீற்றுப் பெருஞ்செல்வத்தைப் போற்றி
இன்புறத்தடவீர். உனது சாணரவாறு உம்மைச் சாந்
றாராக்கமாட்டாது கிடார்.

கா. சான்றாராகட்டும், சாற்றார் என்பதுதான் சான்றார்
ஆகியது. உனது உனக்கு என்னசொல்லுகிறார்?

கோ. சாற்றார் எவ் வம் பதம் சான்றாராகமாட்டாது. அவ்
வன்மாயின், சீற்றார் என்பது சீன்றார் எனவும், ஏற்றார்
என்பது ஏன்றார் எனவுந் திரியும். இவ்வாறு திரியாமல்
யாலும், சாற்றார் என்பதில் சாறுபகுதியும், சான்றார்
என்பதில் சால் பகுதியுமாகின்றமையாலும், சாற்றார்
தான் சான்றாராய்தெனவாரிப்பது கூடாது. தெ
வென்றி என்பனவேயோ எனின், வெற்றி என்பதற்
கும் - வென்றி பென்பதற்கும் பகுதி சுவல் என்பதே
யாகையால், வெற்றியே வென்றியாகத்திரிந்த தெனல்
கூடும். சாற்றார் = சான்றார் என்பதை வெற்றி = வென்றி
என்னுமுதாரணம் கிலேகிறுத்தமாட்டாது. ஆகையால்,
சான்றாரகிய நீர் சான்றாராவது முறையாகாநீயும்.

கா. எந்தவழிப்போனானுஞ் சான்றார் என்னும்பெயர் எமது
ஜாதிக்குப்பொருந்தாதென்றோ? பொருதுவழிதானெ
ன்றோ?

கோ. கூலிறக்கிலும் உங்கள் சாணரசாதியில் தென்பிறமா
மவரென்று சாத்தித்தப்பெணித் தவத்தெய்யுணவியோல்,
ஏனென்தரைப்போல் நீருஞ் சான்றாராகவாம்.

கா. பிராமணர் அரசர், வைகியர், குத்திரர், கம்மாளர்
கைக்கோளர் முதலிய பலசாதிப் பெயர்களில் ஏந்தப்
பெயரும் ஒன்று மற்ருளுஞ் சாத்திரியமல், வெள்ள

மிகர் என்பது மாத்திரம் சாணர் எனத்திரிந்தது என்பதால் யாவொரப்புவர்?

கொ. யாமகனும் மரியாயம் வினாக்கள் ஒப்பத்தக்கதெயன்றிப் பழக்காதமுதிகளொருபவேண்டிய அவசியமில்லை.

கா. சென்னடிசை சாணராகத் திரிந்ததுபோல் வேறுவென்று காட்டும் பார்ப்போம்.

கொ. பாரம்மணர் என்பதுதான் பார்ப்பார் எனத்திரிந்தது நீரறியீர். உங்கள் சாணரவாத்தியும் நீர் சாணர். எனப்பேத அரசனெனத்திரிந்தது. எனப்பேதேயியென மருவியது. இவற்றை நாம், சென்னடிசைகள் எனப்பேத சாணன் எனத்திரிந்ததுணர்ந்து பின் பெறும்தொழிலைப் பரித்தின்புறமுற்போகீர்.

கா. உங்கள் சாணராகாதபோது எங்கனம் மரியாதையாகச் சொல்லவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் இது சாணியாயினவர்கள் சாணர் என்று கூறாமல் சாணர் என்று எனப்பேதிகின்றார்கள்?

கொ. அன்னியசாதிபார் உங்களைச் சாணர். என்று பிரதாபிக்குங்கால், அரசர் என்று பொருள் கொண்டு பிரஸ்தாபிக்கிறார்களா? சாணர் என்றெண்ணப் பிரஸ்தாபிக்கிறார்களா?

கா. அவர்களைப் பரியாவது என்னுமிருங்கள். அது இருக்கட்டும். சாணர் என்று பிரஸ்தாபிப்பதற்கு அவர்களுக்கு என்ன ஆகாவு?

கொ. "சுழக்குலச் சாணர் ரோனாதி காதனர்" என்று செக்கிழார் கூறியதில், திரிபுணர்ச்சி கொண்டு தேயும். எவ்வனமெனின் சுழக்குலம் கள்ளிறக்கொழுங்குலமாகையாலும், அக்குலத்தவர்கள் சாணர் என்று வெளிப்படையாகத் திரிகின்றமையாலும், இச்சாணர் என்னுஞ் சொல்லையே மரியாதையாகச் சாணரெனச் செக்கிழார்கூறியதாகவுங்கிப் பலரும் இப்போது வழக்கிவருகின்றனரென்பதே முடிவு.

கா. செக்கிழார் வாக்கால் காங்கள் சாணராயிடுதல் முடியாதகாரியத்தானா?

கொ. அவர் "சுழக்குலம்" என்று "சாணர் குலம்" என்று கூறியிருப்பின, சாணரென்பது குலப்பெயராகும். அவரைமபுவதில் உங்களுக்குகொருபயனும் உண்டாக மாட்டாது. சாணரவாதவிட்டு அவர் திருவடிக்காட்படிவ், நீங்கள் சாணராகலாம்.

கா. இவ்வாறுவழிசொல்லுமே பார்ப்போம்.

கொ. செக்கிழாருக்குமுந்தியநூல்யாதானுமொன்றைத்தேடி உங்கள் சுகிப்பதே முடிவானகாரியம்.

கா. செக்கிழாருக்குமுதலால் "நம்பியாண்டார் நம்பிதிருவந்தாதி" அன்றோ அதிலொருக்கால் ஏமக்கு ஆகவுண்டாகலாம்?

கொ. அதில் "பத்தனையேனாதி காதனர்" என்று தொடங்கி "சுழக்குலத்தினென்பா" என முடித்திருக்கின்றது. இவ்வளவேயன்றிச் சாணர் குலம் என்னும் பிரஸத்தியே கிடையாது. நம்பியாண்டார் நம்பிதன் "சுழக்குலத்திபன்" என்றார். செக்கிழார் "சுழக்குலச்சாணர்" என்றார். இருவரும் சுழக்குலத்தையே பிரஸ்தாபித்தார்.

முன்னாலார் தீபனென்றதையே பின்னாலார் சாணர் என்றார். தீபனென்றதும், சாணரெனத்தொகுத்தொன்றார் என்னும் பொருளேயுள்ளது.

கா. எங்கள் குலத்தவர்கள் சாணர் குலம் என்று கூறி ஒரு பூர்வப்பிரமாணத்தை நீரோணங்கன்றிருக்காமல் உறுமே பார்ப்போம்.

கொ. யாமகனடிநாதர், அதனைப் பொன்பெயர் மொற்றிக் களிப்போம் அப்படிக்கிவலாமையாற்றான்றோ உமது தர்வாதத்தைக்கேட்டுக் களிக்கின்றோம்.

கா. பெரியபுரணத்திற்குப் பித்தியுநுள்ளில், ஆகரவுண்டாகாக்கோ?

கே. யாதேனும் ஒருஆதரவு காட்டுவீராயின், அதனை ஒத்திகளொப்பார். தேக்கிழார்வர்களை நீர் திரிவர்க்கு கவர்த்தபடிப் பித்தியகற்களும் கவர்த்ததாகவே யொதுக்குவர். யுவுர்கூறியும் மூலப்பிரமாணத்தை அநுகரிப்பதொழிய விரோதமில் கூடாது. திவாகர கிண்கு சாட்சிகளும்வேண்டும்.

கா. இனி நீர் சொன்ன சொல்லுகிறீர்!

கே. நீர் தொடுத்தவாதம் விழ்த்துபோனீர். இதை நிரூபிக்கிறோம்.

கா. எங்குக்குக்குங் கிராமணிப்பட்டங்கட விழ்த்து போயிற்று?

கே. அதற்கு நீங்கள் கொண்டபொருள் தமொறிப்பீராய் வெகுளாளாயது.

கா. கிராமாதிகாரி என்னும்பொருள் அதிலிருப்பதை நீர் எப்படி மீறுக்கலாம்?

கே. இவ்விஷயத்தை இராஜாசாதி - தேசாயிசாதி - காட்டார் சாதி எல்பவைகளைச் சாட்சிகாட்டி மறுத்தோமானகையால், இன்னும் விவகரிக்க மனமில்லை. வேண்டியோயின், கோணர்சாதியையும்யோசித்துப்பாரும். கோணர் இடைபார், இவ்வினையர், கோன் = அரசன் என்று பொருள்கூறும் அரகர் என்று வாதிடவரலாம். என்னசொல்லுகிறீர்?

கா. இதே இருக்கட்டும். யாம் சில பிரமாணங்களுக்கும், அங்களைக் கேட்டு ஒரு முடிவிலாவதும்.

கே. நீர் புதிதாய் ஒருவிஷயஞ் சொல்லும்போது, அதனை யாம்கேட்பது கடமையே!

கா. சாதகாலங்காரம் நீர் பார்த்திருக்கிறீரா? அதில் உச்சராகியில் ஒருகிரகம் கிற்கில், அப்படி கிற்கப்பிறத்தவன் ஒருஆர் கிராமணியாவனெனவும், இரண்டு கிரகங்கணி

ற்கப்பிறத்தவன்பலவுர்கிராமணியாவனெனவும், மூன்று கிரகங்கணிற்கப்பிறத்தவன் கிற்றசனுவனெனவும், என்ருகிரகங்கணிற்கப்பிறத்தவன் மல்டலவாயகனுவனெனவும், ஐந்துகிரகங்கணிற்கப்பிறத்தவன்புலோகராயகனுவனெனவும் கூறியிருக்கின்றது. இதனால், கிராமணி என்னும்பட்டம் அரசர்களுக்கே துக்குரியதெனவிறத்திகென்றது. இதையுணர்ந்தவர்கள் இப்போது கிராமணி பட்டம்பெறுகின்ற யசாதியை கூத்திரிசாதி யென்கூற ஏன்பிள்ளிவிவர்கள்! இதற்குப்பதில்சொல்லும் பார்ப்போம்.

கே. இது உங்கள் ஷண்முககிராமணி சேர்த்துவைத்த கேட்காட்சாக்கு. இதுநீர் எற்றமெடுத்தப்போனீர் கண்டியாம் தெருவிற்கொட்டச்செய்தசங்கதி நீர்வியீர். அதனை இப்போது தெரிவிக்கின்றோர்களேனும்.

கா. சொல்லும் சம்பிரமாய்ச்சு: கேட்கிறோம்.

கே. உச்சராகியில் ஒருகிரகமும், இரண்டுகிரகமும், மூன்று கிரகமும், என்னுக்கிரகமும், ஐந்துகிரகமும் கிற்கப்பிறத்தவர்களைக் கூறியபாடல் உங்களுடைய சாதிக்கு உபகாரப்பாது. உங்கள்சாதிமீதே பிறக்கிறவர்களை லாம் அவ்வாறு கிரகங்கணிர்க்கவே பிறக்கின்றார்கள் போலும். மரமேறல் கிராமணிகளின் பிறத்தவர்களை விலகலாக கிராமணிகளுக்கெய்தும்மவர் சாதுபாய்த்து தோய்த்தவுடம்புகூனிட்டிறங்கிக் கஞ்சிக்குத்தண்டாடி இரண்டுபணம், ஐந்துபணம் காட்டிபெற்று கிட்டிற்றிரிவது இத்தகைய பிறத்தவர்களை இவர்களுடையமல்கட்டமாயிய சாதினாயோர் அந்தப்பாட்டி கிராமணியென்று கூறியது? உங்கள் ஷண்முககிராமணி உச்சராகியில் எத்தனை கிரகங்கணிற்கப் பிறத்தவர்? அவர் ஒருஆர் கிராமணியா? பலவுர்கிராமணியா? சாதிசமஷ்டிக்கே கிராமணிப்பட்டம் வழங்கலாம் எனின், ஒருஆர்

உன : சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கிராமணி, பலவூர்கிராமணி, என்று அத்தனும் கூறுது. ஒருபுறமில்லாதவன் கிராமணி ஆகவேமாட்டான். கள்ளிறக்கிவாரும் உங்களுக்குத்தியாரில், யாராவது ஒருவருக்கு அபிராமிருக்கிறார்களா? இவைகளை யோசி யாது நீர்வெளிவந்தது உம்மைத் தவிரவங்கச்செய்து விட்டதுகிறீர்.

கா. சிற்றரசர், மண்டலராயகர், பூலோகராயகர் என்பவர்களைப் பிரஸ்தாபியாமலே விட்டுவிட்டீர். என்ன காரணம்?

கோ. கிராமணிப்பட்டமே உங்களுக்குத் திண்டாட்டமாகுமெனில், சிற்றரசர் - மண்டலராயகர் - பூலோகராயகர் என்பவர்களை உம்மிடம் பிரஸ்தாபிப்பதில் என்ன பயன்?

கா. யாம்காட்டியபாடலில் ஒருவூர்கிராமணி, பலவூர்கிராமணிகளோடு சிற்றரசர், மண்டலராயகர், பூலோகராயகரும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டமையால் அவர்களையும், யாம் வினவினோம்.

கோ. உமதுசாதிபார் கிராமணிகளாக வழங்கப்பட்டவரும் ஆகவே நீர் கிராமாதிபதியாமிட ஆகைப்பட்டதற்குக் காரணம். அது இப்போது காலக்கிளப்பிக்கொண்டது. அதுவே உங்களுக்குக்கடிவாரதபோது உங்கள் சாதிபாருக்கு எதற் பிரதேசங்களிலும் வழங்குவதாபட்டங்களாகிய சிற்றரசர் - மண்டலராயகர் - பூலோகராயகர் என்பவர்களுக்கு நீர் ஆசைப்படுவது விவகாரம்! கிராமணி என்றும் ஆதரவாகியே விவரித்ததுபோல் ராயகர் என்றும் பட்டத்தை ஆதரவாகைய சாதிபாரே உன்றோ மண்டலராயகர், பூலோகராயகர் என்னும் பெயர்களைத் தந்தது. ஒருவூர்கிராமணி-பலவூர்கிராமணிகளைத் தங்கள் கள்ளிறக்கியாளன் தவிரவாபுருஷராய் வெளிவரத்தக்கவர்கள்?

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

உன

யாம்தேடியபாடல் உமக்கே உபகாரமாய் இருப்பாலும். இந்தப் பாடல்கொண்டுதான் யாம் சகீர்தவராகப் போகின்றோம்? இதில், ராயகர்களுக்கு அடங்கில்வர்கள் கிராமணிகள் என்று தேர்த்தயமென்றே யாம் கண்டு சந்தோஷித்தது. சிற்றரசர்களும், மண்டலராயகர்களும், பூலோகராயகர்களும் அல்பராகிய கிராமணிகளாகாமை யும் யாம் வியக்கத்தக்கதாயிற்று. நீர்தேடியபாடல் கிராமணிகளைச் சிற்றரசர்கூட்டத்திலுஞ் சேர்க்காதொதுக்கியபோது அத்தக்கிராமணிகள் மண்டலராயகருட்பூலோகராயகரும் ஆயினதல் யாங்ஙனம்?

இந்த அவதிக்கு நான் என்னசெய்வது?

பனங்கள் - தென்னங்கள் - ஈச்சங்கள் முதலியவைகளை இறக்கிக் குடுவைகளில்வார்த்து முன்னவத்துக்கொண்டு கையாட்டிக்கொண்டிருக்கும்.

நீர் கொஞ்சம் ஞாபதம்வைத்தால் எங்களுக்குக் கிராமணிப்பட்டமிருக்கிலைக்கும், கொஞ்சத்தயைசெய்கின்றீர்? நீர் இறக்கிக் கேட்டின்றமையால், உம்மை இவரிச்சந்தோஷப்படுத்துகிறோம். கேளும். உங்கள் "பூர்வோத்திரத்தில்" அத்தனாலாகிய கிராமணி என்னும் பட்டப் பெயர் கிராமாதிபதி என்னுங்கருத்தில் வந்துவழங்குநிறு என்று முதலாநிறன், பின்பு அத்தச்சாணரவாத்தியார் "கரகிராமணி என்பதற்குச் சாரகுலத் தவர்களாகிய தேவர்களுக்கு அநிபதி என்பது கருத்தாம்" எனவொன்றுகூறினர். இதில்கிராமம் தமொற்றிட்டது. இருக்கட்டும். உம்மைவாது பிரசங்கத்தால் கிராமணி என்பது கிராமாதிபதி, அநிபதி என்னும் இரண்டு பொருள்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள், கிராமாதிபதி என்பதான உமக்குப் பொருந்தாதென்று வாதித், தோய் அநிபதி என்னும் அத்தத்தைத் தடுக்காமல் விட்டுவிடுகிறோம். உமதிஷ்டம்போல் ஆண்டுக்கொள்ளும்.

கூ.0

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கூ.0. எப்படி ஆண்டுகொள்வது? நீர் தான் அதைச்சரிப்பீடுத் திகைக்கவேண்டியது.

கோ. உங்களில், தென்னமாங்களுக்கு அதிபதியாயுள்ளவர் தென்னமாங்க் கிராமணி, பன்னமாங்களுக்கு அதிபதியாயுள்ளவன்பன்னமாங்க் கிராமணி, சச்சமாங்களுக்கு அதிபதியாயுள்ளவன் சச்சமாங்க் கிராமணி என்று வெளிவரலாம். அன்றி, ஒருமரத்துக்கதிபதியாயுள்ளவன் ஒருமரக் கிராமணி, பலமரங்களுக்குக்கதிபதியாயுள்ளவன் பலமாக் கிராமணி, ஒருதென்னஞ்சேலைக்கு அதிபதியாயுள்ளவன் தென்னஞ்சேலைக் கிராமணி, ஒரு பனத்தோப்புக்கு அதிபதியாயுள்ளவன்பனத்தோப்புக் கிராமணி, ஒரு சச்சங்காட்டுக்கு அதிபதியாயுள்ளவன் சச்சங்காட்டுக் கிராமணி என்றும் வெளிவரலாம். உம்மைக் கிராமணியாக்கி விட்டோம் பிறைத்துப்போம்.

கா. இப்படி அவமானப்படுத்திப்போயது தருமமா?

கோ. உங்களதுபெருமையை யாமெடுத்தி உறியிடுவது உங்களைப்போலும் அவமானப்படுத்தமாட்டோம்.

கா. காங்கள் கிராமாதிபர்களாகாதொழிந்தால் போகட்டும், சென்னடிகரோ யாகட்டும். எங்களுக்குக் கிராமணிபட்டும் எப்படிவந்தது?

கோ. உங்கள்சாணாசாதி கிராமணிக்கு அன்னியமாகவாழத்தக்க சாதியாகையால், உங்க்கிராமாணியாள் என்று நீர்ப்பெற்றீர்கள். கிராமாணியாள் என்பதே கிராமணிகள் எனவழங்குகின்றது.

கா. கிராமாணியாள் என்று உங்க்காதிக்கு எந்த நூலிலாவது பட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

கோ. கிராமணி என்னும் பட்டம் அரசருக்குடென்று எந்த நூலாவது கூறியதா? அவ்வது சாணாசாதிக்குத்தானாவது டென்று துலாதாமுண்டா? யாவர்கூறியதும்விஷயம்.

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கூ.க

தையொட்டிய விவகாரமேயாகையால் உங்க்காதி கிராமாணியானென்பதற்குயாகம் சாஸ்திரத்தேட்டுவென்றிய தில்லை. சாஸ்திரமில்லாமலும் போகவில்லை. உங்க்காதி தீண்டாதசாதியாக மதுரை - மூலையாளமுதலிய பல விடங்களில் ஒதுங்கிவாழச்செய்திருப்பதே போதும். அன்றி, எல்லாச் சாதிக்களையுங்கூறத்த திவாகரிகளாகாரர் உங்க்காதிசையைக் கொண்டுபோய்க் கடைத்தாதி யாகப் போட்டதும் ஆதசயம்.

கா. இவ்வளவுதானோ? இவ் வும் யாதேனாமுண்டோ?

கோ. கபிலரகவலில் "காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குள்விலைஞர் சேரியில், சாணாகத்தினில் உறுவை வளர்த்தனன்" என்று கூறியிருக்கின்றதை நீரோயோசியும்.

கா. நீர் "சாணாகத்தினில்" என்று கூறியதென்னை? அரசு கப்புத்தகங்களில் "சாணாகத்தினில்" என்று பதித்திருக்கின்றதே?

கோ. சாணா மரியாதையாகச் சொல்லுவரும் உலகவழக்கையதூன்றி அவ்வாறு பதித்திருக்கின்றதேயன்றி வேறில்லை. உலகம் மரியாதை பாராட்டுவதுங்கொஞ்சம் லாகீகமான சாணாபேதவிர எல்லாச்சாணா யாயும்வ்வு. சாணாகத்தினில் என்று பதித்தவர்களுக்கு சாணாநென்னுங்கதித்தோடு பதித்தவர்களைதவிர அரசர் என்னுங்கதித்தோடு பதித்ததில்லை. சாணார் என்றே கொண்டு, சூதற்கு அரசர் என்று பெருநகரென்னின், கள்விற்குச் சேரியில் அரசருக்கு வரசல்தானவ் கூறுவதெனவம் ஆகையால், சாணாநென்பது அரசு நென்னும்பெருநகர யான்மெய்யவாது சாணார் என்பதே சென்னடிகரின் சிறைவாகையால், அச்சாணார்களிலேனும், தங்களுக்குப்பிடமாவிய சேரியில் வாய்ப்பருமாவர், சாணார் என்பது மேலோர் என

ஹம் பொருள்தரலால், இதனைச் சாணரதுமருஉவ்
வெண்ணிச்சேரிவிற்சேர்ப்பது தெரியாதவர்க்கு
ஆகையாற்றான், யாம் "சாணரகத்தினில்" என்
உண்மையை முழுதித் தெரிவித்தோம்.

- கா. எங்கள் ஷண்முகசாமணியார் கன்விலைஞர்சேரிபி
சான்றாரிருக்கவாமெனவும், சான்றொன்பது அ
சொய்வெனவும், பறச்சேரிக்கடையில்வசிப்பவர் பண்டி
ரோவெனவும், வண்ணாரப்பேட்டையில்வாழ்பவர் வண்
ணாரோவெனவும் பிரசங்கித்திருப்பது கீழ்க்கிரோ
கோ. அந்த அகால சண்டெழுதிக்காட்டி, பின்பு அதனுண்
மையை விரிக்கின்றோம் கேளும்.

கா. அப்படியே கூறுவீராக.

கோ. "ஹ்நுக்காடெனமுந்தனிற்றங்கய - வண்ணாரதே
தினில் உப்பைப் பூளந்தனன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்
கன்விலைஞர்சேரிபில்-சாணரகத்தினில் உறுவைவளர்
தனன், கரப்புக்கருவியோர்வண்ணிடுதேரில், பாண
ரகத்தினில் ஓளவைவளர்ந்தனன், குறவர் கொமான்
கொய்க்கிணைப்புளஞ்சூழ் - வண்மலைச்சாரலில் வள்ளி
வளர்ந்தனன், தொண்டைமண்டலத்தில் வண்டமிழ்
மயிலைப் - பறையரிடத்தினில் வள்ளுவர் வளர்ந்தனா,
அரும்பாச்சோலைச் சுரும்புர்வஞ்சி - அதிகனில்லடை
அதிகமான் வளர்ந்தனன், யான்ற கீர்காட் டாருந்தன்
னில்-அந்தணர்வளர்க்க யூழிம்வளர்க்கேன்" என்று
கூறினார். இதில், சாணரகம் கன்விலைஞர்சேரியி
லுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படியே பா
ணரகம் சக்கிச்சேரியிலும் பறையரிடம் பறச்சேரி
யிலுமுள்ளவாக ஏற்படுகின்றது. இக்கே மூன்று
சேரிகள்கிரிஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இச்சேரிகளில் உயர்
குலத்தவர்களும் வாழ்வார்களென்று சான்றவத்தவர்க
ளெயுன்றி உயர்குலத்தவர்கள் சொல்லார்கள். உமது

ஷண்முகசாமணியும், அவரினத்தவருமே அங்கு வா
ழத்தக்கவர்களாகையால், அவர்சொன்னது அவர்மீ
புக்குத் தக்கதே.

சாணரச்சேரி, சீக்கிளச்சேரி, பறச்சேரி என்பவை
களைப்போல வண்ணாரப்பேட்டை, பறச்சேரிக்கடை
களை யெண்ணுகூடாது. வண்ணாரப்பேட்டையும்,
பறச்சேரிக்கடையும் ஊர்கள். இவ்வுட்களில் பலவுயர்
ந்தசாதியினருள் தாழ்த்தசாதியினரும் இருக்கலாம். அப்
படியிருப்பினு் சேரிகளமாத் தாழ்த்தவர்களுக்கு வே
ளியிலேயேயிருக்கும். அன்றி, இந்த வண்ணாரப்பேட்
டையும், பறச்சேரிக்கடையும் எடுத்துக் கொண்ட
விஷயத்திற்கு உபயோகப்படமாட்டா. ஏனெனின்,
இப்போதுள்ள பிரிஷ்ட அரசாட்சியில், சாதியார்பு
மாதியருகின்றது. ஆகையால் அதுகடத்துபொகின்றது.
இத்தக் கீழ்த்தேற்றப்பட்ட வண்ணாரப்பேட்டை, பறச்
சேரிக்கடைகளை நாம் கவனிப்பது எங்ஙனம்?

இப்போதுங்கூடச் சிஷ்டர்கள் சீங்குறார் பறச்சேரி
க்கடை, வண்ணாரப்பேட்டை என்று சொல்லிக்கொ
ள்ளமாட்டார்கள். கபிலரகவளிற் பிரஸ்தாபித்த சேரி
களில் உயர்குலமாகத்தான் இருவார்களுண்டு. உங்கள்
சாணரவாத்தியோர்நுவர்தலிச வேறு ஒருவருஞ்சொ
ல்லி மாணமுடியார். ஆகையால், சாணரொன்பதைச்
சான்றொனவும், சான்றொன்பதன்பொருள் அர
னெனவும், அரகூழைய சான்றாரகம் கன்விலைஞர்சேரி
யிலிருந்த தெனவுக்கறி, வெட்டிமன்றி வெளிப்பட்ட
உங்கள்சாணரவாத்திக்கு கீர்தான் இலிப்புத்திசொல்லு
வெண்டியது.

உங்களது கன்விலைஞர்சேரியைச் சக்கிச்சேரி-பற
ச்சேரிகள்கிரிஸ்தாபிப்படுத்திக் கபிலர் காபிசெப்பேத்தியது
கவிதம், தும்மினத்தவர் சபையில் வாய்திறப்பது அந்

சாஸ்திரவிகற்பவிலாவிடை

சயமே. கள்ளிலைஞ்சேரியின் அரசர் குடியிருக்கக்
மென்று வாதிக்குநீர் சக்கிச்சேரி- பந்தச்சேரிகளிலும்
அரசருக்கேனும் அவரின்மேலிட்ட அந்தணருக்கேனும்
இடத்தேடிவைத்து, உமதுகட்சியைப் பலப்படுத்திக்
கொள்வீராக.

சா. எங்கள் சபாநாணம் வெள்ளரிப்பழம்போல விரிந்துவிட்டதே. இனி என்னசெய்வது.

கோ. கள்ளிலைஞ்சேரியினராயிப் நீங்களும், உங்கள் சேரியினத்தவர்களும் மற்றவர்களுக்கடி யோசியுங்கள்.

சா. இப்படிவழிவிட்டீரே! வேறுவழியில்லையா?

கோ. உங்கள்சேரிவழி எமக்கெப்படித்தேரியும்? நீங்கள்சேரியில் வாழ்பவர்களாகையால், கிராமானியரான என்முயிரித்தியும்பெற்றீர்கள். அதுதான் கிராமணிகள் என மருவியது என்று யாம் சொல்வதைத்தவிர வேறுவழியில்லை.

சா. எமக்கு ஒருஇழிவுமுண்டாகாதவாறு கிராமணி பட்டத்தைச் சாதித்துக் கொடுமே பார்ப்போம்.

கோ. உம்முடையதிடாக்திரவு அதிகமாயிருத்தலால், ஒருவழி சொல்லுகிறேன் கேளும். அமங்கல வாரமாயிச் செவ்வாய்க்கிழமைக்கு மங்கலவாரம் என்று பேசிருக்கின்றது. இதனையார் மறுத்தார்கள்? இப்படியே சேரிமகனாராயி உமக்குக் கிராமணிபட்டம் உண்டாகக்கூடும். செவ்வாய்க்கிழமைக்கு மங்கலவாரம் இடுகுறிப்பெயர். சாஸ்திரருக்குக் கிராமணி என்பது இடுகுறிப்பெயர்.

சா. இது எமக்குக் கொஞ்சம் சந்தோஷந்தான். கிராமணி என்னும் பட்டம் நிலைத்ததே போதும்.

கோ. பெரியவிட்டுக்காரன் யார், தெரியுமா? கூடைமகனாகிய புறையனே அகன். இவனைப் பெரியவிட்டுக்கார

சாஸ்திரவிகற்பவிலாவிடை. ௨௨

னெனவும், முடனே முழுமகனெனவும் அழைப்பது போல், உண்டியும் கிராமணி என்றழைக்குஞ் சங்கநயையோசித்துப்போகும்.

எப்படி இனியமீட்டெடுவது?

அந்தக் கிராமணிபட்டத்தினை ஒத்திடுவெண்டியதுதான்.

எங்கள்பட்டத்தை யாம் எவ்வாறு ஒழிக்கலாம்?

காலுக்காகாதசெருப்பைக் கழற்றியெறியவேண்டியது என்று நீர்கேட்டநிலைமா?

எப்படி எங்கள் மனத்துணியும்?

யார்கோன்க்கும் போகாமல் சித்தசமாதானத்துடன் எஞ்சுகாதாது பாதபதுமங்களைச்செறித்து இன்புற்ற வாழ்க்கையிர்.

இந்த விஷயத்தைப் பின்பு பேசிக்கொள்ளலாம். வேறொரு விஷயஞ் சொல்லுகிறேன் கேட்கின்றீர்?

நியாயத்திற் கட்டுண்டுபோகம் உம்மோடு எவ்வளவு சங்கதியானாலும் பிபச ஆசைதான்.

“சுழக்குலச்சான்றா நோதுகாதொர்” என்பதில் சுழக்குலம் = கட்டுலம் என்று முன்பு சொன்னீர். அதுசரியன்று. சோசோழபாண்டிய குலம் என்பன போல சுழனதுகுலம் என்று சொல்லவேண்டும். இவ்வாறு கொண்டால், ஏனோதொர் சுழமன்னனது குலத்துச் சான்றாரவர். அப்போது அவர் அரசருலவளசி லாயிடுதல் சித்தம். அவரினத்தவராயினால்கூட அரசராவோம். இதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்?

இப்போதுதான் மயக்கம்விட்டதோ? தெளிந்தீர்போலும், எல்லது நீர் கேட்டதை யோசிப்போம்.

நீர் யோசிப்போம் என்றபோதே எமக்கு எவ்வளவுண்டாய்விட்டது. என்னமாய் முடிக்கப்போகிறீரோ தெரியவில்லை. ஆயினுஞ் சொல்லுங்கேட்போம்.

நா. காணர்விகற்பவினாவிடை.

கோ. ஈழமன்னன் சேர-சோழ-பாண்டியர்களோடு சேர்த்து எண்ணப்படான். இவன் அவர்களோடு எண்ணப்படின், “தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங்கன் வாக் கூவாய்” என்று ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் கூறியதில், ஈழன் வகவேண்டிய அவசியமில்லை. சோமகுடியாக்கினி கு. தவநாடி அம்முலவணை கூறுவதுபோல ஈழனுக்கு ஒரு குலமே வேண்டும். அது என்னசுடர்க்குலம்? (அன்றத் திவாகரகிகண்டுகளில் சேரன் பெயர்-சோழன் பெயர்-பாண்டியன் பெயர்கள் கூறியிருப்பதுபோல ஈழன்பெயர் கூறாத தென்னை இவைகளையோசியாது கீர்பேசியது அநியாயமே).

வாசுதேவிகள் புராணத்தில் “ஈழநாடனுமண்ணல்” எனவும், “ஈழநாடன்” எனவும், “ஈழவளநாடன்” எனவும், “ஈழமன்னன்” எனவும் போத்தவைகளுக்கு இரீ என்ன சொல்லப்போகிறீர்?

கோ. ஈழம் என்பதற்குக் கள்-ஒருதேசம் - பொன் என்னு பொருள்களிருப்பதாக அகராதி கூறுகின்றது. அ. னால், கீர் காட்டியபுராணத்தில், ஈழநாடன்-ஈழவளநாடன் எனப்போத்தவை நாட்டையதாரித்தவர்த பேயர்களாகவே முடிந்தன. இனி, ஈழமன்னன் என்பதும் ஈழநாட்டுக்கு மன்னன் என்றே பொருள்படும். இதனை, “ஈழநாடனுமண்ணல்” என்பதற்கு தெரிவித்தது. சேர சோழ பாண்டியர்கள் பலரிருந்தமையும், அவற்று போர்களும் பலதூல்களிற பிழைநாடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அதுபோல ஈழநாடுக்களது பிரஸ்தாபம் எந்தெந்ததூல்களிற செய்யப்பட்டிருக்கின்றது? கீர்பிரல் நாடுத்தமிழ்மன்னனுக்குத்தான் என்னபெயர்? இதனால், ஈழநாடுக்கு குலமொன்று தலையேயிருந்ததாக கீர் கூறியது தவறாய்முடிந்தது.

கா. ஆயின், அவ்விழமன்னன் என்ன குலம்?

காணர்விகற்பவினாவிடை.

க. எ

கோ. சேர-சோழ பாண்டியருவங்கனி லொருகுலத்தவனாயிருக்கலாம்.

கா. இனி அவ்வரசனது கதையென்ன?

கோ. அரசவள்ளலொருவன் ஈழநாட்டிற்குமுடியேறி ஈழர்களை ஆண்டுவந்தான். அதனால், அவனுக்கு ஈழநாடன்-ஈழமன்னன் என்று பேர்களுண்டாயின. கள் மிகுதியாயுந் பத்தியாசு நாடாநலபற்றியே அதற்கு ஈழநாடு என்னும் பேருண்டாயிற்று.

கா. ஈழதேசத்தில் அரசுபுரிந்தவனையும் ஈழக்குலமென்றால் லாகாதோ?

கோ. வாதவூரடிகள் புராணத்தில், ஈழநாடன் என்று காட்டினமேலேற்றிக் கூறியிருக்கின்றது. ஏனதிரையனா புராணத்தில் ஈழக்குலம் என்று குலத்தின்மேலேற்றிக் கூறியிருக்கின்றது. காடு குலமாகாது, குலம்நாடாகாது. ஹைபுராணங்களில், ஈழமன்னன் ஈழக்குலமென்னுமையாலும், ஏனதிரையனா ஈழமன்னன் குலமென்னுமையாலும் ஈழமன்னன் ஒருக்காலும் ஈழக்குலத்தவனானான். அதவா ஈழக்குலம் என்று அந்தமன்னனை காமொப்புவோமாயின், அவருள்ள ஈழர்கள் சுவ்வின்னொராயெ இழிஞர்க்களையாயிடுதலால், ஈழமன்னனைச் சாணன் என்று தூஷிப்பதே முடிவாகும்.

கா. ஈழமன்னன் சாணனென்கூட்டும். சாணனோ அரசர் என்று யாம் கூறுகிறோம்.

கோ. உங்கள் ஷண்முகதிராமனக்கு இது தலையோயாய் முடியும். அதற்கு என்னசெய்வீர்?

கா. எமக்கு அவசியமில்லை. சாணர் அரசரென்பதேபோதும்.

கோ. கீர் உப்பு அதிகரித்தால் சலமும், சலம் அதிகரித்தால் உப்புஞ் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறீர். அப்படி கீர் செய்தும் உமக்குப் பலனில்லை அவ்வாறும்.

நா. சாணுவிகற்பவினாவிடை.

கா. என்ன இப்படிச் சொல்லிவிட்டீர். கொஞ்சம் தெரியும் படிச் சொல்லும்.

கோ. கபிலரகவலில் “குறவர்கோமான் கொய்தினைப்புனஞ் சூழ், வண்மலைச்சாரவில் வள்ளிவளர்ந்தனள்” என்று கூறியிருக்கின்றது. இதில், குறவர் கோமான் என்பது குறவர்களுக்கு அரசன் என்று பொருள்படுகின்றது. இவ்வரசன் கூத்திரியனுடைய திருத்தொண்டர் புராணத்தில் “வேடரதிபதி யுழிப்பூர்வேந்தனாக” என்று கூறியிருக்கின்றது. இதில், வேடரதிபதி என்பதும், உழிப்பூர்வேந்தன் என்பதும் வேடுவர்களுக்கு அரசனென்று பொருள்படுகின்றன. இவ்விழிகுலத்திபர்களோடுதான் உழிகள் சீனாரமன்னனுஞ்சேர்ந்து, கூத்திரியகுல அரசினத்தினின்றும் அப்புறப்படுத்தத்தக்கவனென்று அறியக் கடவர்.

கா. இனி என்னமுடிவு சொல்லப் போகின்றீர்?

கோ. ஏனையோர் புராணத்தில் “ஈழக்குலச்சான்றார்” என்பது ஈழாடன்குலச்சான்றார், அல்லது ஈழமன்னர்குலச்சான்றார் எனவந்திருப்பின், ஏனையோரும் அவரினத்தவரும் கூத்திரியராகலாம். அப்படிக்கில்லாமையால், அவர்கள் கூத்திரியராகாரென்பதே முடிவு.

கா. ஈழன் என்பது ஒரு அரசனது பெயராகுதோ?

கோ. அவ்வாறு நூற்றோமான் மிளமையாலும், கீர்தேடியவாதலுடிகள் புராணத்திலுள் கூறுமையாலும் அது கூடாது.

கா. ஈழம் என்பது பொன்னென்று பொருள்படுதலால், ஈழன் = பொன்னுடையார், ஈழாடன் = பென்னுடன் என்பதுவாகுதே?

கோ. ஈழம்குன்பது பொன்னென்றற்கே ஆதரவாயிடுன், கீரீதியது மணம்பெறும். அவ்வனமின்றிக் கள்ளுக்கும் ஆதரவாயிருத்தலாலும், அத்தே, என்னிம்மண

சாணுவிகற்பவினாவிடை.

நக

மே. அதிகமாகக் கருத்தலாலும், ஈழன் = கள்ளுடையார், ஈழாடன் = கள்ளுடையாரை ஆளுகாடன் என்பதே சிறக்கும். மலைகளிலாகாடு மலையாளம், அல்லது மலைகளில் என்று வழக்குவதுபோல், ஈழமாகிய கள்ளுறப்பத்தியாகாடு ஈழம், அல்லது ஈழாடு எனச்சிறந்தது. பலவிதத்தினால் சமணராகிய நீங்கள் அரசராவது கூடாதகாரியம். உங்களுக்கு இராஜாக்களாயிட ஆசையிருந்தால் நீங்கள் காலப்பணங்கட்டியதுபோக மற்றதைச்செலவிட்டு, தர்மராஜா - பிமன் - அர்ச்சனன் - கருவன் - சகாதேவன் - துரியோதனன் - துகவாசனன் - சல்லியன் முதலிய இராஜாக்களது வேலும்போட்டுக் கூத்துகளாடித் தீர்க்கவேண்டியதுதான் உசிதம்.

இத்தோடே யெம்மை விட்டீர்? இன்னும் யாதேனஞ் சொல்லப்போகின்றீர்?

நீங்கள் அரசர்குலமாயிருந்தால் “முடிமன்னரவர்துறுகிலமன்னவனாவர்” என்றோதப்படும் அரசர்களைத் தழுவாமல் “ஈழக்குலச்சான்றார்” என்பதொன்றையே கட்டிக்கொண்டு காலம்போக்குவதென்ன? இம்முடிமன்னர்-குறுகில மன்னரிடத்தில் தும்பீழக்குலச்சான்றார்சேராமலொதுங்கியது மென்றீர்? உமது கொள்கையின்படி ஏனையோர் அரசராய்கட்டும். அப்போது அரசர்குலத்தவர் பன்னிருவர்களுக்கும். இந்தப் பன்னிருவரையும் உமதுகுலமென்று சாதியாமல், அரசரினத்தவராகாதோதுங்கிய ஈழக்குலச் சான்றாரைப் பிடித்துக்கொண்டு ஏங்குவது சரிவந்தி?

இதற்கு எங்கள்ஷண்முககிராமணியப்பதில் சொல்லத்தக்கவர்.

இன்னமொன்ற கேட்கிறோம், சொல்லுகிறீர்? கேளும் பாரப்போம்.

சு0

சாணர்விகற்பவினாவிடை

கோ. ஏதென்காலம் "சாணர்" என்று சேக்கிழரையோடு தத்துவமால் முடிமன்னர்-குறிமீலமன்னர்களதுபிரணங்களில் அவர்களதுகுலத்தைச் சாணர் என்று எங்கேனும் பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றார்? அல்லது அவ்வரசர்களை ஈழக்குலமெனவாவது பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றார்? இவைகளைப்பற்றுகோடுகூறியிருக்கும் குலம் இழிகுலமென்று கூறப்பின்னிடார். சாணர் அரசர்பெயராகாதென வகற்றவும் அஞ்சிடார்.

கோ. எல்லாவரசர்களும் ஈழக்குலமாவதெங்ஙனம்? அவர்கள் சோ சோழ பாண்டியர்கள் குலமாகலாம்.

கோ. அங்ஙனமாயின், ஈழக்குலச்சாணர் என்றபடிச் சேர குலச்சாணர், சோழக்குலச்சாணர், பாண்டிய குலச்சாணர் என்று சேக்கிழார் கூறியிருக்கின்றனார் யாதெனும்மொன்று காட்டி நீர் அரசரென வெளிவரக்கடவீர். ஈழக்குலத்தவர்கிய நீங்கள் கொடியோர்க் சாணர் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தமையாலும், சாணர் என்னுஞ்சொல் சாணர் எனத்திரிந்தது என்று நீங்கள் கொண்டிருந்தமையாலும், ஈழக்குலச் சாணரானத்தேட நுமமவர்க்கிடஞ்செய்தது. உங்கள் கடலார்ஷணமுககிராமணி இப்போது சாணராகற்றத்தைய் போக்கடிக்கப்படுங்கிறார். சாணரையெல்லாஞ் சாணராக்கவும் பார்க்கிறார். இது முடியாத காரியம்.

கோ. இனி எமக்கு யாதெனும் ஒருவழி காட்டக்கூடாதா?

கோ. காட்டுகிறோம் யாதும். உமதிஷ்டத்தின்படிச் சாணர் அரசரெயாகட்டும். அரசருக்குச் சாணர் என்று பெயராகையால், சாணரசாதிபென்று சொல்லிக்கொள்ளும் நீரும் அரசராயிவீர்.

கோ. இப்போதென எமதுகவிதிரந்தது! இனி உமக்குப் பவந்தனங் கூறுகிறோம்.

சாணர்விகற்பவினாவிடை

சுக

கோ. அவசரப்படவேண்டாம். "சக்கிரியுவன் செக்கான் நராபதி நேமோ பம்பு" என்று சிதண்டுகறுகின்றது. இதில், சக்கிரியென்பது குயவனுக்கும், செக்கானுக்கும், அரசனுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும், பாம்புக்கும் பெயரென்று ஏற்படுகின்றது. இத்த. நிகண்டுவாக்கியத்தைப் படித்திருசுவனும், செக்கானும் இனிக், சக்கிரியென்று எங்குப் பிழிந்ததால், சக்கிரியென்று கூறப்படும் அரசாருலும் எங்குக்குலத்தானென்று தனித்தனி வெளிவரப் போகிறார்கள். சக்கிரியைப் பெற்ற குயவனுன் செக்கானும் அரசாரும் பட்சத்திலும், நீரும் அரசராகலாம். "சக்கிரியுவன் சாணன்" என்று மாதிரி வந்திருந்தால், உம்மைக் கையிலேபிடிக்கலாமா? குயவர், செக்காங்கள் சாதுக்களாகையால், உம்மைப்போல் வின் விபி தத்திற்றலேபாதுவானா விருக்கின்றனர். அவர்களையடுத்தேனுத் தெளிந்து அடங்குவீராக.

கோ. ஐயா, உமது கியர்ப்பத்தால் சாணர் சாதிப்பெயரல்ல வெனவும், அது அரசனாதெனியியா தெனவும், சாணர் சாணரென மருவியதிலை யெனவும், சென்னடிகோ சாணரெனவும், சாணர் அறிஞரெனவும் பரிஷ்காரமாகியது. யாம்பிடிப்பது. நோக்கி, எமதிஷ்டம் போல் விட்டு, சாணர் அரசராகட்டுமென்று ஒப்பினீர். கடைசியில், சக்கிரியைக் கொண்டுவந்து காட்டித் தலைவின்மூட்டித் தட்டழித்திடச் செய்தீர். இது எங்கள் பாவமா?

கோ. சாணர் என்னுஞ்சொல்லுக் களவுமேகீர் கான் சாணன்னென வொதுங்கப் பார்க்கிறீர். மமது மைத்துனன் சாணன், மயன் சாணன், மருமகன் சாணன், சம்பந்தி சாணன், உறவினர் சாணர், உயி காச சாணரக்காக, உன் கூண்டு சாணன்" கூண்டு, உன்

தடை சாணன் கள்ளுக்கடை. நீர்மாதிரம் சாணனு
காமற்போவது எப்படி? சாணனாகிய நீர் கான் சாணு
ன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அரசர் சாணார், அவர்
குலம் கான் என்று கூறினால் கையெழுத்தாட்டாது.

கா. இவ்வளவுதானா, இன்னுமுண்டா?

கோ. நீர் அரசர்குலம் சாணர்குலம், சான்றோர்குலம்,
சான்றவர்குலம் என்று சொல்லப்படுமென்று கொண்
டிருக்கின்றீர். ஆகையால், அவ்வரசர் சாணார், சா
ன்றோர், சான்றவர் ஆவொளவும் பிரஸ்தாபிக்கின்றீர்.
அவ்வரசர் குலம் உமது குலமாகிறபட்சத்தில், உங்கள்
சாணர்க்குலத்தார் காங்கள் சான்றோர், சான்றவர் எ
ன்று சொல்லிக்கொள்ளாததென்னை? சாணார் என்
று மாத்நிரமே சொல்லிக்கொள்ளுவ தென்னை?

கா. இதற்கு நீர் தான் காரணங் கூறவேண்டும்.

கோ. சாணுவென்பதற்கு மூலப்பதம் சாணுரென்று தும்மல்
கொண்டமையாலும், அதைகோக்கின், சான்றோர் எ
ன்பது சாணுரெனவும், சான்றவரெனவும் சாணவரெ
னவுந் திரியவேண்டுகையாலும், அப்படிப்பட்டதங்களில்
லாமையாலும் தங்கள் சாணுரெனப்பதென்றதொரு
உடிகவருஞ் சாணார் என்னுஞ் சொல்லுத்தழுவி, என்
யவைகளைக் கைவிட்டார். சென்னைமுகனே சாணான்
என்பதும், சாணார் சாணப்பெயராகுதென்பதும் உங்
களிலெவனவது படித்தசாணானிருந்துகொலித் திரு
த்தியிருப்பானாயின், இப்போது நீங்களில்வளவு விபரீ
தகிலையிறங்கிக்கொட்டிடமுண்டாகாது. இவ்வியனும்
அடங்கிச்சுக்கிக்கட்டவிர்.

கா. சான்றோன் என்பது சூரியனுக்கும் பெயராதலை நீர்ங்
கேட்கின்றீரா?

கோ. அவ்வாறு நூலாடா யுண்டாகையால், அது அங்கே
தத்தான்.

கா. சான்றோன் சூரியனுயிடுதலால், சான்றோராகிய யாம்
அச்சூரியகுலத்தவராகலாமன்றோ?

கா. அதுகூடாது. நானெனின், நீங்கள் உங்களைச் சான்
னார் என்கிறீர்கள். சூரியன் சான்றானுயிடுதலால்.

கா. சான்றோன் சான்றோன் எவ்வகைக்கு யாதேனும்
பொருட்டேபெறுண்டோ?

கோ. அங்ஙனமிருப்பதாகத்தோன்றவில்லை. ஆயினும், "சான்
னோன்" என்பதேயன்றிச் "சான்றான்" என்பதுசூரிய
னுக்குப் பெயராக வழங்கவில்லை.

கா. இதற்குக்காரணம் யாதாயிருக்கலாம்?

கோ. சான்றோன் என்பது சூரியனுக்கு இருதம்புக காரண
மும், சான்றான் என்பது காரணமாத்நிரமுமாகலாம்.
ஆகையால், சூரியனைச் சான்றோனெனக்கூறிச் சான்
னானெனக்கூற நூல்கள் பிள்ளிடைத்தன. இதனால்,
சூரியனுக்குச் சொந்தமாகிய சான்றான் என்னுஞ்
சொல்லைச் சான்றானென்று வெளிப்பட்ட சாணார்
தழுவிதற்கு ஆதரவில்லாமற் போயிற்று. இதனால், நீங்கள்
சான்றோன்குலமாதவிடக்குண்டது.

கா. சூரியனுக்கு விண்மணி, கிராமணி, பாஸ்கரன், சான்
னோன் என்னும் பெயர்களுள்வரிக் எங்கள் ஷண்முக
கிராமணி. கதிரியது நீர்நீரா?

கோ. எந்த வினாத்தொடரங்களில், அல்லது வேறு எந்த
நூல்களில் சூரியனுக்குக் கிராமணிப்பேர்கண்டாரோ
தெரியாது. கிராமணிப்பேர் சூரியனுக்கில்லாவாறு அர
சிருக்குமில்லை. சாணருக்குமில்லை. அத்தச்சொல் சந்
தர்ப்பத்தக்கெற்றவாறு கையெழுத்தாகது. இத்தக்
கிராமணிச்சொல்லைச் சூரியனுக்கேற்றிச் சூரியவமிசத்
தார் கிராமணிகளாகிய சாணார் என்று சொல்லிக்கொ
புருத்தது சாணார் சாணாதிபெயர்ப்பதையே சாணார்
ததுகின்றது.

கா. எதுசொன்னாலும் மறுத்துவிடுகிறேன், இது உமக்குத் தாமதமா?

கோ. நீர்கூறும் அமங்கலங்களைக்கடிவது எமக்குத் தருமக் தான்.

கக. யாமொன்றுக்கேட்கப்படாதேர்

கோ. யுத்தமானவைகளைக் கேட்டீர், யாம் சந்தோஷிப்போம். தெரிந்தவனாயில் சொல்லுவோம். அயுத்தமானவைகளைக் கேட்டால் ஆடியோடே வேளைக்கெல்லி வென்றீர்வெனோம். நீர் கேட்கக்கூடாதென்று நம்க்ஷமமாட்டோம்.

கக. எம்மவர்க்குப் பாஸ்கர-காசிபகோத்திரங்க ளுண்டென்று ஆக்கினையம். கூறுகின்றதா? எங்கள் ஷண்முக கிராமணி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறார்.

கோ. உங்கள் சாணாவாத்தியார் தப்புத்தாறுமாக ஒரு கலோகம் சொல்வதுண்டு. அதில், மரீசுக்குக் காசிபரும் காசிபுக்குச் சூரியனும் பிறந்தார்கள் என்று பேருருண்டாதின்றது. அவ்வளவேயன்றிச் சாணர், அவ்வது சாணர் சை கோத்திரங்க ளுடையவர்களென்று அது பொருள்படுவதில்லை. ஆகையால், சமச்சேரிய னராகிய உங்களுக்குக் காசிபாதி கோத்திரப்பிரசங்கம் அளவளியகம். உங்கள் ஸ்ரீவேந்திரத்தின் கார்தருமம் - கார்தகோத்திரம். சாணருக்குள்ளுடென்றும், அக்குலகோத்திரங்கள் கார்தி. எனையுப் பேருடைய சூரிய-சந்திர - அக்கினிருலத்தினர் தாங்களென்பதைத் தெரிவிக்கின்றன வென்றும் கருதப்பட்டிருக்கின்றது. கார்தி என்பது பின் சொந்திரமன்னும்பதம்வந்தால், கார்திகோத்திரமென்றே வெளியாம். கார்தகோத்திரம் என்ற திரியவிதிவில்லை. இது வட்டாற்புணர்ச்சி ஒருவிதூரத்தையுமடைவாதவென்றோது விகாரப்படுத்திக் கரிமது சாணாதுவிற்பமெய்யாய். கார்தி = ஒளி. சூரியகர்

ந்திப்பால்வது. கார்தன் = கொழுநன். உமாகார்தன் போலவது. கார்தி கார்தனாகாது. கார்தன் கார்தியாகது. அன்றி, இந்தக் கார்தகோத்திரமும், மேற்சொன்ன காசிபாதிகோத்திரமும் ஒன்றையொன்று விரோதிகின்றன. இவையெல்லாம்வெறுங்கற்பகையே. சாணர், அலைது சாணர்காசிபாதிகோத்திரமுடையவர் என்று பிரமாணங்காட்டி வெளிப்படுத்தே நம்மவர்க்குப் பெருமை. அன்றி, கீழ்துள்ளேயு ஆக்கினையத்தின் சூரிய சந்திர வயிசத்தவர் கிராமணி குலமெனவும் அவர்தனை சாணரொனவும், அவர்களுக்குக் காசிபாதிகோத்திரமுண்டெனவும், ஆதரவுகிடைக்குமாயின் உங்கள் சேரலிக்கு ஒருவரும்வரார். இதையிட்டுச் சொல்விரயஞ்செய்து விஷாவம்பாடுவது உங்களுக்கு அவமானத்தையே யுண்பெண்ணும். உங்கள் "சாணரோர் குலமரபுகார்த்தல்" என்னுஞ் சுவடியில் கார்தமகாரிவி கோத்திரமே கார்தகோத்திரம் என்று சொல்லியிருக்கின்றது. இப்போது நீர்சொல்வது அதற்கு விரோதம். காணக்கு மற்றொருகாணன் வேற்றொருகாணன் சொல்லவெளிவருவான். இப்படியானால், நீ எப்படி முன்னுக்குவருவது?

கா. ஐனியாமசெய்யத்தக்கது இதுவென்றதெரிவித்தால் அவ்வாறு கேட்கவொன்றுகொள்கிறோம்.

கோ. உங்கள் ஷண்முககிராமணியெல்லாம் கேட்டுக் கேடாநிஞ்சுபடுத இனி நீங்கள் செய்யத்தக்கது.

கா. அவர் தத்தரபித்தர் என்று குழறிவழிந்ததை கம்பியாமவெனவந்தால், பின்பு எவர்களுக்கு இன்னுக்குமுண்டாகின்றது. அவர், கள்விற்பவரும், கள்விறக்கருபவரும் பல காசியார் சாணர். இதுபொய்வார்த்தை. இரண்டின்கள்விறக்காத வேறுகாசியார் சொன்னால் மணக்குமா? இவ்விற்பவரும் இவர்கொன்னால் மணக்குமா? மாமேறி

க் கள்ளிறக்கும்வேளாளரை இவர் எங்கேகண்டார்? வேறுசாதியாரையாவது எங்கேகண்டார்? அதவா ஒருவனகப்பட்டதாகவே கொள்வோம். அது முன்னுக்குவராது. இவர் வேதமோதுஞ்சாதி, இவர் மேழிபிடிக்குஞ்சாதி, இவர் கள்ளிறக்குஞ்சாதி என்று விதிக்கு அங்களை யாவருமொப்பதிதக்கவை. கிராமணி என்று பேர்பெற்றவராலும் எங்கேசாதியே கள்ளிறக்குஞ்சாதிபென்று எங்கள் சாணாசாதிமுழுதும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஷண்முககிராமணியும், இன்னுஞ் சிலருஞ் சிலவருஷங்களுக்கிடையேயு எடுத்து காங்கள் சாணாசல்லவெனினிறார்கள். இவைகளை யோசிக்கும்போது ஒருசமயம் அவர்கூறுவது சந்தோஷமாகவியிருக்கின்றது. மற்றொருசமயத்தில், அவர் செய்வது குலக்கேடானகாரியமென்று தொன்றுகிறது.

கொ. நீர் அதிகபூத்திசாசியாக விவகரிக்கிறீர். உம்மைப்பார்த்தால் எமக்கு அதிகசந்தோஷமாகியிருக்கின்றது. இன்னும் யாதேனுஞ் சொல்லப்போகிறீர்? இவ்வளவுதானா?

கொ. உம்மோடு வாங்குதசொல்லிக்கொண்டுவரும்பழக்கத்தால், எமக்கு சியாயமுகை விவென்று கண்ணுய்த்துலங்குகிறது. அதனாலு, பொய்வழியினின்று பேசுமனமிகையிலில்லை. பிறசாதியார் காலகதியால் கள்ளிறக்கி வாழ்பவரே யாகட்டும். அவர்கள் எண்ணப்பட்டதற்குவிருக்கின்றார்கள்? உலூயில், மாமேறுகிற வெர்வொருவனுடன் சாணா என்று சொல்வதெயன்றி கான்வேளாளன். நான்வன்னியன் - கான்முதலியார் என நாயகர் என்று பிரத்தாபிப்படுவது. அவர்கள் சாணாசாதிக்கு வேறுபிறத்தால், தத்தஞ் சாதியைச் சொல்லிக்கொள்வார்கள். அவ்வளவில்லையாயால்

கிராமணி-சாணா என்றெசொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். சாணா-கிராமணி என்பவர்களை கள்ளிறக்குபவர்கள். வேறுசாதியார் இவ்வினைத்தொழில் புரிவிதலால் யாரும் எமதுகர்மத்தால் இக்கச்சொன்னடிக்காதியில் பிறத்தது கொண்டு எமக்கு மேலிட்டவர்களையெல்லாம் தாழ்வு கூறுவது சரியாமா?

கொ. உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகுக. கொஞ்சம் உபசாரதியடைத்து பின்பு பேசுவோம்.

கொ. ஐயா ஒரு சந்தேகம். ஏனையோர் புராணத்தில், அவரை "மன்னர்க்கு வென்றி வழிவாட் படைபயிற்றார்-தன்மைத்தொழில்விஞ்சையிறந்தமை சார்த்துள்ளார்" என்று கூறியிருக்கின்றது. அவ்வளவாட்படைபயிற்றதலைத் "தங்கடொழிலுரிமை" என்று பின்பு கூறியிருக்கின்றது. அத்தொழிலுரிமை அவர்மாதிரி மேயன்றி, அவர்நாயத்தாருமுடையாரென்பதுதான் த "தங்குள் குலத்தாயத்தின்-ஆகுதசெய்தொழிலாமாசிரியத்தன்மை" என்று பின்னுங் கூறியிருக்கின்றது. அன்றி, "மறப்படைவாட்கற்றத்தார்" என்று அவர்து பத்துக்களும் படைத்தொழில் வல்லவர்களைத் தெரிவிக்கின்றது. இவைகளை நோக்குகையி லு ஏனையோரைக் கட்டுவதற்கானேயுரை உமக்கு மனமெவ்வாறாகத்தான்? பிராபுத்தவென்று கொள்ளுவொருதனையு மில்லையே! இன்னும், இராஜகுலத்துக்கு ஆசிரியராகவுய்யுதிநி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றை யுற்றுகேட்கப் பின்புபெருக்கடவியர்.

கொ. யாம் ஏனையோரைக் கட்டுவமுடியுமா என்று கேக்கிறார் கூறியபடியேயாம். சமற்குலம் என்பதெயன்றோ கட்டுவம்? கீர்த்திய செக்கிறார் வாழ்குகளின் ஏனையோர், அரசனுக்குப் படைபயிற்றவர்க்கார் எவ்வாறு முதலிய தொழிலுரிமை கெடப்பட்டதெயன்றி

சா. அ. சாணர்விகற்பவினாவிடை.

ஆவர். மன்னர்மரபினொன்று எங்கேபெறப்பட்டது? "மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட்படைபயிற்றும்" என்று பிரஸித்தவர். ஏனென்தரது குலத்தைக்கூறிய போது "மன்னர்மரபின்வந்தருளும்வள்ளல்" என்பது போன்ற பிரயோகங்களால் அரசர்குலமென்று அவரை என் விளக்கவில்லை? அறபத்துமூவரி வெண்ணப்பட்ட மன்னர்மரபினருள், "அக்கரிற்பாரளிக்கு மடவா சாக்கினார்" என்று புகழ்ச்சொழ கையனாகாயும், "சேரர்குலமுலகுஞ்சென்-பெருகுதவத்தா லானரு ளாற் பிறத்தார் பெருமாக்கோதையார்" என்று கழறிற் றறிவார் கையனாகாயும், "அரசியனெறியின்வந்தவறெ றிவழாமற்காதது" என்று மெய்ப்பொருளையனாகாயும், "அரசளிப்பார்-ஐயடிக்கணிதிரா வடிப்படுத்திஞ் செவ் கோணி" என்று ஐயடிகள் காடவர்கோ ளையனாகாய் ம், இவ்வாறே. பிறரையும் கூறியிருக்கின்றது. இவற் றாறகோக்குவார் புகழ்ச்சொழர் முதலினோரை மன்னர் மரபினொன்றுகற்ப பின்னிடார். இத்தகையபிரயோ கங்களெப்போமல் "சுழக்குலச்சான்றார்" என்று சேக் கிழார் கூறியமையால், ஏனென்தரது அரசர்குலமெ ன்று கூறுவதற்கு ஆகாவேயில்லை.

சா. ஏனென்தர கட்டுகுலத்தாலாயின், அவர் கள்வினாசா யிருப்பதொழிந்து, மன்னர்க்கு வென்றிவடிவாட்படை பயிற்றுவதில் யாங்ஙனம்?

கோ. கன்றுகடாழியின். "வேளாண் குலம்பெருகவந்துதித்த கோட்டியினு ளென்குபெயரார்" எனவும், "வூகாரத் திரியாராய் வேறுபு-புலம்பெருகத் தயர்வினையப் போ டிவினத்தார் புகழ்வீனப்பார்" எனவுஞ் சேக்கிழார் கூ றியபெரியாரை நீரறிவிர்வேளாண்மரபினராகிய கோ ட்புலையார் அவர் மரபினருக்குரிமையல்லாத சேனாப தித் தொழில்புணர் போர்வெங்கனத்துப்போர்து பகை

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

வனாவென்றுபுகழ்பெற்றிருத்தென்னையோ? இவர் அர சருக்குரியதொழில்புணர்ருத்தமையால், இவர் அரசர் குலமாய்விதெல் கூடுமோ? இவர் ஏர்பிடித்துழாமையா ல், வேளாண்மரபினராகாரோ? வேளாணராகிய சேக் கிழார் மந்திரித்தலைமை வகித்திருத்ததையும் கீர் யோசி த்துப்பேசும்.)

சா. ஏனென்தர கட்டுகுலத்தாலேனின், அவரது கற்றத்தா னை "மறப்படைவழி கற்றத்தார்" என்று கூறியது யாங்ஙனம்?

கோ. இயற்பகையனார் தமதமனைவியானாத் தூர்த்தவி டங்கொண்டுவந்தி விவயோழிக்குக் கொடுத்தகாலையில், "மனைவியார் கற்றத்தாரும் வள்ளலார்கற்றத்தாரும்- வெல்லாடு விலலும்வாளுக்கு கரினைபெழுத்துமிக்க, காலெனவினைசுபிற் சென்று-மாவகடல் கிளர்க்தென் ன வந்தெதிர்வீணத்திக் கொண்டார்" என்று சேக்கி ழார் கூறியவாறென்றோ? துவரக்கோல்பிடிக்குஞ் செட் டிகள் வேல்-வில்-வான் - கரினை முதலியவைகளைப்பிடி த்தார்கள். இதனால், அவர்களுக்காழ் விவெரோ இயற்பகையாரது பத்துக்களையன்றி, அவ்வியற்பகை யாரும் "பொன்றிகழறுவைசாதத்திப் பூங்கச்சுப்பேரீலி யகிட்டு - வானொபெவகையேந்த வந்தெதிர்வணங்கி" என்று பிரஸித்தாய்க்கப்பட்டவாறென்கின்? இயற்பகையா ரும், அவர்கற்றத்தாரும்பெரும்பாற்புரிந்தறினையுஞ் சேக்கிழார் வந்தெதிர்வந்தவாறென்கின்? இவற்றை நோ க்பூவார் "மறப்படைவாட்கற்றத்தார்" என்று பிரஸ தாய்க்கப்பட்ட ஏனென்தரது கற்றுத்தாரை அரசர்கு லமென்று எங்ஙனா கொள்வார்கள்?

சா. யாம் கூறும் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொன்றுகொண் டெவ்வு தடுத்தால், யாம் பொருத்ததெய்னோ?

கோ. சுமாவிருந்து சுமங்கிபுறவதுதான்.

100

சாணர்விகற்பவினாவிடை

கே. 'தங்கடொழிலுரிமை-ஆசிரியத்தன்மை' என்று கூறியதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்?

கோ. ஏனாதிதாருக்கும், அவரதுபங்காளிகளுக்குமே அரசு, க்குப் படைபயிற்றுத்தொழில்சொந்தமாகையால், 'தங்கடொழிலுரிமை' என்றதுகிறத்தது. அவரதுபத்துக்களுக்கு அத்தொழில் சொந்தமாயினதில்லை. இங்ஙனமாக, அவரதுசாதிக்கு அதுசொந்தமாயிடுதல் யாங்ஙனம்? அவரதுபத்துக்களும், வேறுகிலளும் அவரிடம்போர்த்தொழில்கள் கற்றிருக்கலாமாகையால், அவர்களே அவர்க்குத் துணையாகப்பற்றப்பட்டார்கள். அரசுக்குப்படைபயிற்றுவித்தல் அவர்தொழிலாயினமையால் ஆசிரியத்தன்மை அடி அடிபயினைர் இவ்வமைதிகளேநோக்குவார் ஏனாதிதாரு அரசர்குலமென்றுகூற ஆசைப்படார்.

சு. ஏனாதிதாதர் கட்டுவத்தவராயின், அவரிழிகுலத்தவராகவேண்டும். ஆகவே, அவர் உயர்குலத்தவராகிய அரசுக்கு ஆசிரியராயிடுதல் யாங்ஙனம்?

கோ. குதர் இழிகுலமும், சௌக்காதிகள் உயர்குலமும்மாவது நீரயிர். உயர்குலத்தவராகிய அத்தணர்களுக்கு இழிகுலத்தவராகிய தேர்ப்பாகர் ஆசிரியராயின தறித்தவர்களே உமது துக்கத்தையாதந்தக்கவர்கள். அன்றியும், நீர் பாரதம் ஆரண்யபர்வததிஷ் கௌகிகுள எனனும் வேதியனுக்குத் தர்மவிராதன் என்னும் வேடன் குருவாயிருந்து சகலதர்மங்களையும் உபதேசித்த திவ்ய சிரித்திரத்தையும் அந்நாட்டினனும் இவ்வாறு பலவுள். நீர் கல்வதன்களிற்பயலு உபுண்ணியம்போதாதவராயிருத்தவால், ஒன்றுகொடுத்து ஒன்பது வங்கிக்கொள்ளுகிறீர். நீர் தேடிய ஆசிரியத்தன்மையும், அந்நாட்டினத்தையிலேயேயன்றிச் சாஸ்திரோப தேசத்தி

சாணர்விகற்பவினாவினாவினுள் முன்பு நீர் சொல்லியிருக்கின்றீர். ஏனாதிதாதர் சாணாரும்பட்டத்தில், இவ

சாணர்விகற்பவினாவிடை 101

ருங் கிரமான்னியராவர். இவர் அரசனிடமனுக்குதலும், அரசனுக்குப் படைபயிற்றுவிக்குங்காலங்களிலவனைத்தொடங்கேதலும் எங்ஙனங்கடும்?

அரசனுக்கு கூவாஞ்செய்யும் அம்பட்டன் அரசனை யணுகவும், அவ்வரசனைத் தொடவுமுண்டாயிருக்குஞ்சம்பந்தங்களைநீயோசியாதுபுகுகின்றீர். அரசனைமாதிரமேயன்றி, அவ்வமிபட்டன் அத்தணையுமேயன்றே தொடுகிறான்! அம்பட்டத்திட்டை மேலோர் களானத்தாற் போக்கிக்கொளவது மரபாகையால், அதுவே சாணாத் திட்டிலும் பாராட்டத்தக்கது. இப்போது மலையாள தேசத்தில் சாணாத் திட்டை (சர்மன்-ஹையன் நீங்கலாக, மற்றையர்) களானத்தாற் போக்கிக்கொள்வதும் அதுபலம். ஏனாதிதாதர் சிவபக்தியிற் கிறத்த சான்றாராயினமையால், ஒருக்கால் அவரிடம் ஸ்பரிசுதோஷம் பாராட்டீமல் பலருத்தருவினுத்தழுவலாம். இவ்வுண்மை புணர்த்தவர்கள் உமது சாணாசாதியை கூத்திரியசாதியென்று ஒப்பண்டார்கள்.

ஐயா உபமன்யுபத்தவிவசம் நீர் பார்த்திருக்கின்றீரா? அதில், எங்களைனாதிதாரு "லாக்ஷிமுலம்" என்று சொல்லியிருக்கின்றது. லாக்ஷி என்றால் ரூபியன். இதனால், ஏனாதிதாதர் ரூபியருவத்த் கூத்திரியராகின்குறார். அவர் மரபினராகிய யாமும் கூத்திரியராவோம். அன்றி, பதம்புராணத்தில் லாக்ஷி என்னும் பேருடைய ஒரு அரண்மனைக்குத்தாயும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கும் சாணாதலம் கிறத்திருக்கின்றது. இவைகளுக்கு என்னசொல்வார்? உபமன்யுபத்தவிவசங்குறியலாக்ஷிசுலத்தக்குநீர் ரூபியனையும், லாக்ஷி என்னும் அரசனையும் ஒப்பண்டீநீர். இரண்டில் எதுமிய! இரண்டும் மெய்யாயின், ஏனாதிதாதருக்கு வியபிசைதேர்வும் சிவபதமாம். ரூபியருவமென்பதே சரியெனின், கழன்குலமென்று நீரும்

கூட சாணர்விதற்பவினாவிடை

ஈழக்குலமென்று சேக்கிழாரும் கூறியது பொய்யாம். சாகுபிராஜன் குலமென்பதும் ஈழன் குலத்துக்கு விரோதம். சாகுபிராஜன் குலத்தில் வந்தவன் ஈழனென்று பிரமாணமுண்டா? நீரோ மொட்டத்தலைக்கும், முழங்காலுக்கும் முடிபோடப்பார்த்தால் முடிவதெங்கனம்? இந்தவிரோதங்களுக்கு என்னகதிதேடினீர்? இது சிறக, சேக்கிழார் கூறிய திருத்தொண்டர் புராணத்திற்கு முதலாவர்கள் யுதவை? “மற்றிதற்குப்பதிகம்வன்றொண்டர்தாம், புற்றிடத்தேம் புராணனருளினார், சொற்றமெய்த்திருத் தொண்ட,த்தொகையெனப், பெற்றதற்பதி கத்தொழப்பெற்றதால்” எனவும். “அத்தமெய்ப்பதி கத்தடியார்களை, சத்தகாதன மெய்யாண்டார்கம்பி, புத்தியாரப் புகன்றவகையினால், வந்தவாறு வழாமலியம்புபிராம்” எனவும் (அச்சேக்கிழார் கூறினமையால், ப்ரீகத்தாமுர்த்திகளருளியு திருக்கொண்டத்தொகையும், மெய்யாண்டார் மெய்களருளிய திருவந்தாதிபுே அவர்தேடிய ஆதரவுகளாயின. இவற்றுள், ப்ரீகத்தாமுர்த்திகள் கூறிவது தொகையும், மெய்யாண்டார் மெய்கள் கூறியது வகையும், இவைகளைக்கொண்டு சேக்கிழார் கூறியது விரியுமாயின. இம்முன்று தாங்களாலும் ஏனாதினோர் சாகுபிராஜன் குலமென்று ஏற்படவில்லை. சாகுபிராஜன் குலமென்று கூறிய பத்தவிவாசத்தைச் சேக்கிழார் பிரஸ்தாபிக்கவுமில்லை. அவர், பிரஸ்தாபியாத காரணமுத்தெரியவில்லை. சேக்கிழார் பிரஸ்தாபியாத தொன்றைச் சிவபுரிகள் அங்கேயிருக்கள். ஆகையால், நீர்தேடிய பத்தவிவாச-பதமபுராணங்கள் சபையே வலியுற்றனவாயின. நீர் எத்தனை பிரமாணங்கள் தேடினும், அவை சேக்கிழார்திருவாக்கோடு விரோதித்தல் கூடாது. விரோதிக்கும்பகுதிகளைத் தன்னவும், விரோதியுக்குத் திகைக்கக் கொள்ளவும் கியதென்றறித்து கடுக்கக்கடவீர்.

சாணர்விதற்பவினாவிடை.

கூட

சா. இன்னும் உபமையு பத்தவிவாசத்தில். சோமான் பெருமானையுணாக “கங்கிராமணி” என்று கூறியிருப்பதாக எங்கள் ஷண்முககிராமணி கூறுகிறார். இதற்கென்ன சொல்லுவீர்?

கோ. சேக்கிழார்திருவாக்கு அதற்கெங்கொடாமையால், அதனோ விவேகிகள் ஒப்பமாட்டார்கள். அன்றி, நீர்தேடிய பிரமாணம் கிராமணி சிலத்தவராகிய சோமான் என்று கூறினதில்லை. துய்மினத்தவர் தேடிய இரகுவம்சம், பாரதம் என்பவைகளிலுங் கிராமணி குலத்தவனாகிய இரகு, கிராமணி குலத்தவனாகிய இராமன், கிராமணி குலத்தவராகிய அரசர் என்று பிரஸ்தாபமில்லை. கிராமணிபதம் குலத்தைச் சம்பந்தியாமையால், அதனை நீர் கட்டிக்கொண்டதில் விருதாவேயாம். அமரத்தில், “காகிராமணி” என்றிருப்பதாக தும்மலும்புத்தும் விருதாவேயாம். சில அமரத்தில் “காபதி” என்றிருக்கிறது என்று நீவினோ சொல்லிக்கொள்ளுவதால், இரண்டிலொன்று பொய்யாதவேண்டும்.) எது பொய்யாகுமென்று கேட்கின், “வாஸ்தோஷபதிஸ்ஸாபதி.” என்றுகொண்டால், சத்தோபங்கமில்லை. “வாஸ்தோஷபதிஸ்ஸாக்கிராமணி” என்றுகொண்டால் சத்தோபங்கமுண்டாகின்றது, ஆகையால், நீவிர் கூறியதெப்பொருட்கலோகத்தினெவ்வொருபாதமும்பதினாறு எழுத்தகலோககண்டிருப்பது விதி. இவ்வெல்லவெடப்பது “வாதி” நீவிர்கொண்ட “வாஸ்தோஷபதிஸ்ஸாக்கிராமணி” என்பது பதினாறு எழுத்தகலோககண்டத்தமையால், அது அவிதியாயிற்று. அதவா துத்து அவிதியை கேட்காத “காகிராமணி” என்று கொண்டாலும், அது குலத்தை விளக்குவதில்லை. தலைவன் என்றும் பொருளிலையே சார்த்தமும் கிராமணி என்பது அதிபன். என்று பொருட்கு மென்று நீவினோ கூறுகையால், அவ்வாறு குத்தன்மை சத்தர்ப்புத்தகேற்பப் பயன்படும் அரசர்

௫௪

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

னுக்கே அந்தக் கிராமணிபதத்தைக் கூறவேண்டுமென்று விரும்பியுமில்லை. சேரிக்கு அதிபன் சேரிகிராமணி, பாடிக்கு அதிபன் பாடிகிராமணி, ககரத்துக்கு அதிபன் ககரிகிராமணி, கொல்லைக்கு அதிபன் கொல்லைக்கிராமணி, கடலைக்கு அதிபன் கடலைக்கிராமணி, வீட்டுக்கு அதிபன் வீட்டுக் கிராமணி, காட்டுக்கு அதிபன் காட்டுக்கிராமணி, கடலுக்கு அதிபன் கடற்கிராமணி என்றுவரும். நும்மவருக்கு ஒருமரக்கிராமணி, இருமரக்கிராமணி, பனைமரக்கிராமணி, தென்னமரக்கிராமணிபோன்ற பிரயோகங்களையுமென்று மேலே கூறியிருக்கின்றோம். இவற்றைக்கூர்த்தியாகித்து அங்கிவாழ்விராக.

௫௫. எமது கிராமணிகுலத்தை என்னுமில்லாமற் செய்த விட்டீரே. இது தருமம்.

கே. யாம் உமக்கொருவஞ்சையுஞ்செய்யவில்லை. நீயிரிராமான்னியாள் எனவும், அந்தக்கிராமான்னியாள் என்பது கிராமணிகள் எனமருவியது எனவும், ஆகையால் நீ கிராமணியாயினீர் எனவும் முன்பே சொல்லியிருக்கின்றோம். அரசருக்கே கிராமணிப் பெயருண்டென்று நீர் கூறியதைமேமறுத்தோம். அது அரசர்க்குச் சொந்தமாமெனின், எல்லாவாசருங் கிராமணிப்பட்டத்தைப்பெறுவர்களைச்சக்ரவர்த்தி, சிபிசக்ரவர்த்தி, தசரதமகாராஜா, யயாதிகாராஜா என்பனவர்தி பட்டங்களில் அவர்களை யுலகத்திலே தான், களகிராமணி, சிபிகிராமணி, தசரதகிராமணி, யயாதிகிராமணி என்று கொண்டாடுவதில்லை. அவ்வழக்கிலும் அவ்வாறு சேட்கப்படுவதில்லை. உலகில், இப்போது மேன்மக்கர் அந்தக் கிராமணிப்பட்டத்துக்கு ஆசைப்படுவதுமில்லை. இவைகளை என்றாகயோசியும். எனது உன்னக்குழம்புகின்றீதே! நான் என்ன செய்வேன்.

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

௫௫

கே. நீர் கொண்டவாறு கிராமணி என்பது தஞ்சாதிப் பட்டமேயாகட்டும். அதனால், நீர் இருகிராமணி என்று பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட அரசனது குலமாவதுகூடாது. நாயகர் என்னும் பட்டம்வகிக்குஞ்சாதியார் தில்லைநாயகர் எமதுகுலம் என்று ஸ்ரிசிதம்பரசாசரியர் சனாகாயகரைச்சுட்டி வாதிடல்கூடுமோ? முதலிஎன்னும் பட்டம்வகிக்குஞ்சாதியார் மூவர்முதலிகள் எமது குலம் என்று சமயாசாரியர்களைச்சுட்டி வாதிடல்கூடுமோ? எப்படிப்பார்த்தாலும் நமக்கு அதுகலமுண்டாவது கஷ்டமாகவெயிருக்கின்றது.

வைசியர்களுக்குச் செட்டிஎன்பதுசாதிப்பெயரும், பட்டப்பெயருமாகித்தெல்போல் அரசர்களுக்குக் கிராமணி என்பது சாதிப்பெயரும், பட்டப்பெயருமாகுமென்று எங்கள் விதவந்தேதனர் கூறுவதற்கு என்செய்வீர்?

கே. குடாமணிகள்கண்டு “இளங்கோக்கள்மன்னர்பின்னர்” என்று தொடங்கியபாடலில் “வீளங்கியபரதர் மேயவீளைஞர்செட்டியர்” என்று வந்திருக்கின்றது. இதில் “செட்டி” என்பது வைசியரது சாதிப்பெயரென்று, ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு அரசர்பெயரில், “கிராமணி” என்பதுவந்திருப்பின், யாம்வாய்திறக்க இடமில்லை. நீர் பிரமாணங்காட்டி வெளிவரின், யாம் சிரசாக்கெகவுர்தனையிவ்வே.

௫௬. இராமாயணம் உத்தரகாண்டம், இலங்கையழித்த படலத்தில் “பாடுகந்தருவக்குடீப்பாவையைக், கேட்புல சிரத்திக் கிராமணி பெற்றிடுந், தேமோமணித் தெய்வ விதிவினை, தாடிமற்றவனன் மணஞ்செய்தனன்” எனும்பாடலில், “கிராமணி” என்று வந்திருப்பதற்கு எங்கேசொல்வீர்?

கே. சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கே. இத்தக்கிராமணியென்பது குலப்பெயர், அல்லது பட்டப் பெயர். ஒருகத்தர்வனதியற்பெயர். சாததன்-கோற்றன் என உலகிற் பெயர்களுண்டாயிடுதல்போல கிராமணி என்பது ஒருவனுக்கிட்ட இடுகுறிப்பெயராயிற்று. இது உமது கிராமணிகுலத்தைக் கனப்படுத்தாது. அன்றி, அத்தக் கத்தர்வன் தேவரினத்திற் சேர்த்தவன். அவன்மானிடவாசனென்று அவனை நீர் தழுவுவது அவலமேயாம். இத்தக்கிராமணி என்பவனையே கூர்மபுராணத்திலும் "இயக்கர்கோனும் சீர்சிலைவேற் கிராமணிதன்னம்மகளைச் சுகேசனுக்குவகினே". என்று சொல்லியிருக்கின்றது. கிராமணி என்பது குலப்பெயர், அல்லது பட்டப்பெயரென்று வாதிக்கு நீர் இராமாயணம் கூர்மபுராணம் என்பவற்றைப் பெறப்பட்ட கிராமணியை உமதிஷ்டம்போற்கொண்டால் அத்தக் கிராமணிகுலத்தானுக்குரிய இயற்பெயர், யாது? அவனது சோத்தப்பெயர் தெரியாமல், அத்துலாகிரியர்கள் அவனது சாதிப்பெயர்மாதிரிக் தெரிந்தெழுதியது யாவ் நனம்? இராமாயணத்தில் கத்தர்வ குலமென்றதையே கூர்மபுராணத்திற் இயக்கர்குலமென்று கூறியிருக்கின்றது. இயக்கர் என்பதுகான் யக்யு என்பது. யக்யுரீயன்பவர்கள் கணஞ்செய்யுள். கத்தருவப்பிரிவிற்கேர்த்தவர்கள். யக்யுநான் என்று உலகில் வழங்குவதுண்டு. இனிக் கூர்மபுராணத்தில் "தேவர்கோனும் - சீர்சிலைவேற் தான்" என்றுருப்பதாக னொதிப்போம். இதில், இத்திரன் என்பது தேவராஜனாயிற்றெயராயிடுதல்போல் "சீர்சிலைவேல்" மின்பதைத்தொடர்ந்த "கிராமணி" என்பது அந்த யக்யுநாயிற்றெயராயினதற்கிவ்வாறு பகுத்துணராத கொடுமையால், கிராமணியைக் கெட்டுப்பாகப் பிடித்துக்கொண்டு நீர் கதிதெடப் பார்க்கிறீர். அதுமுடியாதகாரியம். மான்குடி அக்கிரகாத்திலுள்ள

சாணர்விகற்பவினாவிடை. கே.

பிராமணர்களுக்குச் சிவன் என்னும்பட்டமுண்டு. அவர்களை மகாவைதிச்சிவன், இராமசாமிச்சிவன், தியாகராஜச்சிவன் என்றுயாவரும் அழைப்பார்கள். தாயுமானவர் பாடலில் "சிவன் செயலாலேயா தம்வருமெனத்தேறேன்" என்று கூறியிருக்கின்றது. இனி அந்தப்பாடலில் வந்த "சிவன்" என்பது எங்கள் குலப்பட்டப்பெயராகையால், எங்கனையே தாயுமாஜிவர் துதித்தார் என்று மான்குடிச்சிவன்கள் வாதித்தல்குடுமே? இவ்வுபமானத்தை யோசித்தால், நீர்வாய்திறக்க இடமிராது. "மண்மூலக் தாவென்று மந்திகடுவற்குரைப்ப, விண்மூலக்கேட்டேங்கும் வேங்கடமே" என்று வேங்கடவெண்பா கூறுகின்றது. இதில், மண்மூலம் கிழங்கும், விண்மூலம் மூலக்கத்திரமுடாம். இரண்டு மூலங்களும் ஒருபொருளினிற்கமாட்டா. இப்படியே கத்தர்வக்கிராமணியும், சாணர்க்கிராமணியும் ஒருபொருளினில்வார்கள் இவைகளை யோசித்து அடங்குகிராக.

கா. சாணர், கிராமணி என்று பிரசித்தியடைந்திருக்கும் எங்களை நீர் சேரிவாணர் என்று பிரஸ்தாபித்து விட்டீர். எங்காவது சாணர்சேரி, கிராமணிச்சேரி என்று பிரஸ்தாபமுண்டா?

கா. நீவிர் சாணரும், கிராமணியாளும் மாகையால், உங்கள் வாசத்தையே கள்வீடுஞ்சேரி என்று கூறல்கூறினர். சாணர், கிராமணி என்பன ஜாதிப்பெயர்களாகமாட்டா. அவை ஜாதிப்பெயர்களாயின் சாணர்குலமும் கிராமணிகுலம் என்னும் பிரஸ்தாவங்களை நீர் காட்டுமபாற்போம்.

கா. நீர் சாணர், சாணர் முதலியன அறிவின்மிக்காரையே தெரிவிக்குமென்று சொல்லிவருகின்றீர். அதிலுள்ள குற்றத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம். கேளும். பறையன்புரார் முதலிய நூலாதிக்கள் கல்விகற்றுமுதியானால்

திரு. சாணர்விகற்பவினாவிடை

தும் இத்தாந்தப்படி அவர்கள் சான்றாரவரன்றோ? அவர்களைச் சான்றோராக அங்கீகரித்து மேற்குலத்தவர்கள் வழிபடலெங்ஙனம்? “சான்றோரினத்திரு” என்ற வுபதேசம் கீழ்க்குலத்துச் சான்றோரைத்தேட இடங் கொடுக்கமாட்டாது. சான்றோர் என்பது அரசர்பெயரெனக்கொண்டால், அது மேற்குலத்தவரிடமே போய்ச்சேரும். ஆகையால், சான்றோர் அரசர் என்று யாம் கூறியதே சிறக்கும்.

தே. நீர்தேடிய “சான்றோரினத்திரு” என்னும் வாக்கியம் யாருடையது? இந்த ஆத்திருடிக்கு ஆசிரியர், ஆதி என்னும் புலச்சிக்கும், பகவன் என்னும் அந்தணனுக்கும் பிறந்தவரன்றோ? இவரது சகோதரராயன்றோ திருவள்ளுவதேவர்? இவர்கள் சான்றோராகாரோ? இவர்களை வழிபடுவோர் கீழ்க்களோ? இவர்களது குலத்தை ரோக்கி யாவரோ இவர்களைத்தேடத் துதுக்கிவிட்டவர்கள்? இறுது ஏனதிராதனா உலகம்வழிபடுவது எதுதான்? அவரது குலமாளமுடையது. அவர் அறிவின்மிக் சான்றோராயினர். அதனால் அவர் லோகபூஜ்யராயினர். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணம், அவருடையதேவியாயாய் திருஞானசம்பந்தர் தமது திருக்கூட்டத்திற் சேர்த்திருக்கின்றனர். யாழ்ப்பாணர் அறிவின்மிக் சான்றோராயினமைகொண்டேயுன்றோ அவரது சாதியிழிவு நோத்தது அந்நேரம் மருவி யின்புறச் சம்பந்தப்பிள்ளையாசிரிகைத்தனர்? திருநீலகண்ட நாயக்கன் வேலாளர். இவரது திருவடிபுயலும் மெலேபுரோகித்துக்கொண்டே, இவருக்கு விருத்தளித்தும், இவரைத் தெய்வமாகவழிபட்டும் அப்பூதியுடன் இன்புபாராட்டியது எதுதான்? அப்பூதியுடன் பாரமணர். திருநாவுக்கரசுகள் அறிவின்மிக் சான்றோராயிருந்தனையால், அந்தணராகிய அப்பூதியுடன் அவர்கள் வழிபட்டனர். உம்பன்

சாதியிலுச்சன், இவன் கல்வியிற்றறந்தமைகொண்டேயன்றோ சேர சோழ பாண்டியர்களைவலாம் இவனைச் சான்றவனாக வழிபட்டார்கள்! இவற்றை யுணரான கீழ்க்கள்கல்விகற்புதனால், சான்றோராகார் என்று நீர்தமோதிரிபுரைத்தது உமது சாதியின் குற்றமேயாம். பிராமணராகிய ககர் ஜகதராஜனையும், சிவவேதியராகிய சகலகம்பண்டிதர் வேளாளராகிய மெய்குண்ட தேவனாரையும் வழிபட்டுப் பிழைத்ததைக்களையும் யோசிப்பிராக. பறையர்முதலினோர் கீழ்க்களாகையால், அவர் சான்றோராகாரென்று நீர்கழிப்பின், அந்தணனைக்கோக்க அரசன் கீழ்க்களாகானோ? கீழ்க்களாகிய அரசன் அந்தணனுக்குச் சான்றோனாவதெப்படி? இவற்றை யோசிப்பவர்கள் “சான்றோர்” என்பது குணத்திற் பெரியராயேய் யன்றிக் குலத்திற் பெரியானாக் காட்டாதெனக்கூறப் பின்னிடார். அன்றியும் “சக்தகரநெகில்” என்னும் வாக்கியமொன்று (அரசனுக்கு அடங்கிவரத் தன்னம்பொருளில்) கிற்கின்றது. “சான்றோரினத்திரு” என்பதும் இவ்வரசனாயே குறிக்குமென்பது கூறியது கூறலென்னுங் குற்றத்திற் கிடனாயொதுங்கு அன்றியும், சான்றோர் என்பது அம்வான்மிக் துபிரியானாயே தெரிவிக்குமென்பது “சான்றோர் அமைதித்துச் சார்த்தாய் மந்தார்த்தாய்க்குச், சான்றான்மை சார்த்தார்களில்லாயின், சார்த்தோய்க்கென், சார்த்தத்துண்டென்று செப்புத்திறந்தொருவன், பாம்பகத்துக் கண்டதுடைத்து” என்னும் காலபெருங்குடி பாரதியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். சான்றோர் அரசராயின படிபாது. இதிற்போத்த சான்றோர் அரசராயின், அந்தித்தார்த்த “மதித்து” என்பது அவலமாம். அரசனை அரசனென மதித்தல் வேண்டாமையுண்டாகி மீண்டும், “சான்றான்மை சார்த்தார்களில்லாயின்” என்று கூறியதும் அவரரசரல்லாமையே இனிவழிவெளியது. சான்றான்மையை

“இல்லாயின்” என்று பிரஸ்தாபித்தமையால், அதற்குப் பரிசு உண்டாம். ஓர்காவிருப்பதும், ஓர்காவில்லாமற் போவது மாகிய தன்மையினதென்று ஏற்படுகின்றது. அரசன் என்பது குலமும் சான்றாண்மையென்பது குணமுமாயின. குலம் பிறப்பினாலாயது. இது என்று மொருபடித் தாயுள்ளது. இன்று சூத்திரகுலமும் காளைக்கு அரச குலமுண்டவதில்லை. சூத்திரன் என்றுஞ் சூத்திரகுலமே. அரசன் என்றும் அரசகுலமே. இவ்வுண்மை தோத்த பின் “சான்றாண்மையில்லாயின்” என்றதை அரசனுக்கேற்றதல் அசம்பாவிதமே. சூனம் காலத்தினுள் மாறிக் குறைந்தும், ஐயும் வருமியல்பினதாகவின், இதவிடத் திறந்து “இல்லாயின்” என்னும் பிரயோகம் பயன்பட்டவாறாக, இதனால், சான்றாண்மை அரசனுக்கே சொந்தமெனலும், அரசனே சான்றோனெனலும் அநியாதாரக் கூற்றெனவகற்றுவதே பெரியார்தடவென்க. விரித்திரபெருகும். இப்படியே எல்லா நூல்களிலும் பெறப்பட்டவாறாக. இவியேனும் இவ்விதவிபரீதங் கனிவின்துமவிலகச் சுட்டியாக.

க1. எங்கள் குலநணிகளாகிய கிராமணிகள் “பெரியாரைத் துணைக்கொள்வதும் தன் சொந்தகேள்” என்னும் வாக்கியங்களும் அரசனாய் குறிக்கும் என்று சொல்லுவதற்கு என்னததி?

கோ. சோழன் யாவரினுந் தானே பெரியவனென்று காலி துத்திக் கம்பனும் அவமருனிமடைந்தகதை உமக்குத் தெரிந்தால் நீர் வந்திருக்கமாட்டீர். சுபதேவன் என்னும் அரசன் ததிகியால் அவமானமடைந்ததையும் நீ ரறிவீர். சூலத்திடுயார் அந்தணர். அவ்வந்தணர் சங்குத்த. அதிவாணசிரமிகளாயினபின்பு, தாம் அந்தணர் குலமென்று எளிவந்து அப்போது அநாதி பிணகாசெய்வர். எக்குலத்துக்கான்றோரையும் ஸூழிபடுவர். இவ்வுண்மையே சூக்குவார்முதற்குலத்தாராயே

பெரியார் மேன்மக்களென்று கூறத் துணியார். இங்ஙனமர்க, அந்தோ! அவர் அந்தணர்க் கேவல்செய்யும் அரசனாயோ பெரியார்-மேன்மக்களென்று அழைக்கத் துணியார்? உங்கள் சாணாரப்பித்து என்று தொலைந்து நீவிர் சுசிப்பிற்களோ தெரியாது.

கோ. (வெற்றிவேற்கையில், “சான்றோரில்லாத், தொல்புறியிருத்தலின், தேன்றிரகுறவர் தேய்கன்றே” என்ற சூத்திரத்திற்கு, W. Taylor என்னும் ஆங்கிலேயபண்டிதர் எழுதியிருக்கும் இங்கிலிஷ் உரையை நீர் பார்த்தறியீர். அதனை ஈண்டு எழுதுகிறோம். “Rather than dwell in an ancient country without rulers, it is better to live in the woods, among wild people who feed on honey” இதில், “சான்றோர்” என்னும் பதத்திற்கு “Ruler” என்று பொருள் விரித்திருக்கின்றது. Ruler என்றால், “அரசன்.” இவ்வுண்மையால், சான்றோர்குலம் அரசர்குலமாகலாம். இதற்குமே வென்ன சொல்லப்போகிறீர்?

கோ. நீர் விவாதப்பட்டிருக்கும் “சான்றோர்” என்னுஞ்சொல் தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ளது. இதன்வினையை உரையாசிரியர்களாகிய பரிமேலழகர், கங்கினாக் கிளியர், சேனாவையர், இளம்பூரணர் முதலினோரது வாக்குகளைக்கொண்டு சாதிப்பதைவிட்டு ஆங்கிலேயபண்டிதரைச் சான்று தேடினார். அவரும் உம்மை கட்டாற்றியு விட்டதை நீ ரறிவீர். அவர் Ruler என்று எழுதியது அரசன் என்னும் பொருள் பாய்வது. Ruler என்றால் Conductor என்று பொருளுண்டு Ruler of the Garden, Ruler of the army என்னும் பிரயோகங்களை நீர் அறிந்து முடிபிடுகொருமையாநிடங்கேட்டுத் தெளியக்கூடின். Ruler என்னுஞ்சொல் அசனென்றே பொருள்படுமாறிக், உமதுவாதம் கனம் பெறும். அங்ஙன மின்மையின், நீர் தமோதிபது பரி

கூட

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

தாபமாகவே யிருக்கின்றது. "சான்றோர்" ஆய்வுடன் மிக்காரும், அபித்தவர்க்கு அறிவுறுத்துவாருமாகிப் பெரியோர். இவர்க்கு ஏனையோர் எட்டங்கி எட்டத்தலால், இவரை Ruler என்பது அமைவுடைத்தே. அறிவுடை யாரில்லாத தேசம் ஒருதேசமா? அறிஞர் கிறைத்திரு க்குத் தேசமே எல்லா கலனும் கிரம்பியதாகும். "வேழ முடைத்து முழுவதும் மீதக்க, சோழவளநாடு சோழ மடைத்து, பூழிர்கோன், தெய்வமுத்துடைத்துதென் னணர்வயற்றெண்ணடைந்நாடுசான்றோருடைத்து" என்றது யாவரை? இச்சான்றோர் அரசராவாரோ? ஒவ் வொருநாட்டுக்கு ஒவ்வொருவிசேடனாகக் கூறிய சத் தர்ப்பந்தில், தொண்டைநாட்டுக்குச் சான்றோருடை மையை விசேடனமாகக் கூறினான். சோநாடு யானையையும், சோழநாடு சோற்றையும், பாண்டிநாடு முத் தைபூரி, தொண்டைநாடு கற்றுணர்ந்த பெரியாராயும் கொண் டிருப்பனவாகக் கூறியிருத்தலே அமைவுடை த்து. தொண்டைநாடுமாதிரியும் அரசர்களை யுடையது என்று கூறுவது கூடாது. எல்லாநாடுகளும் அரசர்களை முடியன் வாகையாலும், தொண்டைநாட் டையான்ட அரசர் முக்குலத்தரசரு ளடங்குநிலைய லும், "சான்றோர்" என்பதற்கு "அரசர்" என்று பொருள்கூறிக் தொண்டைநாட்டுக்கு மாத்திரமே அரசர்க்குத் தாங்களேன்று ஒருவன்சூறியால், அவனைப் பேரரசர் பெயரையென்று உலகமொதுக்கத் தடை யிராது. சகல வளங்கூறியதைத் தான் சான்றோரில்லாதவர்களைப் பெரு மையன் டியமட்டா. சான்றோர்க்கு அறிவுறுத்திருத்த மை மிகக்கிடையே. "தொண்டைநாடு சான்றோருடை த்து" என்று உலகத்தினையெல்லாம். இவ்வரும்பொரு டொன்றவே "சான்றோரில்லாத தொல்பதி யிருத்த லின், தேவதேவ குறவன் தேயகன்றே" என்று வெற்றி வெற்கையாகும் விருதுடைசெய்தனர். இவ்வுண்மை

சாணர்விகற்பவினாவிடை,

கூட

யுணர்ந்தவரது அவைக்கண்ணே சான்றோராவதும், சான்றோர் அரசராவதும் அசத்தர்ப்பமென்றறிந்தவ் குவர், இதற்கு. எத்தனாலாகியிராவது, உரையாகியிராவது சான்றோர் என்பது அரசர் என்று தெரிவித்திருக்கின்றார்களா? உம்மோடு சேர்த்து கைதட்டுவார் ஒருநாடும்மில்லை. எல் லா வுரையாகியிராவதும் "சான்றோர்" என்பதற்கு அந்வான் மிக்கோர் சான்றோரென்பான் விரித்திருக்கின்ற னர். கடைசியாக நீர் ஆங்கிலேய பண்டிதரைத் தே டிவீர், அவருங் கைவிட்டார். "அவரும் சான்றோர் என்னுஞ் சொல்லச் சந்தர்ப்பப்படி விரித்தாரோ யன் றிச் சான்றோர்=சாணர் எனவிரித்து, அவர் அரசரான வாடித்ததில்லை. பல ஆங்கிலேய பண்டிதர்கள் சாணர் இறந்த சாதியென விவகரித்திருக்கின்றார்கள். சில, ஈண்டுரைக்கின்றோங்கவனிப்பிராக.

"HINDU TRIBES AND CASTES VOL III.

Rev. M. A. Sherring M. A. A. L. B. (Lond.)

Sec. V. P. 184.

THE SHANAR AND ILAVAR TRIBES.

"These tribes bear two appellations. In the north they are known by the term, Tian and in the south by that of shanar, they are below the sudras, and yet far above the menial tribes.

சாணரில் இரண்டுவிதம் உண்டு. வடபாகத்தில் இவர் களைத் தியர் என்று சொல்லுவர் என்றும், தென்னாட்டில் சாணர் என்றுஞ் சொல்லுவர். இவர்களை ருத் திரர்களுக்குத் தாழ்த்தவர்கள். ஆனால், ஈனசாதியை னாவிட உயர்த்தவர்களே.

கூச

சாணர்விகற்பவிலுவிலை.

2. "These people are also designated in some parts by the term Choganmar or saria; and in other places are called Teejans and Billawars."

சாணர் சிலவிடங்களில் அழைப்பார்கள். எனவும், சில விடங்களில், தீயர்கள் - பில்லவர்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

3. "Socially these tribes are degraded and are treated with great ignominy by the Government. Their women were, until recently, not permitted to wear clothing above waist."

சாணர் சாதியார் பிறரால் இழந்தவர்களாக மதிக்கப்படும், அரசாங்கத்தால் அதிக கீதவலமாக நடத்தப்படும் வருகிறார்கள். இவர்களுடைய ஸ்திரீகள் இடம்புக்குமேல் வஸ்திரத்தரிக்கக் கூடாது. இந்தவழக்கமானது கொஞ்சகாலமாகத்தான் நின்றிருக்கின்றது.

4. "They were not allowed to carry umbrellas, to wear shoes or golden ornaments, to carry pots of water on the hip, to build houses above one story in height, to milk cows, or even to use the ordinary language of the country."

சாணர் குவடபிடித்துக் கொண்டு போகக்கூடாது. பாதாட்சைபோடக்கூடாது. பொன்னுபூண்டு தரிக்கக் கூடாது. இவர்களுடைய ஸ்திரீகள் இடம்புக்குமேல் வஸ்திரத்தரிக்கக் கூடாது. இவர்கள் பால்பிடிக்கக் கூடாது. பசுவின் பால் கறக்கக்கூடாது. அன்றியும், அந்தத் தேசத்தார் சாதாரணமாய்ப் பேசுகிற பாஷையையும் இவர்கள் பேசக் கூடாது. இவர்கள் தாங்களே பேசும் சாணரது இழிவு நன்றியுடையவர்களுடைய சாணர்கற்பதால் உயர்ந்த சாதியாருக்கு உபயோகப்படாது. பறையர் சக்

சாணர்விகற்பவிலுவிலை.

கூடு

கிலிகள் கறத்தால் மேலிட்ட சாதியாருக்கு உபயோகப்படாததுபோலவே யன்றோ சாணர் கறத்தாலுந் திட்டாய் விடுகிறது? ஷோர்ங்கு என்னும் பாதிரியார் இவ்வாறு கூறியிருக்கின்றமையால், உமது சாணர் மருள் இனித் தலையெடுப்பது கஷ்டந்தான்.

ஐயா, எனது கல்லகாலம் உமது சல்லாபங் கிடைத்ததாயின் சாதி தாழ்த்ததானால் ஆகட்டும். உம்மிடத்தின் பேசுபாசு இனிக்குன்றது. இன்னும் யாதேனாகு சொல்லுகிறார்

கே. "சான்றோள்கை நன்றோர்க்கழகு" என்பதிலுள்ள "சான்றோர்" அரசராவாரா? "சான்றோருதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச் சான்றோனெனக் கெட்டதாய்" என்பதிலுள்ள "சான்றோன்" யானாக்குறித்தது? இவ்வை கூறியதும், திருவள்ளுவர் கூறியது ஒரு குரளிலேயே நின்றன. ஒவ்வொருதாயுந் தனது மகனை "அறிவான் மிக்கான்" எனக்கேட்டல், (தவமிருத்தபோது) கூடும். அஃதொழிந்து "அரண்" எனக்கேட்டல் கூடுமோ? உலகத்திற்கும் யாவரும் அறிஞராகலாம். யாவரும் அரசராய்தெல் யாவரும்? யாவரும் அரசராயின், குடிகளாயிடுவன் யாவர்? இவைகளைக் கவனியாது கீழிப் பேசுவது துறந்துள்ள சாணர் குறையாயும். இன்னமொன்று சொல்லுகிறவர் கவனித்துக்கொள்க.

சா. தனயனாகு சொல்லுவென்றியது. தமக்குவந்தனம் கீழ் கொடுத்தவாறு சாணர் அரசரென்பது. உய்கள் புத்தகங்களில் கீழி காட்டும் உதாரணங்களிற் "நமக்கு உயர்ந்தார்" தனியா. தனியா ஒருசான்றிடைக்கவில்லை. எவ்வாறு தாண்டுகள் "சான்றோர்-சான்றவர்" ஆகியிருக்கின்றன. நீர் வாதிடுவது

சாணருக்கும், அதற்குக் காட்டுவது சாணரோபுட
டுமானால், உமது கொள்கை தீவிப்ப தெங்ஙனம்?

சா. சாணர், சாணேர், சான்றவர் என்னுஞ் சொற்கள்
பெரியார் - பெரியோர், பெரியவர் என்பவற்றோடு தா
னே இனப்படும். பெரியார் என்னுஞ்சொல்லே பெரி
யோர் - பெரியவர் எனத்திரிந்தது. அவ்வாறு, சாண்
ரார் என்னுஞ்சொல்லே சாணேர்-சான்றவர் எனத்
திரிந்தது. யாவும் ஒரீபொருளைக் கொண்ட சொற்
களாயிருத்தலால், யாம் சாணரார் என்பதற்குச் சாண்
ரோர் - சான்றவர் என்னு முதரணங் காட்டியது குற்ற
மாகாது.

கோ. நீர் சொல்லியது குற்றமென்றீ யாம் சொல்லவா
வில்லை. சாணேர்-சான்றவர் என்னும் பதங்கள்
உமக்குக் கிடைத்ததுபோல், சாணர் என்பதற்கு
என் கிடைக்கவில்லை? பெரியோர் என்பதானடிருந்
தால், உமக்குக் கிடைத்திருக்கும். அங்குதென்பது
மையால், உமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

சா. அவரொருத்தானாத காரணத்தால் தாமிருக்கலாம்?

கோ. சாணரத்திலே அதற்குண்டாய் விட்டதனா றுனென
றவீயீர்?

சாணர் என்னுஞ்சொல்லுக்குச் சாணரத்திட்டு உண்
டான விதமெப்படி?

கோ. ஒன்று என்பது ஒண்ணு எனவும், கின்றான் என்பது
மின்னான் எனவும், தோன்றுதல் என்பது தோணுதல்
எனவும் வரும் வழக்குள் மையால், சாணர் என்பது
சாணர் எனவரலாம். சாணரார் சாணராக் கிடக்க
கூடப் பெறலாம். அச்சாணர்முகத்தில் விழக்கா
தொதுக்கினர் மேலே.

“சமத்தலச்சாணர்” என்றவிடத்தில் “சாணர்”
என்னுஞ்சொல் வியபிரியத்தா?

கோ. “சாணர்” என்றோதப்படும் எனினதர் சாணரோ
யாமினமையால், ஆண்டு வியபிரசாரதோஷம் எய்தின
தில்லை. சாணரசாதியல்லாத வேறு பெரியாண்ப்
பிரஸ்தாபிக்கும்கால், சாணர் என்பது வியபிரித்
தும்.

சா. சாணர் என்பது சாணர் எனத்திரியலாம் என்று
அங்கேரித்த நீர் “சாணர்” சாதிப்பெயராகாதெ
ன்று வம்பு கூறியிருக்கின்றீர்?

கோ. உங்களதுவம்பை முன்னர்த் தீர்த்துக்கொண்டு பின்பு
எம்மிடத்தில் வாரும்.

சா. எங்களிலுள்ளவம்பு யாது?

கோ. சாணேர்குலமாயுகாததல், சாணேர்குல தீபம், சா
ணேர்குல பூர்வோத்திரம்” என்னு நூல்கள் சாணர
ரே சாணராயினர் என்று கூறுகின்றன. உங்கள் ஷண்
முக கிராமணியும், அவரது தந்தாரும் சாணர்த்
தீயினர், சாணர் சாணராகர் என்று பறைச்சாரங்
கின்றனர். இந்தப்பினக்குத் தீர்த்து விடுவோரோ
ஒத்துவாழ்வது? மாடுகாத்தல் முதலிய நூலாசிரியர்
கள் தம்மைச் சாணர் என வொப்பினர். உங்கள் ஷண்
முக கிராமணி சாணரின்ரெனத் துப்பினர். சாணரோ
ரின் தம்மை வொப்பினவரோடு கொள்ளல், ஐக்கித்
ததி செய்துவருஞ் சாணர ஷண்முககிராமணியாராதல
மையே தாம் துப்பிவிழித்த தறியார்.

சா. எங்கள் சாணராயிடுவது திருக்கட்டுத். சாணர் சா
திப்பெயராகாது என்று நீர் கூறியவித மென்ன?

கோ. சாணர் என்பது சொல்பெரியார் என்னும் பெரி
ள்படுதலின்தீர் சாணராக் கிடப்பினால், அது சாதிப்
பெயராகலாம். அப்பன் தில்வாமையால், “சாணர்”
சாதிப்பெயராகாது.

சுஅ

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

சா. சாணர் என்னுஞ் சாதியாரே பெரியாராயினேல் கூடாதோ?

கோ. துய்மனத்தவரை நீர் என்னசாதியென்றால், யாம் சாணரொன்பதேயன்றி, யாம் சாணரே - சாணர்வா என்று விடைதருவ தில்லாமையாலும், சாணர் சாணராக இடமுண்டாவதுபோல், சாணரே - சாணர்வா சாணராக இடம்பெருமையாலும் அச்சாணரே - சாணர்வா என்பவைகடனூ பெரியார் என்னும் பொருள்கொண்ட சாணர் நீயாகமாட்டார்.

சா. நீர் முன்னே சென்னைக்கே சாணராயினர் என்றீர். இப்போது சாணர் என்னுஞ்சொல் சாணராகவியிசரிக்கும் என்று சொல்கீர். இவைகளை எவ்வாறு கொள்வது?

கோ. பராஹ்மண என்னும் வடமொழி பார்ப்பார் என்னுந் தமிழ்மொழி திரிந்தது. அவ்வாறு சென்னைக்கர் என்னும் வடமொழி சாணர் என்னுந் தமிழ்ச்சொல் திரிந்தது. பராஹ்மணர் என்னுஞ் சொல்லும், பராஹ்மணர் என்னுஞ் சொல்லும் பொருட்பெறம் பெற மாட்டா. இச்சென்னைக்கர் சாணருக்கும், சாணராக சாணருக்கும்பொருட்பெறமுண்டென அறிவீர்.

சா. இதனை எமக்கு கன்கு புலப்படுத்தல் வேண்டும்.

கோ. சென்னைக்கர் என்பதன்பொருளை அதன் கிதைவாகிய சாணர் என்பதிலுண்டாகலாம். சாணர் என்பதன் பொருள் அதிலுண்டாகிறது. சாணர் என்பதன் பொருளைத்தருஞ் சாணரும், அறிவினமிக்கார் என்னும் பொருளைத்தருஞ் சாணரும் ஒருபொருளினில் லார்கள்.

சா. சாணர் என்னுஞ்சொல் "சாணர்" என்பதன் பொருளையே தருதலால், சாணர் உயர்த்தவரே யாகின்றனர்?

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

சுசு

ஆகையால், யாம் சாணர் என்று வெளிவருவது எமக்குப் பெருமையேயாம்.

கோ. சாணர் என்பது சாணர் எனவா இடமுண்டு என்று யாம் சொன்னதேயன்றிச் சாணர் சாணராயினர் என்று சொன்னதில்லை. அப்படி வந்திருந்தால், பெரியோர்களையெல்லாம் சாணர் - சாணர் என்று நூல்கள் கூறப் பின்னிவட்டயா. சாணராகத் திரிந்திருப்பது சென்னைக்கர் என்னுஞ் சொல்லேயாம். ஆகையால், நீயிர் சென்னைக்கர் சாணரென்பதே துணிவு.

சா. சென்னைக்கர்த்தையும், அதன் கிதைவாகிய சாணரையுந் தள்ளிச் சாணர் என்னும் பதத்தையும், அதன் மருஉவாகவிரிவுகூடிய சாணரையுந் தருவி, யாம் சாணர் - சாணர் என்று வெளிவருவது எமக்குப் பெருமையாகுமன்றோ?

கோ. வேளாளர் என்னுஞ் சொல் நகையாளர் - கைதாரிகள் - குத்திரர் எனும் பொருள்களைக் கொடுத்தது. நகையாளர்த் துபகாரியாகிய வேர்வேதியன் கான் வேளாளர் என்று வெளிவருவானா? அவ்வேதியனைப் புகழ விரும்பினோர் இவ்வேதியன் வேளாளர் என்று பிரஸ்தாபித்தல் கூடுமே! அந்தச்சொல்லுக்குக் குத்திரஸ்பரிசு முண்டாய்விட்டமையானன்றோ அது குத்திரருக்கு மாதிரிமே பயன்பட்டு, அவர் மாதிரிமே வேளாளராகி, ஏனையருலத்து மேலோர் வேளாளராகாதொதுக்கினர்? அன்றியும், வேளாளன் மனைவி வேளாட்டியாக லேண்டியது. எந்த வேளாளப் பெண்ணாவது சாணர் வேளாட்டி அல்லது வெள்ளாட்டி என்று சொல்லிக்கொள்ளுமா? வெள்ளாட்டி என்பது தோஷத்திற்கு வழங்கும் பெயராயினமையால், அது வேளாளவுத்தமஸ்திரிகளிடம்போய் அழிந்தது. இவைகளை நீர் யோசிக்கப்பார்க்கின், சாணர் என்னுஞ்சொல் சாணராகப்பிழந்து, உமக்குக் கௌரவத்தை யுண்டெண்ணுதென்று தெளிந்தடங்குவீர்.

கா. நீர் கூறும் முடிவுதான் என்ன?

கோ. நீவிர் சான்றோர், சான்றவர் ஆகமாட்டார். பெரியார் என்று பொருள்பயக்குஞ் சான்றோரு மாகமாட்டார். ஆகையால், தஞ்சாதிப்பெரியோர் துயது சாதிநூல் களுக்குச் “சான்றோர்குலதிலும் - சான்றோர்குல மரபு காத்தல் - சான்றோர்குல பூர்வீகந்திரம்” என்னும் பெயர்களிட்டிருப்பதும், அந்நூல்களில் சான்றோர் - சான்றவர் என்னு முதாரணங்களை யெடுத்துக் காட்டி தஞ்சாதிநாயப் புகழ்த்திருப்பதும் விருதாசங்குடி யெ ன்பதே தீர்மானம்.

இந்த முடிவு எமக்குக் கட்டித்தீர்ந்ததையே யுண்பெண் ணியது. இது சிறித. எங்கள் சாதிநூலில் சிலர் தங் களைச் சாணர் எனவும், சிலர் சாணரல்லவெனவும் வம்பண்ப்பதன் விவரத்தெரியவில்லை. அதனை நீரே கொஞ்சம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

கோ. “சான்றோர்குல மரபுகாத்தல்” முதலிய நூலாசிரியர் கள் ஒன்று என்பது ஒண்ணு எனவும், குன்று என்று குண்ணு எனவுத் திரித்திருப்பனபோல், சான்றார் என்பது சாணர் எனத் திரித்தது என்று கொண்டார்கள். இது ஒருவாறு ஸ்தூலப்பார்வையில் ஒத்திருக்கும். இத னையே மேல்விசாரித்து முடிவு செய்தோம். “சூரிய சந்திர வம்ச பரம்பரைச் சரித்திரம்” என்னு நூலா சிரியர் சான்றோரென்பதற்கு நிரிவு சாணரல்லவென்றார். அவ்வளவே யன்றி, சாணர் என்னுஞ் சொல் எந்த நூலில், எந்தச்சாதிக்குக் கூறப்பட்டது என்பதை எடு த்திதைசத்தவர். நூற் பிரமாணங் காட்டாமலும், தக்க நிரூபணங் கூறாமலும் “சான்றார் வேறு-சாணர் வேறு” என்று அவர் கூறிவிட்டது பழக்காத மூடர்களுக்கே சந்தேகாஷ்த்தை யுண்பெண்ணும்.

கா. சான்றார் என்பது சாணர் எனத் திரித்ததெனின், சா ன்னோர் என்பது சாணோர் எனவும், சான்றவர் என்பது சா ன்னவர் எனவுத் திரியுமல்லவா? இப்போது சூல கில் எங்கள் சாதிக்கு சாணரென்பது மாத்திரமன்றிச் சாணோ - சாணவர் என்பன வழங்குவதில்லையே! இதற்கென்ன செய்வது?

கோ. இந்த நியாயம் யாவருமொப்புத்தக்கதே. இவ்வளவு நியாயங் கண்டு நூலினவச் “சாணர்” என்னுஞ் சொல் லுக்கு ஒருகதி தேடவேண்டுமல்லவா! என்னகதி தே டினார்? “உலவாயை முடினாலும் ஊர்வாயை முடலா மா?” என்னும் முடிமொழிப் பிறையார். அந்தால், இவர் சான்றார் என்று கொண்டாடு மிவரினத்தவரைச் சாணர் என்று உலக முழுதங் கூறுவதை யோசிப்பா ரல்லவா? யாம் சாணரல்ல என்று விட்டிருந்தபடிச் சொல்லிக்கொண்டும், ஏட்டிலேழுதிப்பார் ததுக்கொ ண்டிங் கொலங்கடப்பதுதானே இவர் தேடியகதி! யாம் கண்டு முடிவு கூறுகிறோம். நீரும், துமயாபிராரும் சென்னடிக்கச்சாணாரியின தறியசைமவால், சான்றார் சாணாரியினரென்று சிலரும், அதனை மறுத்து யாம் சாணரல்ல-சான்றார் என்று சிலரும் கும்புகடிக் கூச் சல்போட இடஞ்செய்தது.

கா. இவ்வி எங்கள் சாணாச்சுவடி கள் போருங்கதியென்க.

கோ. அவைகளை இவரி நீர் ஒதுக்கிவாழவேண்டியதே. உங் கள் சாணாவாதத்தெனியிட்ட “சூரியசந்திர வம்ச பரம்பரைச் சரித்திரம்” என்றிந் சுவடியின்பேரைக் கேட்டபோது அதில், ‘சூரியனுக்கு எத்தனை யாவது பேசுகூத. ஷண்முகவிராமணீ வெளிப்படுவாரோ? அவ் லது சந்திரனைத் தனக்கு எத்தனையாவது பட்டங்க ருசுப்படுத்துவாரோ’ என்று எதிர்பார்த்தோம். அடை சிபில், அந்தச்சுவடி கள்ளுக்கடைக்கிராமணிகள் கதை

மாகவே முடிந்தது. தானும் கிராமணியாகவே கவிட
யேறினர். இவர் சாணரப்பட்டத்தை யொழிந்தது
போல், கிராமணிப்பட்டத்தையும் தொலைத்து, இவரு
க்குக் கொஞ்சம் மணமுண்டாகும். இவ்வாறு
இவரைச் சாணரநாற்றம் விட்டுப்போகாதுகிடா.

கா. எங்கள் ஷண்முககிராமணி சாணர வெகுவித்தமா
கக் கூறுகின்றார். தமது கந்தந்தா சாணரதலைக்
கவனியார்.

கோ. நித்யவங் கேட்கத் தவஞ்செய்த வொருவன் தவறி,
நித்யவங் கேட்டுத் தூங்குமுஞ்சியாயினதுபோல், சா
ணரது கௌரவங்கூறத்தொடங்கிய துஞ்சாணரவா
த்தியார் அச்சாணரை யிழிவுசெய்தது துஞ்சாதியின்
அதிர்வுடையாம். அவருடைய அவநித்யவங் மாகிய
சாணர் அசராவது அம்பட்டன் உத்தனக்குவகதை
யோதொனையேறும்.

கா. சாணரது கள்விற்குத்தொழிலைச் சாணரக் காலகதி
யால் செய்துவருவதால், தெரியாதவர்கள் சாணரரை
யுஞ் சாணர் என்று கூறுகின்றனர், சாணர் ஒருக்கா
லுஞ் சாணராகார். இது எங்கள் ஷண்முககிராமணி
மினது முடிவு.

கோ. சாணராய் நீயீர் கிராமணிப்பட்டத் தாங்குவதுபோல்
கள்ளிற்குஞ் சாணருங் கிராமணிப்பட்டத் தாங்குவதெ
ன்னோ? கவலைஞருக்குள்ள சாணர் - கிராமணிப்பட
டத்தினத தாங்கிய நீயீர் (கிஷ் கிராமணிகள் - யாம்
சாணரால்) என்பது யாங்வனம்?

கா. இடையர்விட்டில் வளர்க்க அசராகிய கிருஷ்ணமூத்
திகழ அம்பாதரும் அறித்தும்பொருமைவகித்தாரும்
இடையர் என்று தூவித்தார்கள். அப்படிப்போல் சா
ணரத்திவழித்தபுண்ட சாணராகிய லங்களை அறியா
தாரும், அறித்தும் பொருமைகித்தாருஞ் சாணர்
என்று தூவிக்கின்றனர், கிருஷ்ணர் இடையராகாது

அசராயினவாறு யாமுஞ் சாணராகாது, சாணராயி
னாய், இதற்கென்பகர்வீர்?

நீயீர் சாணரத்தொழில் பூண்டமாத்நிரத்தானே நும்
சாணர் என்று கூறவிடவில்லை. சாணரத்தொ
ழில் வெகு சனமானது. இவ்வினத்தொழிலை அச்சா
ணரினும் சனர் வேண்டுமாயின், செய்யலாம். நீயீர்
இரண்டாவது குலத்தவராக உம்மைச் சொல்லிக் கொ
ள்ளுகிறீர்கள் உங்களுக்கு வேறுவேலை கிடையாமலா
அவ்வினத்தொழிலை இறங்கினீர்கள்? இருக்கட்டும்.
நீங்கள் மாத்நிரம் அச்சாணரத்தொழிலில் இறங்கினீர்
தானா? உங்களோடு வேறுசாதியாரும் இறங்கினீர்களா?
பிராமணர் இறங்கினதாகக்கூறோம். இனி உங்களோடு
உங்களுக்கு றிட்டசாதியார் இறங்கியிருக்கவேண்டி?
அவ்வாறு எந்தத்தச்சாதியார்? சாணரத்தொழிலைச்
செய்து கொள்ளுல் நீயீர் சாணராயினவாறு உம்மை
ச்சாதியார் அச்சாணரத் தொழிலைச் செய்துவந்
ததனால் சாணராயிடல் வேண்டுமன்றோ? சாணர
ராகிநீயீர் காங்கள் சாணரால்வென்று வாறிடல்
போல் மற்றைச்சாதியாரும் ஏன் காங்கள் சாணரால்
வென்று வாறிடவில்லை? நீயீராவது தயைசெய்து
அவர்களைப் பலாபலானசாதியார் என்று காட்டி
அவர்களைத் தொடர்ந்த சாணரத்திட்டை உம்மைச்
நீயீர்கள் இவ்வினத்தொழிலைக் கேவலநினைக்க
ளாகிய பலபாறு சந்திக்களை செய்யக்கூடாமலாகு
யால், அவர்களை நும்மைப்போல் சாணராயிருக்க
லாம். சாணரத்தொழிலைச் செய்வாரெல்லாஞ் சாண
ராய்விதலால் சாணரக்கூட்டம் பல சாணராயின
கவப்பாடையுந் துள்ளிப்பட்டு கிண்தத்திம்பெறும்
இனி அவர்களைப் பிரிக்கவேண்டின், சாணரச்சாண
ன் - பந்திராணன் - சக்கலிச்சாணன் என்று தூவி
கூறவரும். இவ்விபரீதங்களுக்கு இடஞ்செய்து

எசு

சான்றோர் குலமரபு காத்தல்.

எனது நஞ்சாணுவாதத்திக்கு நீர் தான் இனிப்பித்தீர்சொல்லவேண்டியது. இதற்கு, உங்களது சந்திரியர் மலோ, தெரிந்தும் பொறுமையாலோபித்து சாதியார் உங்களைச் சான்றோர் என்று கூறலாம். உங்களது சாத்தியார் தங்களைச் சான்றோர் சாதிஎன்று கூறிக்கொள்வதென்ன? உங்களது “சான்றோர் குலமரபு காத்தல்” என்னவது? யோசியும்.

கா. சான்றோர் சான்றோர் என்று உலகம் இழிவு கூறுவதற்கு யாம் கண்ணை யுவமைக்கின்றோம். அதை யோசித்தீரா?

கோ. கண்ணன் அரசர்குலமென்று, அவர் இடைநிலையில் வளர்த்தானென்றும் நூல்கள் கூறுகின்றன. நீர் இவ்வுருவமென்பதற்கும், நீர் சான்றோர் தொழிலைச் செய்கின்றீர் என்பதற்கும் ஊறு இல்லை. இனிப் பன்னாய் சக்கிலிகளும் நாங்கள் காட்டியால் பறையர் தொழிலையும், சக்கிலித்தொழிலுக்குச் செய்துவருகிறோம். உண்மையில், நாங்கள் பறையரும், சக்கிலிகளுமாகேன். நாங்கள் பிராமணகுலம் அல்லது அரசர்குலம் என்று கண்ணை யுவமைக்கொண்டு காலங்கழிக்கலாம். நஞ்சாணுவாதமும் இதுபோலவே தானிருக்கின்றது. இனி, உங்களில் பெரும்பாலார் தங்களைச் சான்றோர் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள். ஷண்முக கிராமணியும், அவரைச் சார்த்த கிருமாலருமே நாங்கள் சான்றோர் என்று மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். இவை கடுமையாகிக்கும் விஷயங்கள் தமது சான்றோர் பன்னாற்றதென்றே கழிப்பார்கள்.

யி. சான்றோர் சாதிபலவென்று எங்கள் ஷண்முகவாதத்தியார் கூறுவது பிச்சு. எங்களது முன்னோர்களுக்கிய “சான்றோர் குலமரபு” - பான்மியர் விலங்கம் - சாதி சங்கிரகவிதன் தசொட்சம் - காபாண்டியன் குமரி - ஷை பான்மியன் சரித்திர வினாவிடைச் சுருக்கம் -

சான்றோர் குலமரபு காத்தல்.

எடு

சான்றோர் புராணம் - சான்றோர் குலமரபு - சான்றோர் குலமரபு காத்தல் - சான்றோர் குலமரபு காத்தல்” என்னுஞ் சுவாமிநாதனை, தெங்கு, ஈத்து என்னும் விருகாங்களைத் தீர்த்துத் தீர்ச்சொருபமாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. பனங்கல் - தென்னங்கள் - ஈச்சங்கள் என்பவைகளைக் குடுவைகளில் இறக்கும் விதத்தைப் சுராபாண்டியன் என்னும் எங்கள் குலத்தலைவன் தேவி அதுக்கத்தா லுணர்ந்தான் என்று சொல்லியிருக்கின்றது. இவை களையெல்லாம் இளவீடச் சான்றோர் வாதத்தால் முடியுமா?

கோ. இந்திய சுவாமிநாதன் பேரைக்கேட்டால் மூடர்கள் மலைப்பார்கள். யாம் அவற்றினது யோக்கியதைப்பற்றி உறுதியுடன் நின்றமையால், எமக்குச் சிறப்பாய் இருக்கிறது.

கா. நீர் அவை “பார்த்தபடியினாலன்றோ எங்கள் சான்றோர் சாதி பின்பாட்டு போகக் காலம் கேரிட்டது?

கோ. யாமொன்று சொல்லுகிறோங்கேளும். உங்கள் “சான்றோர் குலமரபு காத்தல்” நூலாகிய “அத்தக்கற்பக விருகாத்தின்மீது ஏறி” அதின்மட்டையில் சிம்மாசனப் பதிபால இருந்துகொண்டு, அதின் கிரகைச்சிங்கராஜ் செய்து, அதின் இனியபாளைகளைச் சீக்குக்கி வெளிப்படுத்தி வித்தைப்பிரயோகங்கள் பண்ணி, புது அமுதக் கவசங்களில் வடிக்கின்ற தென்னமித்தத்தைக் “சாத்தி” தில் வடித்துக்கொண்டு, அவ்விருகாத்தின் மூலம் துளிக்கின்ற சிங்கருந்தில் இரண்டுமூன்று பட்டங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, அதன்மீது இளவியில் புத்தம் புது அமுதத்தைச் சேர்த்து, சிம்மாசனப் பதியெழுந்திரி ருந்துகொண்டு, அன்று பிரவீர்த்தித்துச் சான்றோர் வைபவச் சரக்கை இறக்கியிருக்கின்றார். அவர் கபடில்லாதவராகையிட்டு, தாம் இரண்டுபேர் சபைதத் (தாம் கள்ளிறக்கிச் செருக்குஞ்சாயத்திலுண்டாகும் பனை மரச் சிங்கராஜ் - சாத்தி) ருசுப்படுத்திக்கொண்

எசு

சாணுவிகற்பவினாவிடை.

டார். இவர் மாமேறித் தேறிபமகிபர். இவரேறிய சிங்.
0 காசனம் பனைமாறுவியென வெளிப்பட்டமையால்,
இவர்பிடித்த விவ் - அம்பு - அம்பறுத்தூணி - இரதம்-
கிரகண்டை முதலியன முறையே தோவ்வடம் - பா
ளைக்கத்தி - இடுப்புப்பெட்டி - ஏணி - கால்தளை முத
லியனவென்றே விவேகிகள் அறிவார்கள். இவர்கூறிய
சாணுமகிமை இன்னுட்பழவுள்.

கா. இம்மரபு காவலாந்ரம், ஏனையோருச் தேடிவைத்த சல்
திரபலத்தை கம்பியே உம்மம் பெரித்தேன். நீனை
த்திருக்கும் பாசுபத்தின்முன்மேற் சந்தத்தல் திரங்கள்
பூளைப் பூவாயொழிந்தன. இப்போது அந்தச் சுவடி
களின்பேரையான் பிரஸ்தாபித்தது "சான்றார் வேறு,
சான்றார் வேறு" என்று கூறும் முன்முகவாத்தியினது.
மருளையோட்டவெயன்றி வேறில்லை. இவ்வாத்தியா
ருக்குச் சோந்தசாக்கில்லை. மாபுகுத்தலாரிடச் சிறு
டிய சாக்கையே இவரது சுவடியில் நிரப்பியிருக்கிறார்.
சான்றார்வேறு - சாணுவேறு என்று பித்தேறி அதிக
மாகப்பேசினார்.

கா. உங்கள் மாபுகாத்தலார் தம்மைச் சாணுவென்றொப்பி
யது எமக்குச் சந்தேஹத்தான். அவர் கூறிய கராபா
ண்டியன்களை வெறுக்கற்பனை. ஒருவிஷயத்தில் இரு
விதக்குவிவாதமுண்டாயின், இரண்டும் சந்தார்த்தம் எடுத்
தற்கூறும் பிரமாணம் பொதுபிரமாணமாகவேண்
டும். நீவிர்களுக்கு கராபாண்டியனை எக்குவத்தார் அங்
குகித்தனர்? மாண்டியர்களது மகிமைகூற வெழுத்த
புறவாஸ்ய மாஹாத்தியத்திற் அவனை என் பிரஸ்தா
பிக்கவில்லை? இவரின் பிரமாபுரானத்திற் பிரஸ்தாபிக்கப்
பட்டானென்று துமமவர் கூறுகின்றனர். அதவுடைய
வெறுத்தொன்றை கராபாண்டியன் என்னும் பேரைக்
கேட்கின்றவர்கள் அவன் கள்ளிறக்கும் பாண்டியன்?
கள்ளிற்கும் பாண்டியன்? கள்ளுக்கும் பாண்டியனு

சாணுவிகற்பவினாவிடை.

எஎ

என்று பரிசுதித்து, அவன் பாண்டியனாகிற பட்சத்தில்,
அவனுக்கு இந்தச்சாணுவாதுக்கத்தமேற அவசியநிலை
யே யென்று வருத்துகிறார்கள். கள்ளிறக்குஞ் சாணுவை
கீவர் பாண்டியனென்றது கவிமகிமையேயாம்.

எங்கள் மாபுகாத்தலால் "கறைத்தருவுடைய கோன்"
என்று இத்திரனைக் கம்பன் கூறினதாகவும், தாலத்து
வசன் என்று பிஷ்மார்சாஸ்பையும் தாலகேதனை என்று
பலாமமையும்கூறியதான ஏன்று சொற்பெருமானை
யும், சொர்க்கத்தினை ஏன்று சொர்க்கவிலாகத்திலுள்ள
பனைமாறுவியே பலதூல்கள் கூறுவதாகவும் எழுதப்
பட்டிருக்கின்றது. பனைமரமுத்தினை அரசர் ருவத்து
முத்தினை என்றிதே அதன்முடிவு.

கா. இத்தான் பனைமாமுடையவனு யிருப்பதனால், நீனை
டையும் லாபியோது? அவன் கற்பகவிருகும் பைய
வன். பிஷ்மார்சாஸ்பன் கற்பகவிருகும் என்று யாவ
ரொப்பினர்? கற்பகவிருகும் பனைமாமையாகுமானால்,
கற்பகமுடையவன் இத்திரனெருவனென்பென்று தூல்
கள் கூறுவதென்கை! சாணுவ் ஏறிக் கள்ளிற்கும் பனை
மோம் கற்பகமாகாது. அந்தக்கற்பகம் பனைமரமானது
அந்தப் பனைமரத்தின்மேலேறிப் பானைசிலி இத்திரன்கு
டுவைகட்டிக் கள்ளிறக்கிய கதையை எதெனில் கூறி
யது? காட்டெம்பார்ப்போம். அன்றி, பனைமரம்வலுத்
திருப்பவனாயெல்லாம், நீ சாணுவாகக்கிண்ப்பதும் அறி
யாமையே. ஒரு அந்தணன் ஒரு கிராமம்வாங்கிப்பதாக
ஒப்புவிடும். அதில், செவ தென்குரங்கனும் பனைம
ரங்கனாமிருந்தால், அதுகொண்டு அந்தப்பிராமணனாகிச்
சாணுவன் என்று கூறுதல் கூடுமோ? பனந்தொப்பை
மாமேறிச் சிறிப்பதற்கு வைத்திருப்பவர்களை சாணு
வென்றறியவெண்டியது.

இனி பிஷ்மார்முதலினோருக்குப் பனைமரமுத்தினைகூறி
யதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்?

எஅ சாணாவகற்பவருவடை.

கோ. இதுவும் அவலட்சணமே. என்னெனின், துரியோதனன் அவலக்கொடியையும், அர்ச்சுனன் அதுமக்கொடியையும், சகாதேவன் சாஸ்திரக்கொடியையும், பீமன் சிங்கக்கொடியையும், சோமன் ஆத்திமாலையையும், பாண்டியன் வேப்பமாலையையும் கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வரசர்களுக்கு என்பனைமரமுத்தியாயில்லை? இவர்களுக்குப் பனைக்கொடியும் பனந்தாருங் கேட்கப்பட்ட மையல்ல, இவர்கள் அரசர்களாகார்களோ? பனைமரம் அரசமுத்தியாயில்லை, அது எல்லா அரசர்களிடத்திலும் மருவவேண்டும். அந்தமையால் நீயே பிஷ்மர்முதலினோரைப் பிரஸ்தாபித்தது சுந்தரதேரியாமையே.

ஊ. எங்கள் சொர்க்கப்பனைகரு என்னாகதி?

கோ. கிரீத்திலிருந்தபத்தில், திருக்கோயில்களின் முன்னே கொளுத்துவது சுஷ்கப்பினை - சுஷ்கப்பினையே அது. நாமப்பொயுலந்த பனையோலையென்று அறியக்கடவீர்.

கா. உம்மிடத்தில் யார்தான் பேசி முன்னுக்குவருவார்கள்? சும்மா? இருக்கலாமென்றாலும், இருக்கக்கூடவில்லை. ஒன்று சொல்லுகிறேன், கேட்கின்றீரா?

கோ. அஞ்சாமல் சொல்லும், இதுவரையில் நீர் தான் வலிவந்ததற்கு உம்மை யாம் என்னசெய்துவிட்டோம்? யாம் எம்மைப் பனையேறிக் கள்ளிறக்குஞ் சாணர், அல்லது சாணார் என்று ஒப்பினோம். அவ்வளவேயன்றி, செளண்டிகா - பழையர் - பிழியர் - துவசர் என்னும்பெயர்களை எம்க்கு வரமாட்டா. இப்பெயர்கள் கள்ளிற்போருக்கேயுரியன. யாம் கள்ளிறக்குவோர், கள்ளிறக்குஞ் சாதியேறு, கள்ளிற்குஞ் சாதியேறு, கள்ளிறக்குஞ்சாதியே (சனசாதியென்று நூல்களில் கூறப்படுவது. கள்ளிறக்குஞ்சாதி (அரசர்மூலம், அல்லது சாணர்குலம் என்று) யாவரும் புகழத்தக்கது. இதுதான் எங்கள் சாதியாகது கொள்கை. இடையில் எங்கள்

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

எக

ஷண்முகவாத்தியார் புகுந்து எங்களை அலைப்பிட்டார்.

கோ. இது விந்தையிலும்விந்தையே. உங்கள் மரபுகாதல்லா ரே இவ்விஷயத்தில் அதிக உழைப்பெடுத்துக்கொண்டார். அவர் சாதிசங்கிரகநூலாசிரியரைச் சுட்டிச் சில பூர்வபட்சங்களுஞ் சொல்லியிருக்கிறார். அவை வருமாறு; "பழையர் துவசர்பெயர்கள்வினைஞர்" என்று சா - ச - நூலாசிரியர் உதகரித்தனராம். திவாகரநூலாசிரியர் பெருந்திரத்தில் "கள்ளிலைஞர்" என்றதேயன்றி "கள்ளிலைஞர்" என்று கூறினதில்லையாம். கள்ளிலைஞர் என்றால், கள்ளையுண்பெண்ணுகின்றவர் என்று பொருள்படுமாதலால், இவர்களுக்குப் பழையர் - துவசர் என்னுங் கூறவிற்போருக்குரிய நாமங்கள் வரக்காரணமில்லை யென்றுஞ் சாதித்தார். இதனை வலியுறுத்தமாறு, குடாமணி நிகண்டில் "தொக்ககள்ளிற்போர் நாமஞ் செளண்டிகர் துவசரோடு - தக்கதோர் பிழியர்மற்றும் புவெருஞ்சாற்று மன்றே" என்று கூறியிருப்பதையும் ஆதரவாகத்தேடினார். இதில், தொக்க கள்ளிற்போர்நாமம்" என்று வெளிப்படையாகக் கூறியிருக்கின்றனமையால், இது கள்ளிலைஞர் என்று கூறுவதற்கே ஆதரவாகின்றது. இத்தலை திவாகரர்களுக்கிடையில், கள்ளிலைஞர் சொல்லப்படவில்லையெனவும், கள்ளிலைஞரே சொல்லப்பட்டார்களெனவும், சாணார் அல்லது சாணர் கள்ளிலைஞராகானையும், அவர்கள் கள்ளிலைஞராகின்றனவும், இச்சாணர் யாண்டும்கிறதை பெற்றோனவும் பிரகாசப்படுத்தினார்.

கா. ஐயா! நீர் தெளிவாயெடுத்துக்காட்டியது எம்க்கு அதிகஸந்தோஷந்தான். ஆனால், இனி என்னசொல்லப்போகிறீரோ என்னும்பயத்தால், எஞ்சத் திகைக்கின்றது.

கோ. நீர் ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம். யாம்பெய்ததைக்கேட்டு ஸந்தோஷியும்.

அஃ சாணர்விகற்பவினாவிடை.

- கா. தீவாகரிகண்டுகளிலிலவாக "சாணர்" என்னும்பேரை யுங் கள்விற்போர்க்குச் சாதி கங்கிரகாசிரியர் கூறினா ரன்றோ? இது கியாயமா?
- கோ. சா-ச-நூலாசிரியர் கள்வினைஞர் என்றும், சாணர் என் றும் கள்விலைஞரைக் கூறிவிட்டதனாலேயே உங்கள் குடிமுழுக்கிப்போய்விட்டதாக நீங்கள் பிரலாபிப்பது பேதமையே. யாம் கூறுவதற்கு என்ன செய்வீர்க ளோ தெரியாது.
- கா. நீர் சொல்வது மனசுக்குச் சந்தோஷத்தையே யுண்டி பண்ணும். அது எங்கள் சாதிக்குத் தோஷமாயிருந் தாலும் அதைக்கேட்பதில் எங்கு வெறுப்புண்டாவ தில்லை.
- கோ. நீவிர் உங்கள் சாதியை அரசர்குலம், அல்லது சான் றர்குலம் என்கிறீர்கள் - சான்றார்குல உங்களைக் கள் வினைஞர் என்று ஒப்பியிருக்கின்றீர்கள். இக்கள்ளிறக் குத்தொழில் அரசாறுதொழிலில் அடங்காததென்னே? அல்லது அரசுத்தொழில் ஏழு என்று ஊறுகளுக தென்னே? இனி, உங்களைக் கள்விலைஞர் என்பதே உமக்கு விரோதம். வினைஞர் என்னுஞ்சொல்லுக்குச் செய்கை செய்கின்றவர் என்று நும்மவர் கூறியிருக்கி ன்றார். கள்ளிறக்குதலுமாதிரத்தானோ செய்கைசெ ய்ப்புமவினை? அக்கள்ளைப் புளிக்கவைத்தலும், அதனை விற்பதும் ஏன் செய்யுகைசெய்திராகிய வினைஞர்கமா ட்டார்? "விற்குத்தொழில்" என்று உலகிலவழங்குவதை நீவிர் கேட்டில்லையோ? தொழில் என்பது வினையே யாது. இவைகளையும் நுமது பரிதிரிப்பண்டிதரும் யோசித்திருப்பீன், சா - ச - நூலாசிரியர் கள்வினைஞர் என்று கள்விற்பாணப் பிரஸ்தாபித்ததைக் குற்றமா கக்கொள்ளமாட்டீர்கள். இப்போது குற்றம் உம்ம தலைபிலைநாளை ஏறிக்கொண்டது.

சாணர்விகற்பவினாவிடை. அக

- கா. கள்ளிறக்குவதும், கள்விற்பதும் வினைகளானால், தீவா கரிகண்டாசிரியர்கள் கள்விற்போர்நாமங்களைக் கூறி யபடிக்கள்ளிறக்குவோர்நாமங்களையும் பிரித்து ஏனை தவில்லை?
- கோ. கள்விற்பாரும், கள்ளிறக்குவோரும் வேறு வேறு சாதிகளாக அந்நூலாசிரியர்கள் கூறுமையால். இரு விதத்தொழிலையும் மொருசாதிபாரே செய்வதுணர்ந்து ப்வேர் - பிழியர்முதலிய நாமங்களால் பிரகாசப்படுத் தினார்கள். படு, பிழி என்பன கள்ளின்பெயர்கள். படு வர் என்னாலும், பிழியர்என்றாலும் கள்ளுக்குரியவர். கள் என்றே பொருளுண்டாம். இவைகள் விற்பவனா யே பிரித்துக்காட்டுமெனல் யாங்ஙனம்? கள்ளையிறக்கு பவரும், அதனை விற்பவரும் கள்ளுக்குரியோரே யா கையால், இருவரும் ப்வேர் - பிழி என்பனமொரு க்வேர் பெற்றகுரியாரென்க.
- கா. இவ்வளவுதானா? இன்னும் யாதேனுமுண்டா?
- கோ. கள்ளுக்குமே உமது சாதியில், பந்துக்களாகக்கலந்த வர் யாரேனும் கள்விற்குறர்களா?
- கா. காலகதியால் சிலர் விற்கிறார்கள்.
- கோ. கீழிட்ட கள்விலைஞர் தொழிலைக் கள்வினைஞராகிய நீவிர் அநுசரிக்கலாமா? தீவினைஞராயிருந்துகொண் டே யாம் கள்விலைஞரல்லவென்பது பொருந்தாது. (கள்ளிறக்கும் உமது பிழித்தீட்டுகை கள்விற்பது தொழி லென்று அறிந்தடங்குநீர்).
- கா. ஆயின், ப்வேர் - பிழியர் - துவள் முதலிய நாமங்களை யுடையாரைக் "கள்வினைஞர்" என்று பொதுவாகக் கூறாமல் "கள்விலைஞர் - கள்விற்பார்" என்று விற்புத் தொழின்மேலேற்றி அந்நூல்கள் கூறியவாறென்க?
- கோ. கள்ளிறக்குவது அதைவிற்பதுச் சேவனஞ்செய்வதற்கே யாகையால், அதனைமேற்கொண்டு நூலாசிரியர்கள்

கூறினார்கள். சாணாகியநீங்கள் மரங்களிலிறங்குங்கள் நீங்களே குடித்துவிடுகிறதா? பிறருக்கு உபயோகப்படுத்துகிறதா? பிறருக்கு உபயோகப்படுத்துவதால், சுயமாகொடுத்துவிடுகிறதா? விலைக்கு விற்கிறதா? விலைக்குக்கொடுத்துச்சீவிப்பதுவே மரமேற்குள் யிறங்குவதன் பயனுயிருத்தலால், கள்விலைஞர் - அல்லது கள்விற்போர்பெயர் என்று நிவாகர நிகண்டாகிரியர்கள் கூறியது உங்கள் சாணாசாநிக்கே சொந்தமென்பது ஸ்பிரமாயிற்று.

இதனை இன்னுங்கொஞ்சம்விளக்கமாற சொல்லவேண்டும்.

நமது பாதிரியார் தமதுநூலில் “இலைவாணியர்-என்னெய்வாணியர் - உப்புவாணியர் முதலானவர்களைச் சேர்ந்து அவர்களுடைய வெற்றிலையியாபரஞ்செய்வர் - என்னெய்வாணிபஞ்செய்வர் - உப்பு வியர்பாரஞ்செய்வர் என்றுபிரசங்கித்திருக்கிறார். இவர்பிரஸ்தாபித்தவாணியர்களில் “வாணியர்” என்று குடிசையுடையவற்ற எண்ணெய்வாணியரை ஈண்டு விசாரிப்போம். இவர்கள் எள்ளினைச் செக்கலிட்டு ஆட்டி எண்ணெயுண்டு பண்ணிப் பின்புதானே அவ்வெண்ணெயை விற்பவருகிறார்கள். எள்ளைச் செக்கலிட்டு ஆட்டி எண்ணெயைப் பெறப்பதன் அந்நேயிற்றச் சீவிப்பதேயாகையால், சாணாசாநிக் “கள்விற்போர்” என்று கூறியபடியானே எண்ணெய்வாணியர் என்று இவர்களையும் நூல்கள் கூறுகின்றன. இவ்வெண்ணெய்வாணியர் தைலவினையாளர் என்றுங் கூறப்படுகின்றனர். தைலவினையாளர் வேறு, எண்ணெய்வாணியர்வேறு என்று சொல்லக்கூடுமோ? (இப்படியே கள்விலைஞர் வேறு, கள்விலைஞர்வேறு என்று சொல்லக்கூடாது. இதனையோசியாமல் நீயிர் “கள்விலைஞர்” யாமல்ல என்று தப்பித்தோடப்பார்ப்பது முடியாதகாரியம்.)

சா. இனி எமக்குவாய் இல்லை. நீர்சொல்வதைக் கேட்கவேண்டியதுதான்.

கோ. வாணியனொருவன் பொருளாளியாயிருந்தால், செக்குகளும் - மாடுகளும் அதிகமாகவைத்துப் பெரியவியாபாரஞ்செய்வான். கொஞ்சங்குறைந்தால், குடங்களிலெண்ணெய் கொண்டு விலைகூறுவான். இன்னுங்கொஞ்சங்குறைந்தால், கூலிக்குச்செக்கோடுவான். இப்படியே சாணாநொருவன் பொருளாளியாயிருந்தால், பனந்தோப்புகளும், தென்னத்தோப்புகளும், அச்சத்தோப்புகளும் அதிகமாகவைத்துப் பெரியவியாபாரஞ் செய்வான். கொஞ்சங்குறைந்தால் குடங்களிற் கள்ளெடுத்துவிலைகூறுவான். இன்னுங்கொஞ்சங்குறைந்தால், கூலிகூடுபாமேறுவான். இவைகளை நீர் யோசித்துப்பாராநும். கள்ளிக் கள்விலைஞர் கள்ளிற்குப் புவரென்று யாந் கூறியதை நீர் மறுக்கமுடியாது.

சா. இவ்வளவுதானா? இன்னுமுண்டா?

கோ. கள்விலைஞர் சாணர் என்று சா-ச-நூலார் கூறினார்கள். நீயிர் நண்களில் நீர்விட்டது இப்போது எப்படியிருக்கிறது? உமது சொந்தமாகவொப்பிய சாணர் எனலும் பெயர், கள்விலைஞருக்கும், நீர்வேண்டாமென்று தள்ளிய (கள்விலைஞர்-உப்புமயர்-தேயர்-படுவர்-சொன்னடிகர்-துவசர் என்னுமி) சீவிபர்கள் உமக்கும் நிலைப்பெறுகிய நலத்தைநாடி யாம் அதிகமாகவந்ததொழித்தோம். கள்விலைஞர் சாணாசாநிகர் என்று நீர் “கள்விலைஞர்சேரியில், சாணா (சாணா) அகத்தினில் உறுவை வளர்த்தனர்” என்றருவிய்கையில் தேவருக்கு என்னவிடைபுகுவீர்? “கள்விலைஞர்” என்பது பாடமன்று, “கள்வினைஞர்” என்பதே, பாடம் என்பிராயின், அதனைச் சேரி என்னுஞ் சொல் தொடர்த்தமையால், அச்சேரியே சாணாகிய உமக்கிருப்பிடமாயிற்று. எப்படி நுழைந்தாலுந் நீர் தப்ப இடமுண்டா

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

காமையால், கள்ளிறக்கி விற்றவாழ்ஞ் சாணர் கனவர்
என்று கொடிபோட்டு, நீர் அவசராவதே உமக்குப்
பெருமையென்றறியக் கடவீர்.

சா. கள்விலைஞரும், கள்வினைஞரும் தனித்தனி இரண்டுச்
திகளல்லவென்பதும், அவர்கள் சாணர் என்னும் பெய
ருடைய வாரேசாதியென்பதுஞ் சிறுபிள்ளைகளுக்
தெரிந்துகொள்ளுமாறு நீர் விளக்கிக் காட்டினீர். இதற்
குமேல் நீன் என்னசெய்யலாம்?

கோ. நூல்களில் கித்தக்கப்பட்டவர்கள் யாமல்லவென்று
நீர் பெருமைபெசிக்கொண்டிருந்ததை இனித்திலதர்ப்
பணம் பண்ணிவிடவேண்டியதே. "மருள்கொடுக்கு
கறை விற்கும்வணிகக்கபடனை, விரிவரத்தசைகளென்
டபொருள் வினாவி, னுரலிலிட்யருல்க்கையினிடித்
தொழிகலா, நாசுடைப்பதைத் தக்க டுனிண்ணிவிடு
வாய், என்னங் காசிகண்டச் செய்யுளில், கள்விலைஞ
ருக்குக் கறியதண்டமே அவரில்வேறுகாத கள்வினை
ஞருக்கு மூண்டென்றறிந்ததங்குடின் அஜமர்த்
தனஞ்செய்யவனுக்குப் பாவமில்லை. அதன் மாமகத்
தை விற்றவனுக்கே பாவம் என்றால் யாவுகொண்டார்?
மீன்பிடித்தவனுக்குப் பாவமில்லை, அத்தமீனை விற்றவ
னுக்கே பாவம் என்றால் யாவொப்புவர்? கொலைஞ
ரும் விலைஞரும் பாண்டளாயிடத் தடையிலலை யாகை
யால், கள்ளிறக்குபவரும், கள்விற்பவருமாயினு
வாயத்துன்பத்துக்காவாய் வருத்தும் பெரும்பாவினா
ய்த் தூற்றப்பட்டதக்கவரென்பது தூற்றுணிவென்றறிக.

சா. நீர்கூட்டியசாணர் விகற்பம் இனிது தெளிந்தேன்.
இனிச்சங்கடப்பட மாட்டேன்.

கோ. நுமது கவலை நீங் துமாறு இன்னுங்கொஞ்சம் சொல்லு
கிறோங்கேளும்.

சா. எனது பாக்கியம் சொல்லியருளும்.

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

அடு

கோ. சாணர் என்பதே சாணராகியது என்று நீர் தொடுத்த
வாதம் தலைசாய்த்தன்றோ? இனி நீர் செய்யுளே
ண்டிய தொன்றுண்டு. சாணர் சாணராயினாகு
அச்சாணர் அல்லது சாணோர் சான்றவர் என்
னுஞ் சொற்கள் துஞ்சாதியை மாத் திரம் விளக்கி, பிற
லோ விளக்காவாயின், உமக்கு கலமுண்டிப்பினர்
என்னும் பொருளையும் அவை விளக்கலால், உமது
கட்சிக்கு வியபிசாரதோஷம் பிராயதமாம். சிவம் என
னுஞ் சொல்லைச் சைவரும், வைணவரும் எடுத்தா
ளுகிறார்கள். சைவர்கள் எடுத்து ஆளுகையில் அச்
சிவம் என்னுஞ் சொல்லைப் பரமசிவனுக்கு இடுகுறி
யாகவும், காரணமாகவுங் கொண்டு வாதிக்கிறார்கள்.
வைஷ்ணவர்கள் எடுத்து ஆளுகையில், அதனைச் சிவனு
வுக்கு இடுகுறிபாதக்கொள்ளாமல் கண்ணிமரத்தா
டுகொண்டு வாதிக்கிறார்கள். வைஷ்ணவர்கள் காரணமா
க்கொண்டுவாதிக்கையில், அதற்குச் சைவர்கள்கூறு
ங்காரணவாதம் விபிசாரதோஷத்தை மூண்டுபண்ணு
கின்றது. சைவர்களுக்கு இடுகுறிவாதமே முக்கியமா
கையால், அவர்களுக்கதுவியபிசாரதோஷம் பிராயத்
தமாவதில்லை. இவர்கள்கூறுங் காரணவாதம் இவர் மூத
ற்கண் ணெடுத்துக்கொண்ட இடுகுறியின் சார்புபற்றிச்
சீவியாதிற்கும். இவைகளை ன்ருயோசித்து உமது சா
ணாவாதத்தைச் சாதிக்கப்பாடும்.

இதனை இன்னுங்கொஞ்சம் விளக்கிக்காட்டவேண்டும்.

கோ. பங்கஜம் என்னுஞ்சொல் தாமரைக்கு இடுகுறியுங் கா
ரணமுமாம். அந்நிக்குக் காரணமாத் திரமாம். அள்ளி
க்குக் கூறுங்காரணம் தாமரைக்குக் கூறுங்காரணத்
தால் விபசரித்திடும். பங்கத்துக்கு இடுகுறியே முத்தி
யமாகையால், அது விபசரித்திடாது. அதற்குக்கூறுங்
காரணம் அதனிடகுறியின் சார்புபற்றிச் சீவியாதிற்கு
மும். இவ்வுபமானங்களைச் சீர்தூக்கப்பாடும். சாணர்

றார் - சான்றோர் - சான்றவர் என்னுஞ் சொற்கள் உமது சாதிக்கு இடுகுறியாமங்களாயின், அவ்வாறு நிகண்டு திவாகரங்கள் கூறும் பகுதிகளைக்காட்டி வெளிவாரும். நீவிர் உங்கள் சுவடிகளில் சான்றோர் என்னுஞ் சொல்லுக்கு, "சால்புத்தன்மையுடையோர், சான்றாண்மையுடையோர், பல சிறப்புக்கு ணங்களும் நிறைந்து அவைகளுையானுஞ் தன்மையுடையோர், குலம் - குணம் - கொடை - புஜபலம் - பாராளுரிமை - கல்வி ஆகிய மேன்மைகளையுடையோர்" என்று தாற்பரியங் கூறியிருக்கின்றீர்கள். இதனால், சான்றோர் என்பது காரணப்பெயராகி முடிந்தது. மேற்கூறிய காரணங்கள் யாவிரிடத்திருப்பினும், அவர் சான்றோராகத் தோன்றவில்லை. அரசரே சான்றோராயிட அவசியமில்லை. அச்சான்றோர் என்னுஞ்சொல் அரசனுக்கு இடுகுறியாயின், அது வேறொருவரிடஞ் சார்ந்து விபசரித்திடாது. இனி, இக்காரணங்களையினுஞ் சாணர் சாதியிரிடம் அமைந்துள்ளனவோவென்று பார்க்கின், அவ்விவக்கணங்களில் ஒரு இலக்கணத்தி னாயிரத்திலொருகூறும் யாம் கண்டோம். இடுகுறிவகையாரே நீவிர் சான்றோராகத் தோன்றினால், அவைவகையானுஞ் சான்றோராகத் தோழித்தீர்கள். இதனால், "யாம் சான்றோர்" என்று நீவிர் போட்டுவரும் பேய்க்குச்சல் இடுகுறி தோலைத்தென்பதே சித்தம்.

எங்களது நூல்களில் சால்பு என்னுந் பதத்துக்கு, பன்மை - பண்பு - ஊக்கம் - மாட்சிமை - கல்வி என்பன பொருளென்று கூறியிருக்கின்றது. இவ்வைத்துருணங்களும் நிறைந்தவிடத்தன்றோ யாம் சான்றோராகலாம்? ஒரு மயிர் துவி யளவு சால்புத்தன்மையுமெய்தப்பெறாத சாணர் யாம் சான்றோரென்பதும், பின்பு சான்றோர் அரசரென்பதுங் கல்வியில்லாமை யின் பயனென்றே யான் அறிந்துகொண்டேன்.

கேள். உங்கள் சுவடிகளில் இன்னுமொரு விசேடமிருக்கிறதா? பார்த்திருக்கின்றீரா?

சா. தயைசெய்து சொல்லுங் கேட்போம்.

கேள். சாவி = உயர்குலத்தானியம், சாலிகை = உயர்குல அணி, சாலாகம் = உயர்குலக்காய், சாலாரம் = உயர்குலமேன்மை, சாலேகம் = உயர்குலவிரட்டம், சாலேயம் = உயர்தரநிலம் என்று உதாஹணங்கூறி, சான்றோர் = உயர்குலமணிதர் என்று சாதித்திருக்கின்றது. இப்பதங்கடோறஞ் சால் என்னும் விசேடம் வந்தமையின் சான்றோர் - சான்றவர் அல்லது சான்றார் = சாணர் உயர்த்தவர் என்பது அந்நூல்களின்றிற்றுணிவு. நுஞ்சாணரபண்டிதர்கள் அகராதியை யெடுத்துவைத்துக்கொண்டு சால் என்னும் பிரயோகம்வந்தசொற்களையெல்லாம் பொறுக்கித்தொட்டினார்கள். இவற்றன் லொருகாட்டிய சாவி என்பது சால். அது கள்ளுக்கும் பெயரும். இதனால் கெல்லப்போல கள்ளும் உயர்த்ததாகவேண்டும். கள் உயர்த்தாமோ? அது வெகுநிவித்தயன்டமெனல் சான்றோர் தணிவு. இனிச் சாலினி என்பது கள்வாணிச்சி என்று பொருள்படுக. இவளும் நிவித்தமானவள். இவளை ஏனோ நுமது சாணரபண்டிதர்கள் தெரிடாமல் விட்டார்கள்? நுமது மரபுகாத்த நூலாசிரியர், கள்விற்பவர் சான்றோர்குலமாகான்று வாதிபெயராகையால் சாலினியைத்தொடர்ந்து தூரமாயினார். அவர் தொடரவிடிலும், அச்சாலினி அவரைவிடாதுதொடர்ந்து கையைப்பற்றிக்கொண்டு கூடியானமையேவ் ஏறிலுள் கண்டார். இனிச் சாலாகம் என்பது சாலாகம் ல்லிருக்கின்றது. இதற்குச் சீதை என்பதுபொருள். சிலந்திப்பூச்சி முதலியனம் பெருளாம். இதிலுள்ள "சால்" உயர்பொருளில் கின்று பயன்வெய்ததில்லை. அன்றியும், நுஞ்சாணர் கூறிய சாலாரம் என்பது தவளை என்னும் பொருளைத் தந்து சான்றோருளாகியது.

இவைகளை நோக்குவார் சாணாறு படிப்பின் குறைவைப் பினைந்து வருந்துவார்கள். இனிச் சான்றோர் உயர் குலமணிதராயினாக. “மனிதரினுயர்ந்தோர்தமனை யவர்” என்னுந் திருவீரையாடற் புராணத்திற்கு நீவிர் என்னபதில் கூறுவீர்? அரசர்குலம் இரண்டாவது குல மாகையாலும், அவ்வரசர் அந்தணர்கால்களில் வீழ்ப் வராகையாலும் அவர் உயர்குலமவிதராகார். அத னால், சான்றோருமாகார். சான்றோர் முதற்குலத்தவ ராகிய அந்தணரேயாவர். இது துமதத்தைத் தழுவி யாம் கூறிய முடிவு. எமதுமதம் எக்குலத்துப் பெரி யோருஞ் சான்றோரென்பதாம். நீவிருடுத்துக்கொண் ட “சான்றோர்” என்னுஞ்சொல்லுக்குச் சாவி என் னும் நெல்வீழும், சரலிசை என்னுங் கவசத்தையும், சா னுகம் என்னுஞ் சாதிக்காலையும், சாலுசம் என்னும் மேன்மையையும், சரலேகம் என்னுஞ் சந்தனமரத்தையும், சாலேயம் என்னும் நெல்வீளை நிலத்தையும் உப மானமாகத் தேடினீர்கள். இவ்வுபமானங்களைக்காட்டி, இவை யுயர்ந்தபொருளாயிடுதல்போல், இவற்றோடின ப்பட்ட சான்றோரும் உயர்ந்தோராயினர் என்று நீவிர் கூறுகையால், இவற்றினும் நுஞ் சான்றோர்க்கு வீப சாரதோஷமே பிராப்தமாகி, இடுருநிலகையர்னெய்த ற்பரலதாகிய ஆக்கப்பாடு பிராப்தமாயினதிலலை. யாம் கூறிய பலவாற்றாறுஞ் சான்றோர் முதலிய செற்கள் அசைருக்கும் அவரின் மேற்குலத்தவர்க்கும், சாணர் முதலிய கீழ்க்குலத்தவருக்கும், சாற்றப்பெயராகப் பங் ன்படுதல் கஷ்டமீய் முடிந்தமையால், யாம் “சான் றோர்” என்று இனி நீர் வெளிவருவது கூடாது. அப் படி வெளிவரின், உம்மை அறிவீனரென்றே யாவரும் ஶ்ரீஸ்ரீநகையாடா நிற்பர்.

இனி யொன்று சொல்லுகிறுங்கேளும். கூர்மபுராண த்தில் “என்குலத்தொரு நிபமாங்கண்ணை” என்று

கூறியிருக்கின்றது. கம்பியாண்டவர் கம்பி திருவந்தா தியில் “பத்தனையேனாதி காதனை” என்னும் பட்டில் “சுழக்குலதீபனைபர்” என்று கூறியிருக்கின்றது. கூர்மபுராணத்தில் கண்ணனையும், கம்பிதிருவந்தாதியில் எனாதிராதனையும் முறையே தீபம் - தீபன் என்று பிர ல்தாபித்தமையால், இவ்விருவரும் ஒரேகுலத்தவரா யிடுதல் தண்ணம். இத்தீபம் - தீபன் என்பன கூத்தி ரியகுலத்தவர்களுக்கே வழங்குவதுண்டு. ஆகையால் எனாதிராயனார் கூத்திரியவமிசத்திற் பிறந்தவர் என்று எங்கள் ஷண்முகக்கிராமணி வாதிடுகிறார். இதற்கே தேனும் பதிலுண்டா?

கோ. பெரியபுராணத்தில் “கொள்ளிடத்திரு கதிக்கரையனை ந்தனர் கவுணியர்குலதீபர்” எனவும், திருமுறைகண்ட புராணத்தில் “கருமுறைவிண்டி யவருபுமாற்றன் கவுணியர்குலதீபர்” எனவும் திருஞானசம்பந்த சுவா மிகளைக் கூறியிருக்கின்றது. இவரும் அரசர்குலத்தா னே தீபர் என்பது நிர்வாஹர் என்று நிபாருளபடும. இப்படியே எல்லா இடங்களிலுங் கொள்ளவேண்டி யது. இதனைவிடுத்துத் தீபன் என்பது அரசனாயே குறிக்கும் என்று வாதிட்டு, எனாதிராதனார் அரசரென் று சாதிக்கப்புகுத்தது நனுவசாதியே மிமச்சத்தக்கது. ஈழசாதியே ஈளசாதியெனவும், அதுவே நனுவசாதியெ னவும் மருஉவாய்வழங்குவதறிந்து வாய்மாள்க்கடவீர்.

கா. இன்னுமொன்று சொல்லுகிறேன் கேட்கின்றீரா?

கோ. சம்பிரமமாய்ச் செரிவுலும், எத்தனையானுங் கேட் கின்றோம்.

கா. தேவர் என்னும்பட்டம் யாநுக்குரியது?

கோ. சாணாறுக்குத் தேவர்பட்டமுண்டோ? இளந்தால் சொல்லுங் கேட்கின்றோம்.

கா. ‘தேவர்’ என்னுஞ் சத்திரியகுலப் பட்டப்பெயர் பூர் வத்தில் பெற்றிருத்தவர்கள் அரசர்குலத்தவர்களாம்.

தேவர்கள்' எனப் பட்டப்பெயர் பெற்றிருந்த காரர்கள் சிவாமிகள் (Gods) அல்ல. இம்மயமலைகாட்டிற் குடியிருந்த மானிடகுலத்தவர்களாம். காரகுலத்தவர்கள் கார குலத்தோப்பிரிவார்களாயினமையால் பூர்வ தமிழ்காட்டரசர்கள் 'அரசர்' என்னுங் கருத்தின் 'தேவர்' என்னும் பட்டப்பெயர் பெற்றிருந்தார்கள்.

கோ. இதனை எவ்விடங் கற்றுவந்தீர்?

கா. Revd. S. Winfred என்னும் எங்கள் குலத்தலைவராகிய பாதிரியார் தமது மரபுகாத்தலில் இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றார்.

கோ. உங்கள் பாதிரியாரும், நீரும் அரசுகுலத்தவரோ தேவர் என்று பிரஸ்தாபிப்பதனால் அடையும்பயன் யாது?

கா. அரசகுலத்தவர் சான்றோராகும்போது அவ்வரசருக்குண்டாகுந் தேவர்பட்டம் சான்றோருக்கே ஆகுமல்லவா?

கோ. உலகில் இப்போது கிராமணி - காடார் முதலிய பட்டங்கள் சாணருக்கு வழங்கிவருகின்றன. தேவர் என்னும்பட்டம் எங்குங்கானோம். வழங்கிவராத தேவர் பட்டத்தைத் தேடி நீர் வழக்கிடவந்ததென்னை?

கா. தேவர் என்னும் பட்டத்தை அரசர் அல்லது சான்றோர்முன்பு பெற்றிருந்தார்களென்றும், இப்போது மறவர்களால் என்னுஞ்சாதியார் அந்தப்பட்டம் பெற்றிருக்கின்றனரென்றும், 'காடான்' என்னும் அரசகுலப்பட்டப்பெயர் 'தேவன்' என்னும் பட்டப்பெயரிலும் அதிக கிறிபுடைய தாதலால் மருதகில் பூமியாண்ட தமிழரசர்கள் 'தேவன்' என்னும் பெயரிலும், 'காடான்' என்னும் பெயரையே வழங்கிவந்தனர் என்றும் எங்கள் பாதிரியார் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

கோ. இப்போது சாணர்களுக்குத் தேவர்பட்டம் வழங்கி வருகிறதா என்று யாம் கேட்டால், பூர்வத்திலிருந் தாக்களுக்கு அந்தப்பட்டம் வழங்கிவந்தது என்று நீர் சொல்வது பேதமையே யாம். பூர்வத்தில் வழங்கியவிடத்தம், அந்தப்பட்டம் சாணருக்குவழங்காமல் அரசருக்கு வழங்கினமையால் அதனைச் சாணராகிய நீவிர் பிரஸ்தாபத்துக்குத் கொண்டுவந்தது அவலமே யாம்.

கா. அரசரோ சான்றோராகையால், அரசகுலத்தவர் தேவர் என்றாலும், அல்லது சான்றோர் குலத்தவர் தேவர் என்றாலும் விரோதமில்லை.

கோ. அரசரே சாணர்குலத்தவர் என்று உலகம் ஒப்புநீருந்தால், உமதுபட்சம் நிலைக்கும். அரசர் உயர்குலத்தவர், சாணர் இழிகுலத்தவர் என்று யாவருங்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எதிரிகளபிப்பிராயத்தை நோக்கிப் பாராமல் "அரசரோ சான்றோராகையால்" என்று நீர் கூறியது மதியீனமேயாம். உங்கள் பாதிரியார் கள்ளர் மறவர்களை இப்போது தேவர்பட்டத்தாங்கி யுள்ளவராக ஒன்று கூறினர். அதனால், தேவர்பட்டம் தாங்கியிருந்த பூர்வராசாக்களது வமிசமாக அந்தள்ளர் மறவர்களையே இனி நாம் கொள்ளவேண்டும். கள்ளர் மறவர் தேவரானால் சாணருக்கு என்னலாபமுண்டு ஆசங்கை பிறக்கலாம். மெய்யுடையார் சான்ற மறவர்களையும் பூர்வகஷத்திரியர்களாக வொப்பிக் கள்ளறிக்குபவரோ கள்ளரென்பது முதலியமசில ஆதாரங்கள் கிடையாது. சாணராகையால், கள்ளர் மறவர்களுஞ் சாணரும் ஒரே சாதியென்று ஏற்படுகின்றது. இதனால், இக்கள்ளருக்குரிய தேவர்பட்டம் சாணருக்குரியதென நீர்வாதிக்கலாம். இவ்விஷயம் கள்ளசாதியாருக்குத்தெரிந்தால், ஊருக்குள் வரக்கூடாம லொதுங்குஞ் சாதியாராகிய வுங்களை இனி பறச்சேரிவழியாகக்கூட டிரவொட்

புறமல் அடித்துத் துரத்தப் பின்னிடார்கள். சாணர் சாதியும், தங்கள் சாதியு மொன்றென்று கூறக் கள்ள சாதியா? இசைவார்களா? ஒருக்காலும் இசையார் இசையார்!! மெய்கண்டதேவர், கபிலதேவர், பாண தேவர், நக்கீரதேவர், திருவள்ளுவதேவர், போஜதேவர் முதலிய பிரயோகங்களை நூல்களின் வழக்காண்க. இத்தேவர் என்னும் பட்டத்தைப் பலசீர்திப் பெரியோர் பெற்றமையால், இதனைச் சிறப்பாக ஒருசாதிக் கே சாதிக்கு முடியாது. ஒச்சர்களுக்குத் தேவர் என்னும் பட்டமுண்டு. தேவாங்குலு என்றொருசாதியுண்டு. ஜங்கமராகிய கிரசைவருள், தமிழர்களுக்கு ஐயர்பட்டம் வழங்குவருவதுபோல் தெலுங்கர்களுக்குத் தேவாப்பட்டம் வழங்குவதுண்டு. இவைகளையறியாமல் சாணருக்குத் தேவர்பட்டஞ்சாதிக்க நீவிர் புருத்தது “இருந்ததும் போய்விட்டது” என்னும் பழமொழிக்கே இனஞ்செய்தது.

கா. “இருந்ததும் போய்விட்டது” என்னும் பழமொழியோன்று கூறினீர்! அதன் விவரம் யாதா?

கோ. ஒரு பெரிய காட்டில், ஒரு மலையின்பேரில் ஐயனாகோயிச் சொன்னிருந்தது. அங்கே ஒரு மூடன் வந்தான். அவனுடைய தலக்கத்தில் மீசை அடர்த்தியாயில்லாமல் இரண்டு மூன்று மயிரிருந்தது. அவன் தனக்கு மீசைமயிரை அடக்கவேண்டி அந்த மலையின்பேரிலிருக்குஞ் சவாமியைப்பார்த்து “முண்ணுல் யானே குதினாகட்டி மலைமேலேயேயும் ஐயனோ, பெண்முகஞ்சென்று பேரிடாமல் பெருந்த மகினைத் தந்தவாய்” என்று கேட்டான். அதற்கு அந்தச் சவாமி உடனே அவனைப்பார்த்து, “முன்னால் செய்த தீவினையால் மூன்றும் சினை யாம்தந்தோம்; இன்னும் மகினை நீ கேட்டால் இருக்கிற மகினை இழந்தவாய்” என்று விதிக்கூறினர். மீசை மூன்றும் சென்ற பேடிமகன்பயந்து அந்த மூன்றும்

ரும் எங்கே போய்விடுகிறதோ என்று நினைவகளைத் தனது கைகளாற்கெட்டியாகப்பிடித்துக் காணு ஒடினான். ஒடும்போது காலிடமிவீழ்ந்தான். பிழிந்தபோது பிடித்த மயிர்களை விடாமலிருந்தானால், அவைகள் கையோடே வந்துவிட்டன. அதனால், இருந்ததையும் போக்கிக்கொண்டவனாயினான்.

கா. இத்தக்கதை எங்களுக்கு எப்படிப்பொருந்தும்?

கோ. நீங்கள் ஊருக்குள் வரக்கூடாதவர்கள் உங்களைக்குறித்து ஒரு ஆங்கிலேய பண்டிதர் எழுதியதை என்னுடைய எடுத்துக்காட்டுகளுமே.

TIAR.

Palm cultivators in Malabar and Travencor.

“They Practise Polyandry, one wife being the common property of several brothers, &c. They are a despised race and are not allowed to come within Sixteen feet of their Superiors in rank.”

இதனை எழுதினவர் மேல் யாம்பிரகீதாபித்திருக்கும், REV. M. A. Sherring என்னும் பண்டிதரின் றமியக்கடவீர். இதனை இவரது நூலில் XV-ஆம் Sec. P. 184ல், பார்த்துத்தெளிக. திபர், ஆவலது பனைமரச் சாணர் என்னும் உங்களது சாதியவராய், தீவ்வா நிருப்பதை நீர் யோசியாததற்காக யார் அதிகாராகத் துக்கிக்கின்றோம். இப்போது புதிதான அடி தாரத்திற் றுந்து உயர்குலத்தவர்களது ஏவலினைக் கருதி இனி எங்கே அவர்கள் தங்கின்றென்கூட வரக்கூடா தென்று முதலே உத்தரவுகளைச் செய்துவிடப்போகிறார்களோ? இன்ன கருதியே (இருந்ததும் போய்விட்டது) என்னும் கதையை எழுதித்தெரிவித்தோம். இவ்வளவுதான் இன்னமுண்டா?

சாணர்விகற்பவினாவிடை

கோ. உங்கள் சாணரப்பாதிரியார் ஒருவிஷேடங்கூறியிருக்கிறார். அதனையும் வருவித்து ஒழிப்பாம்.

சா. அவரொன்றையெய்தார் பாவம்! என்னசொல்லப்போகிறீர்கள் சொல்லும்.

கோ. "தேவர்கள் சுவாமிகளல்ல. இமையமலைமேட்டிற் குடியிருந்த மானிடக்குலத்தவர்களாம். நரர்குலத்தவர்கள் சுரர்குலக் கிளைப்பிரிவார்கள்" என்று உமது பாதிரியார் கூறியிருப்பதை நீர் எடுத்துக்காட்டினீரன்றோ? இது பாதிரிமதங்கொண்ட வினாவினா தமையாம். அவர் சுரர்களும், நரர்களும் ஒரு சாதியென்றது கள்ளரும், சாணரும் ஒரு சாதியென்றதற்கே இனமாகியது. இவர் ஜெனரல் குரங்குகளை மனிதராக்கப்பார்த்தார். இப்போது தேவர்களை மனிதராக்கப்பார்க்கிறார். இவரது தெளிவு "மனம்போன டோக்கெல்லாம் போகவேண்டாம்" என்பதையெதிர்த்து இடிப்புகின்றது. பிரமாணங்காட்டாது ஒன்றினைச் சாதிக்கச் சிஷ்டர்கள் வெளிவரார்கள். நமது பாதிரியார் ஆன்றோர் மரபியுமல் தலைதுறுத்துக்கொண்டவமானமெய்திருந்தேனென்கிறாரோ?

இது ஒருக்கட்டும், தேவர்பட்டத்தினுஞ் சாணருக்கு நாடார்பட்டம் சிறப்புடையது என்று எங்கள் பாதிரியார் சுட்டித்தந்து என்னசொல்லப்போகின் நீர்?

இந்த நாடார்பட்டத்தை நமது பாதிரியார் அதிக கஷ்டமெடுத்துக்கொண்டதான் சாதித்திருக்கின்றார். எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டும் ஒருமயிர் நுனியளவும் அவருக்கு இடையாடாக்கவில்லை.

அதனாக்கொஞ்சம் விளக்கிக்காட்டும் பார்ப்போம்.

உமது பாதிரியார் தேவர்பட்டம் சுழந்தது, நாடார்பட்டம் உயர்த்தது என்றும், இது சிங்கப்பட்டம் தாழ்த்தது, இதைப்பட்டம் உயர்த்தது என்பதற்கே இனஞ்செய்தது. அன்றியும், அவர் "நாடான்" என்பது

சாணர்விகற்பவினாவிடை

சுரு

அரசருக்குரிய பட்டப்பெயரென்று கனவுகூறியிருக்கிறார். அதனைச் சாதிப்பதற்கு "வையைநாடான் - பொருளைநாடான் - பொன்னிநாடான் - கங்கநாடான் - காளிநாடான் - மலைநாடான்" எனத் தமையாகக் களைத்தேடிச் சிலபாடல்களைச் சான்று கொண்டு. இவ்வாறு கூறுவதற்குமுன் இவர் ஒரு குதுசெய்திருக்கிறார். நாடான் - நாடன் முதலிய சொற்களைப் பிரஸ்தாபித்து "இந்த அரசர்குலப் பட்டப்பெயர்களை நாட்டுப் பெயர்களோடும், நகராப்பெயர்களோடும், ஆற்றுப் பெயர்களோடும், ஆடவர்பெயர்களோடுஞ் சேர்த்து வைப்பது நூல்வழக்கும் உலகவழக்குமாம்" என்று எழுதியதே அவரது சூதென்றாக.

சா. அவரது சூது எமக்கு நன்கு கிடைப்பதில்லை. கொஞ்சம் விரிக்கவேண்டுக.

கோ. இவர் "நாடான்-நாடான்" என்பன அரசர்குலப் பட்டப்பெயர்களுண்டு கூறியது தவறு. அவை ஒருக்கா அரசர்களுக்குப் பட்டப்பெயர்களாகா. அன்றியும், இந்த நாடன்முதலிய சொற்கள் நாட்டின்பெயர் - நாயின்பெயர் - நதியின்பெயர் - ஆடவரின்பெயர் முதலியவைகளுக்குப் பின்சேர்த்து வந்தமென்று ஒன்று கூறி வைக்கிறார். இதற்கு முன்பே குருநாடன் - சிவகாசி நாடான் - வையைநாடான் - இராமநாதன் என்னுமு தாரணமுங்கூறானன்றோ? இவ்வாறு நான் விளக்கித்து இதனை நூல்வழக்கானும், உலகவழக்கானும் காண்பது முடிவுகூறியதே அவரது சூதுவாய் என்று நான் சொன்னேன்.

சா. அவரெடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திற்கேற்ற உதாரணங்கூறியும், நூல்வழக்கும் அவ்வாறிருப்பதைக்காட்டியும் ருசுப்படுத்தி சூதாவதெப்படி?

கோ. குருநாடன் என்பது விண்ணாடன், பொன்னாடன் என்பனபோல்வது. வையைநாடான் என்பது வையைநா

மிகுந்த பாண்டிசாட்டுக்குரியவன் என்பதாம். இவ்
வினாக்கள் சந்தர்ப்பங்களிலும் காடன்-காடான் என்பன
காட்டுக்குரியவன் என்று பொருள்படுமென்பதும் அரசு
சாணுவிகற்பவினாவிடை. காடான் என்னுஞ்சொல்
லுக்கே அரசன் என்று பொருளில்லை. இனிக்குருநா
டான், வையைகாடான் என்பன மீனக்கொடியன், புலி
க்கொடியான், விற்கொடியான் என்பவைபோன்றன
வாய்விட்டுக்கொடியான் என்பன அரசன் என்று
பொருள்படுமென்பதும், காடன்-காடான் என்பன அரசு
னென்று பொருள்படும். இவ்வுண்மையால், உமது பாதி
ரியார் "சிவகாசிநாடான் - இராமநாடான்" என்றுகாட்
டிய வுதாரணங்கள் சிறிப்புண்டழிந்தன. அன்றியும்,
இவர் குருநாடான் நகரம் என்றுகூறுவர். அது நகர
மாயின், அந்நகரத்தை யுடையவன் "நகரான்" ஆவன
ன்றி "காடான்" ஆகமாட்டான். நகரம் காடும், காடு
நகரமும் ஆகா. இதனால், சிவகாசிநகரான் என்று கூறு
வதே அமைபும். சிவகாசிநாடான் என்றது அமைபா
து. இவ்வுண்மைக்கு விரோதமாக நகரின் பெயருக்
கு "காடான்" என்றுஞ்சொல் பின்சேர்த்து வருமெ
ன்ற கூறு, சிவகாசிநாடான் என்னுமொரு சாணுவ
பெயரைச் சாட்சிக்காட்டியது என்னமதி? இச்சிவ
காசிநாடான் எந்தநூலிற் பூதியார் கட்டுவாரோ
தெரியுமா? இதுநீர்க, இவர் "இராமநாடான்" ஒருவ
னைத்தெரினர். இதுவுமொரு சாணுவபெயர். இதற்
கு இராமநாடு கிடையாது. இத்தெரிந்தே அப்பாதி
ரியார் "நூல்வழக்கானம்" என்றதே "உலகவழக்கானம்
ங் காண்க" என்று எழுதிமுடித்தார். இதனையே யாம்
குது என்றுகூறிக் கொண்டும், சிவகாசிநாடான், இராம
நாடான் ஆகிய நூல்வழக்கிற்காடப் முடியாமைபற்றி
என்றோ இவர் உலகவழக்கொட்டி யொதுங்கினார்?

குருநாடான் - வையைகாடான் என்பன அரசாளுக்குறி
த்தெரியுமல்ல, அவை நூல்வழக்கிற் பெறப்பட்டன. சிவ
காசிநாடான் - இராமநாடான் என்பன சாணுவாக்கு
றித்தமையால், அவை நூல்வழக்கிற் பெறப்பட்டவிலலை.
உலகவழக்கிற் பெறப்பட்டவிடத்து அவை அரசனாப்
பேய்ச் சார்த்தில். இவர் முதற்கண்ணெடுத்துக் கொ
ண்ட "பொருளைநாடான் - பொன்னிநாடான் - கங்
கைநாடான் - காளிநாடான் - மலைநாடான்" என்
பன "வைகைநாடான்" என்பதற்கு யாம்கூறிய பொ
ருளைநாடுதானேசேர்த்து பயன்பெறும். இவற்றோடும்
படாமல் சிவகாசிநாடானும், இராமநாடானும் மொதுங்
கண்மையால், "காடான்" அரசாக்குலப் பட்டப்பெயர்
என்று நீவிர் கொண்டது சிதைவுண்டாயிற்று.

இவ்வளவுதானா, இன்னுமுண்டா?

திருவிளையாடல், மெய்க்காட்டிட்ட படலத்தில் "கொ
ந்நிலவரைய குருநாடரிஷாய" என்று பெறப்பட்டிரு
க்கின்றது. இதில், கொங்குநாடர் - குருநாடர் என்ப
வை அந்நாட்டி லிருந்துவந்த பிரஸங்கனைத் தெரிவிக்
கின்றனவே யன்றி, அரசர்களைத் தெரிவித்தல். இஃது
லும் "காடான்" என்னுஞ்சொல் அரசனைவழி பொ
ருள்படாமை இனிது விளங்குகின்றது. காடன் என்
னுஞ்சொல் காட்டையுடையவன், "காட" இன்னவன்
என்னும் பொருளைத்தாலால் இடத்துக் கேற்றவாறு
அமைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. அவ்வகையினிற்
அரசன் என்னும்பொருளை அது யநுண்மப்படுவாது.

ஆயின், எங்குள்ள பூதியாருக்கு "காடான்" என்றும் பட்
டம் வழங்குவதுண்டு?

இராமநாடான் - கந்தநாடான்முதலிய பெயர்கள்
உங்கள் சாதியாருக்கு வழங்குவதுகொண்டே நீங்கள்

கூஅ

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

அரசாமிதெல்கூடாது. இராமாயணத்தில், இராமநாடான் - தசரதநாடான் - ஜகநாடான் முதலிய பிரயோகங்களுண்டா? அல்லது திருவிளையாடலில், சுந்தரநாடான் - உக்கிரநாடான் - மலயத்வஜநாடான் - குலசேகரநாடான் முதலிய பிரயோகங்களுண்டா? நூலாட்கிதேடாது ஊரிலுள்ள சாணர் நாடாக்களையெல்லாம் கொண்டுவந்து அரசகுலத்தவராக நீர் ஒப்படைக்கப் பார்ப்பது அபிஷேகமேயாம்.

கா. இந்த கிரியாங்களைக் கேட்கிறபோது என்மனம் அதிக ஸ்வேதாஷத்தையடைகின்றது மூடாபிமானம் கண்ணை மூடிக்கொண்டவர்களுக்கே உண்டானதோன்றாது. அவர்களுடைய எண்ணெய்க்கேவண்டாம், என்மனம் தெளிவும்படி திருநாங்குஞ்சஞ் சொல்லவேண்டும்.

கோ. திருவிளையாடல் நுபாணம் இருபத்துமூன்றுவது படலத்தில் "தெவ்விக்கிரமன்" எனவும், இருபத்துநான்காவதுபடலத்தில் "வேந்தன் மீன வன்கொடியவன்" எனவும், ஐம்பத்தொன்பதுபடலத்தில் "அண்ணலரிமருத்தன்" எனவும், "அரசன்-முன்னர்வந்து" எனவும், "முன்னவந்திருமுகங்கண்டு" எனவும், ஐம்பத்தொன்பதாவதுபடலத்தில் "செழியன்வாயிற் - நெரிக்கலையமைச்சு" என்றும், "சண்டுவ இறைவன்" எனவும், அறுபத்தொன்றுபடலத்தில் "பாண்டியனெழுந்து" எனவும், "புள்ளிநீங்கோயம்" எனவும், "கோக்கியக்கிருஷ்ண" எனவும் பிரயோகங்களிருக்கின்றன. இவற்றுள் தென்னன் - வேந்தன் - அண்ணல் - அரசன் - முன்னவன் - செழியன் - இறைவன் - பாண்டியன் - வள்ளல் - நெருபுன் - புள்ளிநீங்கோயம் - அரசனைத்தெரிவித்தனா? இவற்றோடுமேகா நாடான்" எனனுஞ்சொல்வாரா? நெருபுன் விக்ரமன்னை? நாடன்விக்கிரமன் - நாடன் மீன வன்கொடியவன் - நாடனரிமருத்த

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கூஅ

என்-நாடன் முன்னர்வந்து நாடவந்திருமுகங்கண்டு - நாடன்வாயிற் நெரிக்கலையமைச்சுசேற்றை-சண்டுவநாட - நாடவனெழுந்து - நாடன்றன் கோயம் - கோக்கியக்கிரமன்" என்று பிரயோகமிருந்தால், உமது சாணர் நாடார் அரசாகலாம். முன்னவன் - நெருபுன் முதலிய சொற்களைப்போல நாடான் என்னும்சொல் அரசனைத் தெரிவிப்பையாலும் இந்நாடான் என்பது அரசன் எனனுஞ்சொல்லுக்குப் பிரயோகம் மாகாமையாலும் நீர் முன்புதெரிக்கொண்டுவந்த "சான்றோன்" எனனுஞ் சொல்லப்போலவே இதுவும் அரசனைக்குப் வன்மையின்றி அடங்கிவிட்டது. திருவிளையாடலின் மாதிரியேயன்றி, பெரியபுராணம், கம்பராமாயண முதலிய நூல்களிலும் உமது சாணர்நாட்டிக்குஞ்சஞ் சீவன் முண்டாகவில்லை, பார்த்துப்பிழையும் எங்கள் "சான்றோர்புராணத்திற்" நாடாருக்கு அதரமிருக்குமென்று கம்புகிறேன்.

உங்களது சாணர்புராணத்தில், நீவிர் எப்படியானால் மாகலாம். உங்கள் சாணர்புரிப்பா ரொருவருமில்லை. உங்களது கள்வியப் புராணத்தைக் கள்ளிற்குப் பவரும், கள்விற்பவரும், க்கு குடிப்பவருமே மெச்சவேண்டியது. கட்தொலைகளைக் காமிக்கிறார்களா? நதசான்றோர் அதனைக் கையாகவே கழித்திருப்பார். நூகச்சியப்பெண்ணியச் செய்தருளிய கத்தபுராணம் அசுரகாண்டம், காண்டபுத்தேசிப் படலத்தில் "சான்றவராய்த்திடத் தக்கவரம்பொருள், முன்றுள யிறையெலா மொழிய நின்றன, அன்றதோர் தோலபதி யாருயிர்த்தொகை, என்நிறையென வகுப்பான்னவே" என்னும் பாடலால், பதிபசுபாச பதார்த்தத்திரயவிசாரஞ்செய்யுஞ் சான்றவர் வெளியாயினர். இவர்கள் அரசராகார், சாணருமாகார். அன்றியும், சிவபு

சோகாசர் செய்தருளிய சீகாளத்திப்புராணம் பாயிரத்தில் “நூற்றுறையின்று பெற்ற நுண்ணுணர்வுடையனல்லேன், சாற்றுமிப்போலிச் செய்யுள் சான்றவரிகழ்தல் செய்யார், மேற்படு முணர்வான் மூத்தோர் மென்னடைச்சிறுவர் செவ்வாய்ப், பாற்கடிகமழுமெனச் சொற்பழிப்பவ ருலகிலுண்டோ” என்னும்பாடலால் “மேற்படு முணர்வான் மூத்தோர்” என்று அம்முனிவர் அடுத்த சாற்றுவர் வெளியாயினர். இவர்கள் அரசராயிடுதல் யாங்ஙனம்? ஷெபுராணம், கக்கிரச்சருக்கத்தில் “தளர்வில்கேள்வி கக்கிரோர்முதலிய சான்றோர்” என்றி பெறப்பட்ட பகுதியில் கக்கிரோர்முதலிய சான்றோர்தொன்பதாமருள் “சான்றோர்” என்று பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டனர். இவர்களை அரசரென்று சாணர் வாழ்த்து யாங்ஙனம்? இவ்வண்மைதேரது (சான்றோர் = சாணர், சாணர் = அரசர் என்று கூறி) சான்றோர் புராணஞ்சாற்றிய ஷெணண்டிகப் பெரியோனது மகிமைமைய நீர்தான் மெச்சவேண்டியது. இந்தச் செளண்டிகர் புராணத்தால், காடார் அரசராகலாம் அதற்காக யாம் பாடிட்டோம்.

காலடியாரில் “பூங்குன்றகாட - அணிமலைகன்னாட - சீகாடா - வாடா - கருங்கருவிநாட - வாலருவிநாட” எனவும், கம்பராமாயணத்தில், “பண்ணைவளகாடா - நூறகெழுநீர்வளர்நாட” எனவும், பாரதத்தில், “வானகாடா - மகினை - ஷெளண்டையான்” எனவும், திவாகரத்தில் “குடநாடன் - புனனாடன் - தமிழ்நாடன்” எனவும் சீபர்த்திரயோகங்கள் அரசர்களுடைய தெரிவிக்கின்றன்மையால், காடன் அல்லது காடான் என்னும் பட்டங்கள் அரசருக்கே யுரியனவாக எங்கள் பாடியார் இசைத்திருக்கிறார். இவைகளைப் பார்க்கும்போது எங்கே சீகாடா இருக்கின்றது. வளகாடா - நீர்நாடா -

மலைகாடா என்னு காடாக்கள் எங்கள் சாணர் காடாக்களுக்கு ஆகரவாயிடின, ஏனோ அவை மோகம் பண்டிகையிற் போட்டுக்கொள்ளும் அல்லா காடாக்களுக்கும், பெண்கள் இடுப்பிற்கட்டும் பாவாடை காடாக்களுக்கும் ஆதரவாகமாட்டா? சாணர்காடாக்களை நீர் முன்பு விளக்கிக் காட்டினீராகையால், அந்த காடாக்களை மலைகாடா - நீர்நாடா என்பவற்றோடு சேர்த்து யான் பாடிப்பாடமாட்டேன்.

கோ. நீர் கல்லபுத்திசாலி. உம்மோடு வார்த்தைசொல்ல எமக்கு ஆசையாயிருக்கின்றது. இன்னுஞ் சொல்லுகிறோம்கேளும்.

கா. என்னுடைய தவப்பயனாகத்தான் உமக்கு கமஸ்காரம், அப்படியே சொல்லியருளும்.

கோ. சித்தலைச் சாத்தனாகிய “முன்மலையு முன்னோர்” ததியு முப்பதிபுமும்முரசு முன்னோர்முக்கனா முன்மாவர், தாமுடைய மன்னர் தாமுடிமேற் றாக்கி பாமுறைதேர் வள்ளியும் பால்” என்னும் வெண்பாவில், கொல்லிமலை - கோமலை - பொதியமலை என்னு முன்று மலைகளும், குடநாடு - தன்னாடு - தென்னாடு என்னு முன்றுகாடுகளும், பொருநீரநதி - காவிரிநதி வையைநதி என்னு முன்றுநதிகளும், கடுவூர் - உறைபூர் - மதுரை என்னு முன்றுபுதிங்களும், மங்கலமுரசு - வெற்றிமுரசு - கோடைமுரசு என்னுமுன்றுமுரசுகளும் இப்பற்றமிழ்-இசைத்தமிழ்-கடகத்தமிழ் என்னு முன்றுதமிழ்களும், விற்கொடி - புலிக்கொடி - மீளக்கொடி” என்னுமுன்றுகொடிகளும், கனலுட்டம் - பாடலம் - கோரம் என்னு முன்றுகுதிரைகளும், தர்மம் - அர்த்தம் - காமம் என்னு முன்றுபால்களும் முறையே சேரசோழ பாண்டியர்கள் செதித்திருக்களாகப் பெறப்பட்டன. இவற்றுள், முன்முரசும் - முத்தமிழும் - முப்பாலும் அம்மு வெந்தர்க்கும் பொதுமை என்றாக.

இவ்வுழுவேந்தருக்கும் காடுகளுண்மையின், இவர் குட
காடன-புனனுடன்-தென்னுடன் என வெளியாயினர்.
காட்டை யநுசரித்துவந்த காடான் என்பது தனியே
பிரித்து அரசனைத் தெரிவிக்குமாயின், மலையை யநுசரி
த்துவந்த மலையான் என்பதும், நதியையநுசரித்துவந்த
நதியான் என்பதும், ஊரையநுசரித்துவந்த ஊரான்
என்பதும், முரசையநுசரித்துவந்த முரசான் என்ப
தும், தமிழையநுசரித்துவந்த தமிழான் என்பதும்,
கொடியையநுசரித்துவந்த கொடியான் என்பதும்,
குதிரையையநுசரித்துவந்த குதிரையான் என்பதும்
தனித்தனிப்பிரித்து அரசனையே தெரிவிக்கவேண்டி
யது இவற்றுள், கொடியுபமானத்தை முன்னே கூறி
விட்டோம். இனி “மலையான் - நதியான் - ஊரான் -
முரசான் - தமிழான் - குதிரையான்” என்பவைகளை
அரசுப்பெயராக யாவரோ அங்கீகரிப்பவர்? இவற்றோடு
புனைமலையான் - ஆத்திமலையான் - வேப்புமலை
யான் என்பவைகளை யுஞ் சேர்த்து விசாரித்திகு. மலை
யையநுசரித்துவந்த மலையான் என்பது தனியேபிரி
த்து அரசனைத் தெரிவித்திடுதல்கூடுமே? இம் “மலை
யான் - நதியான் - ஊரான் - முரசான்” முதலியன அரசர்குலப்
பட்டப்பெயராக ளாயினன்றோ இவற்றோடு சேர்த்த
“காடான்” என்பதும் அரசர்குலப் பட்டப்பெயரா
ளும்? இவற்றை யாசியாத்து மூர்த்தபுத்தியிலுண்டான
மூர்த்தத்தின் பயனேயாபெய்தது?

வெண்ணுதலா, இன்னுமுண்டா?

அரசன்வந்தான், லேத்தன்போனான், நிருபன் சொன்
னான் என்பன அரசனையே தெரிவிக்கின்றன. இவை
போல மலையான் சொன்னான், நதியான் என்றான், கா
டனன்போனான், ஊரான்வந்தான் என்பன அரசனைத்
தெரிவித்திகுல் யாவன்பது? இவை அரசருக்குதவா
ம? அநாயித்து ஆள்களுக்கே தவியவாற்றிக.

கலி. எனதுமனம் அதிகமாய்த் தெளிவெய்தியது. இன்
யாதேனுமுண்டா?

கலி. மலையான் என்பது தனியே நின்றிடின. மலையடியில்
விசிப்பவனையும், மயக்கமற்றவனையும், பொரிநீழுமுகை
திடாதவனையும் தெரிவிக்கின்றது. இதனால், இனி மலை
யடிவாரத்தில் வாழ்ந்தவர்களும், மயக்கமற்ற யோகி
களும், எதிர்த்துச் சண்டைபண்ணாத பேடிகளும்
அரசர்களாய்விடுவான்றோ?

மலையான் என்பது தனியே நின்றிடின. மலையிரவு
களுடையானையும், கோயாளியையும், காமலை கண்ட
மலை யுடையானையும், பூமலை புனைவானையும் தெரி
விக்கின்றது. இதனால், இனி மலைப்பொழுதி லுண்
னுஞ் சமணரும், இரவிரச்சஞ்சரிக்குடி அசாரும், கோ
யுண்வெருத்தும் ரோகிகளும், மலைகட்டிவிற்றும், ஆ
டிகளும் அரசர்களாய்விடுவான்றோ?

நதியான் என்பது தனியே நின்றிடின. நதியில்
பூப்பவனையும், நதிசுலத்தவனையும் தெரிவிக்கின்றது.
இதனால், இனி நதியிலோடும்விட்டுப் பிழைத்துநீழ்
மக்களும், கங்கைசுலத்தவரென்னும் வேளாளரும்
அரசர்களாய்விடுவான்றோ?

ஊரான் என்பது தனியே நின்றிடின. ஊரைக் கர்ச
துக்கொண்டிருக்கிறீர் காவற்காரர்? அம்பட்டன் -
வண்ணன் - பனிகச்சவன் - சலவாதி - வெட்டியாரும் -
தோட்டி - தலைபாரி என்பவர்களைச் சந்தர்ப்பத்துக்
குத் தக்கவாறு தெரிவிக்கின்றது. இதனால், துணிநீர் கா
வற்றாரும், அம்பட்டரும், வண்ணரும், பனிகச்ச
வரும், சலவாதியரும், வெட்டியாரும், தோட்டி தலை
பாரிகளும் அரசர்களாய்விடுவான்றோ? அன்றி, ஊரான்
என்பது இருந்தவிடம்விட்டு கரமாட்டாத முடவ
னையும் தெரிவிக்கின்றது. இதனால், இனி முடவர்க
ளும் அரசர்களாய்விடுவான்றோ?

முரசான் என்பது தனியே நின்றிடின, பேரி-டும்-
டோல்முதலியவைகள் கொட்டுவோனையும், உத்தரட்
டாதியிற் பிறத்தோனையும் தெரிவிக்கின்றது. இதனால்
இனி வாத்தியக்காரரும், உத்தரட்டாதியிற் பிறத்தபே
ல்லாமும் அரசர்களாய்விடுவான்றோ?

தமிழான் என்பது தனியே நின்றிடின, தமிழ்த் தே
சத்தானையும், தமிழ்கற்பானையும் தெரிவிக்கின்றது.
இதனால் இனித் தமிழ்த்தேசத்துப் பலசாதிபாரும்,
தமிழ் வித்துவான்களும் அரசர்களாய்விடுவான்றோ?

குதிரையான் என்பது தனியே நின்றிடின, குதிரை
விற்பானையும், குதிரைமேய்ப்பானையும், குதிரைபிடிப்
பானையும் தெரிவிக்கின்றது. இதனால், இனிக் குதிரைக்
காரர்களெல்லாம் அரசர்களாய்விடுவான்றோ?

இனி, யாம் முதற்கண்ணெடுத்துக் கொண்ட கொடி
யான் என்பது தனியே நின்றிடின காக்கையூதியாகிய
சரியையும், துஷ்டனையும் தெரிவிக்கின்றது. இதனால்
இனிச் சகிபதையும், துஷ்டர்களும் அரசர்களாய்
விடுவான்றோ?

இவைகளை யோசித்துத்தெளியும் புத்திசாலிகள் இ
ன்றோடினப்பட்ட "நாடான்" என்பதை எப்படியோ
அரசருக்கு உரியதாகக்கொண்டு மகிழ்வார்கள்! நாடார்
என்பதும் பட்டினத்தாங்கித் திரியுஞ் சாணர் கட்குலத்
திழிஞரானால், அச்சுநாடார் ஒருபோதும்
அரசராக நாட்டாரென்றற்கு முக்கக்கடவீர்.

இனி நாடார் என்னும் பட்டம் எங்கள்சாணர்சாதிக்கு
உண்டானவிதத்தென்னே?

நாட்டையுடையவர் நாடார் என்னும்பொருள் நாடுட
யாவல்லாத (கன்விற்கும்) உங்கள் சாணர் நாடாரிடத்
திலமையது. உங்களைக் தீர்மானியாளென்று மேற்
குத்தவர் ஒதுக்கியிருக்கற்றமையால், அத்தக் கிரா

மாந்தியாளென்னும் பெயருக்கே நாடார் என்பது பெ
யர் தாற்பரியமாகின்றது. இவ்வுண்மையறிந்தே தாதி
சங்கிரக நூலாசிரியர் "மேலோர் வசிக்ருமிடங்களில்
நாடாதவர்" நாடார் என்று பொருள்கூற்றிருக்கொடு
இதனை அசைக்கமுடியாமல் உமது யாதிரியாவின்
கடைபிடிப்பி லெய்துற்றயர்தார்.

சா. அவர் என்னசெய்தார்? அதனைத்தெரிவித்து மேல்
உமது உண்மையை வெளிப்படுத்தும் பார்ப்போம்.

கோ. நாடு என்பது விரும்பு என்னும் பொருளைத்தருகையா
ல் நாடார் என்பது விரும்பார் என்னும் பொருளைத்
தருமெனவும், இவ்விரண்டில் கல்லபொருளையே யாவ
ரும் விரும்புவாரெனவும், கெட்டபொருளை யொருவ
ரும் விரும்பாரெனவும், இதனால் நாடார் என்பது கெட்
டபொருளை விரும்பாமைக்குப் பயன்படுவதென்றி கல்ல
பொருளை விரும்பாமைக்குப் பயன்படாதெனவும், மே
லோர் வசிக்ருமிடம் கொட்டுபொருளல்லாமையால்
அதை நாடாமலொருங்கு மொழங்காரெனவும், மேற்
கு விரோதமாக "மேலோர் வசிக்ருமிடங்களில் நாடா
தவர்" நாடார் என்று சா - ச - நூலாசிரியர்கூறியது
தவறெனவும் பிரசங்கித்தனர்.

சா. இதற்குமேல் நீர் சொல்லுதலுக்கேட்க ஆவாது
மேன்.

கோ. கள்ளர் பகலில் நாடார், கோட்டார் பகலையுடைய
பறையர் பார்ப்பாரவியை நாடார், பிவிசுள் கடவுளை
நாடார் என்னும் பிரயோகங்களை யோசித்தபொருள்
நாடார் என்பது உயர்த்தபொருளை நாடாமல்க்குப்
பயன்படாதென்ற துமது சித்தாந்தம் காண்டு என்னு
யது அவன் இந்தத்திசையைநாடான் என்றது முத
லிய பிரயோகத்தையும் உவ்வி விசாரிப்பதாக உயர்
ந்தவர்களுடையத்தபொருளை நாடாரெனவும், தாழ்த்தவர்
கள் உயர்த்தபொருளை நாடாரெனவும் ஆற்றுகே. அந்

கருக

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

ஓர் துணிவு. அந்தணர் சேரியை நாடார். அந்தமீர் அக்கிரகாரத்தை நாடார். கீழ்மக்கள் உயர்போருளை நாடாமை தங்களது கீழ்மையை நோக்கியும், மேல்மக்கள் தாழ்ப்போருளை நாடாமை தங்களது மேல்மையை நோக்கியுமேயாம். சாணர் கீழ்மக்களாகையால் தங்கள் கீழ்மையை நோக்கி மேலோர் வசக்கு மிடங்களில் நாடார் என்று சா - ச - நூலார் தெரிவித்ததும், அதனால், சாணர் நாடாராதினான அவர் நிவித்ததும் ஒப்பமுடிந்த முடிவையொபெய்க. இவ்வாறு தெளிவதொழிந்து நூலது சாணாய் பாநிரியார் சை சா - ச - நூலாகியனாத் துவித்தது அவரதநிகரமையேயாம்.

இனி எங்கிலிக்கு என்னகதி?

நாடார் என்பதன் நெளிபோருளாகிய கிராமான்னியான் நீவினோற்றித்து ஒய்வகி வாழவேண்டியதுதான்.

கிராமான்னியான் என்றும் பிரயோகம் இலக்கண வருவனதாக எங்கள் பாநிரியார் கூறியிருப்பதை நீர் யார் கருதிக்கொளியா?

உங்கள் பாநிரியார் இலக்கணத்திற் புலியோ? அவரது இலக்கணவன்மையைச் சந்து யோகிப்பாம். அவர் எதிர்நின்று நின்றபின் மீதுறைய எய்க்குச் சொல்லும் புலிப்போம்.

கிராமான்னியான் என்பது பன்மைப்பெயர். இதற்கு ஒன்மைப்பெயர் கிராமன்னி என்பதாம். ஆகலின், அது கிராமம் - அன்னி எனப் பிரிதல்வேண்டும். அவ்வாறு பிரித்தால், வருமொழிமுதலாகிய அன்னியென்பது பொருளில்லாத வெட்டிப்படியாயிடுமே. இதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்?

கிராமான்னியான் என்பது கிராமான்னியன் என்பதன் பன்மைப்பெயர். கிராமன்னி என்பதற்கு பன்மைப்

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கருக

பெயரன்று. துமது பாநிரியார் படிப்பாளியாயிருந்தால், கிராமன்னி என்று பிரிக்கமாட்டார். இத்தக் கிராமான்னியான் என்பதற்கு மூலபதங்கள் கிராமம் + அன்யன் என்றும் இரண்டிவடமொழிகள். இவை தீர்க்கச் சந்தியாகல் புணர்ந்து, கிராமான்ய எனத் தத்புருஷ ஸமாஸமாகித் தமிழில் கிராமான்னியன் எனத்திரியும். இத்தக்கிராமான்னியன் என்பது உயர்திணை யான்பா லொருமைப் படர்க்கைப்பெயர். இது அர் என்னும் விருதியையும், விருதிக்குமேல் விருதியாகக் கள் என்னும் விருதியையும் ஏற்று, கிராமான்னியர் - கிராமான்னியன் - உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கைப் பெயராகவும் வழங்கிவரும். ஆகிலும், தஞ்சாவூர் = தஞ்சை, புதுச்சேரி = புதுவை, சென்னப்பட்டணம் = சென்னை, புத்தூர் = புத்தை என்று ("மருவின்ருகுதி மயங்கியன மொழியும், உரியவையுள் வெடி புணைக்கல்சுட்டே" என்று சொல்லாப்பியச் சூத்திரம்) அள், கீல் என்றதனால், தோன்றல் - திரிதல் - கெட்டல் என்னும் மூலித விகாரங்களும் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாதுகொள்ளுதல் கண்டு வருவதுபோலக் கிராமான்னியன் - கிராமான்னியர் - கிராமான்னியர்கள் என்பன கிராமன் - கிராமனிகள் என ஆன்றோராட்சிபுட்கட்டுண்டு, உலகவழத்தின் கணுள்ள இயல்புவழத் துமது மொழிபாடற் சர்வரித்தம். அவர்கள் என்னுஞ்சொல் அவன் என்று வழங்கி வருவதுபோலக் கிராமான்னியர்கள் என்னுஞ்சொல் கிராமான்னியன் என்று வழங்கிவருதலுமாம். இவ்வாறு தெளியாதது துமது பாநிரியாரது குற்றமே.

இவ்வளவுதான், இன்னும் யாதேனுமுண்டா?

மேற் கொழிகட்கு இலக்கணமாராய்ப்புகுதல் அங்க ளின் குகிய முடிநனை முன்னிருத்திக்கொண்டு அவன தவயவ தொவ்வொன்றையுங்கூறும், இஃதென்குறைத்திருக்கிறது, அஃதென் வகைத்திருக்கின்றது என்று

கூட அ சாணர்விகற்பவினாவிடை.

ஆராயுமநிலில்லார் செய்கையோடு தானே சேரும். அன்றியும், துமது பாதிரியார் கிராமம் அங்கு என்பன வடமொழி யென்றநியாது தென்மொழியாக மயங்கி, கிராமம் + அன்னி என்று வடிவாகச்செய்கை செய்து இடர்ப்பட்டார். அப்போது கிராமம் + அன்னி என்பன கிராமமன்னி எனப் புணர்தலன்றிக் கிராமன்னி எனப் புணராதேயென்று இயல்புபுணர்ச்சியின் நன்மையே புணராத வேழையாயினர். இவைகளையறிந்து வாய்மாண்டு கிடப்பிராக.

இதுவரையில் நான் வாரிக்கொண்டதுபோது இன்னும் விண்வாதம்பரியமனமில்லை ஆனால் இரண்டொரு முட்டைவிவரமாகத்தான் கேட்கக்கொள்ள ஆசையிருக்கின்றது. உத்தரவானால் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நீர் எதுகேட்டாலும்தென் னவையிற் சொல்லச் சித் தம்மிருக்கிறீர். சம்பிரமமயக்கேளும்.

ஐயா, இதுவரையில் "சான்றோர்" என்பது அரசர் பெயராகத்தென்று நீர் சொல்லுவதென யாம் கவனிப்பாதிருக்கோம். இப்போது ஒன்று சொல்லுகிறீர்களே? கேட்கின்றீரா?

நீர் வாதமுகத்திலிருந்துகொண்டியாம் கவனியாதிருக்கோமென்றது தகுதியன்று. உம்மு சரக்கையெல்லாம் கொட்டியுளந்து தக்க பரிசு பெற்றுப்போகலாம், ஒரு தடையுமில்லை.

திவாக்கரம், மக்கட்பெயர்த் தொகுதி 11வது குத்திரமுதல், 11வது குத்திரம்வரையில் வருக எட்டேசு குத்திரங்களுள் பார்ப்பனக்குலத்தவர்கள் பெயர்களுக்கும், அக்குலத்துச்சார்பிலுதித்த அருங்கவர்கள் - தபேரதனர்கள் - முனிவர்கள் பெயர்களுக்கும், பிறமதம்

சாணர்விகற்பவினாவிடை. 809

பெரியோர்களுடைய பெயர்களுக்கும் வருகின்ற ஒரு பொருட்சொற்களை உரைக்கின்றன" எனவும், "11வது குத்திரமுதல், 11வது குத்திரம்வரையில் வருகின்ற இருபத்துமூன்று குத்திரங்களும் அச்சாருலத்தவர்கள் பெயர்களுக்கும், அக்குலத்துச்சார்பிலுதித்த கலைவல், லோர்கள்-புலவர்கள் பெயர்களுக்கும், அந்தக்குலத்தவர்கள் பெற்றிருந்த கௌவரப்பட்டப்பெயர்களுக்கும், அரசாருலப் பெரியோர்களுடைய பெயர்களுக்கும், குறுகிலவேந்தர்கள் பெயர்களுக்கும், மந்திரிக்கிழவர் - கட்டபாளர் - போர்த்தலைவர் முதலானவர்கள் பெயர்களுக்கும் வருகின்ற ஒருபொருட் சொற்களைக் கூறுகின்றன" எனவும் எங்கள் பாதிரியார் பிரசங்கித்திருக்கிறார். இவ்விருகுலத்தாரதுபெயர்களை, அச்சாருலத்தவரைக் கூறும் இருபத்துமூன்று குத்திரங்களுள், 11வது குத்திரம் "சாணர்விகற்பிக்கோம் - கலைவர் - மேலவர் - உயர்க்கோர் - ஆர்ப்பார் - உலகு - ஆன்றோர் - அறிவுடைப்பார்" என்று அச்சாருலப்பெரியோர்களுடைய பெயர்களைக் கூறியதில் இவ்வாறு சான்றோர் என்னுஞ்சொல் அரசரை இனிது விளக்க்பது. இச்சான்றோர் என்னுஞ்சொல் அரசாருலத்தவை எங்கள் கிய விடத்தன்றிப் பார்ப்பனக்குலத்தையாவது, குறுகுலங்களையாவது வினாக்களில் பரிஸ்தாபிக்கப்படவில்லை. ஆலுதயால், சான்றோர் அரசராகானவும், அரசர் சாணராகானவும் நீர் வாதிடுவது பிறழ்வு.

உங்கள் பாதிரியாரிடம் பூதம் பூதத்துக்கொண்டிதான் போலும் க... ஷ... முக்கிராமமும், மற்றச் சாணரும் இதேமாதிரியாகத் தங்கள் கவடிகளிலும் எழுதிருக்கின்றார்கள்! நீர் அருமையாகத் தேடிக்கொண்டு வந்தீராஷையால், அவ்வருமை நிலைநிற்கின்றதா, அல்லது நிலைகுலைகின்றதா என்பதை நீர் சுலபிக்குமாறு சில ஈண்டிக் கூறுகிறீர்.

கூடு

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கா. இதுவும் கிலைகுலையுமென்று முன்பே எனக்குத்தெரியும். ஆயினும் கேட்டுப் பார்க்கலாமென்று பிரஸ்தாபித்தேன். நீ சொல்வதைச் சொல்லியருளும், யாத்தெரிந்துகொள்வது முக்கியகாரியம்.

கூடு. உங்கள் பாதிப்பார் நிவாகரம்-மக்கட்பெயர்த்தொகுதி முதலெட்டுச் சூத்திரங்கள் பார்ப்பாறையும். அவரைச் சேர்த்தவர்களையும், குறிக்குமெனவும், பிந்திய இரு பத்துமூன்று சூத்திரங்கள் அரசனையும், அவர்களைச் சேர்த்தவரையும் குறிக்குமெனவும் பிரசங்கித்தது முடர்க்களை மெச்சுத்தக்கது. ஏனெனின், நீதேடிய நிவாகரம், மக்கட்பெயர்த்தொகுதியில், 1-வது சூத்திரம் அருந்தவர் பெயரைக் கூறுகின்றது. 8-வது சூத்திரம் பார்ப்பார் பெயரைக் கூறுகின்றது. இடைகின்ற 2-3-4-5-6-7-வது சூத்திரங்கள் முறையே சைவதவப்பாலோர்பெயர் - நாராயணசமயத்தோர்பெயர் - சமணர்பெயர் - புத்தர்பெயர் - சடைமுடியோர்பெயர் - சடைமுடியோர்பெயர்களைக் கூறுகின்றன. அருந்தவரையும், சைவதவமுடையையும், நாராயண சபிப்பிரவேசமும், சமணர்புத்தராயுடெனும், சடைமுடியோர்பெயர்களுமும், சடைமுடிதாங்குதலும் பார்ப்பனக் குலத்தவர்க்கே யுரியனவென்று கியதியில்லை. இவை எக்குலத்தவரும் அழைக்கக்கூடியவர்களாம். சைவதவப்பாலோர் ஆறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும், நாராயணசமயத்தோர் பதினமராமுவார்களும். அருந்தவர்களின்விருத்தித்தவருமாம். சடைமுடியோர் சைவதவப்பாலோராயும் இடைகின்ற சமணர் - புத்தர் - சமணமுனிவரும் அருந்தவரே யாவரும் அவர் வேதபாசியநாகலின் அவ்வாறு விசாரித்தல் எமக்கு ஆவசியகமின்றாம். சைவதவப்பாலோர் - நாராயணசமயத்தோர் - சடைமுடியோர் என்பவர்களில் அந்தணர் - அறையர் - வைசியர் - சூத்திரர் - இடையர் - ஆய்வர் - செக்கசர் - சாணர் - நீசர் - பாணர் என்பவர்களிடங்குதலின், நீசர்

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கூடு

தேடிய ஆகாவு பயன்படாதாயிற்று. இப்போது உலகில் எக்குலத்தவருஞ் சைவவைணவ சமயிகளாயிருத்தலுக்கும் நீசர்கூறியது விரோதம்.

உமதுமரோரதம் ஈடேற்றவேண்டுமெனின், சைகுத்திரங்களில், 1-வது சூத்திரம் பார்ப்பார் பெயரைக் கூறவேண்டியது. 2-வது சூத்திரம் பார்ப்பாரில் அருந்தவர் பெயரைக் கூறவேண்டியது. 3-வது சூத்திரம் பார்ப்பாரில் சைவதவப்பாலோர் பெயரைக் கூறவேண்டியது. 4-வது சூத்திரம் பார்ப்பாரில் நாராயணசமயத்தோர் பெயரைக் கூறவேண்டியது. இப்படியே பிற சூத்திரங்களுங் கூறவேண்டியது. இவ்வாறு கூறாமையால், முதலெட்டுச் சூத்திரங்களும் பார்ப்பனக் குலத்தவரையே கூறியவென்பது முடர்களுக்கே பயன்பட்டவாறாக.

ஐயர், நீசர் எஞ்சம் வழிவழியை பிறகு எனக்கே யாவும் விளங்குகின்றன. நான் சொல்லுகின்றேன் கேட்டருளும்.

மக்கே தெளிவுண்டாகிற பட்சத்திலே மக்களுக்கும் சந்தோஷம். தெரிந்துகொண்டதைச் சொல்லும் கேட்போம்.

எமது சாணர்க்கவராயுத்தர் நங்கள் சாணர்க்குட்பட்டதை அரசர்க்குட்டம் என்று கூறுகின்றனர். சிவனையும், விஷ்ணுவையும் வழிபடுதல் முதற்குலத்தவர்க்கே சொந்தமாயின், அரசர்க்குட்டமாயியு சாணருக்குச் சிவவிஷ்ணுக்களது வழிபாடு என்னுடையது? சிவவிஷ்ணுக்களது வழிபாட்டில்லாதபோது அரசர்க்குட்பட்ட நாதிகதவமே பிராப்தமாம். அன்றியும், பார்ப்பாரில் அருந்தவர் பெயரை எம்மவர் கூறினமையால், அரசர்க்கு அருந்தவமுடைமையும் இழுக்கும். ஐயர் நீசர்க்கு முதலிய அருந்தவர்கள் அரசவர்க்குட்பட்ட படிக்கப்பட்டிருத்தலுக்குச் சாணர் என்னவிடை தருவார்கள்? அவர்க

கக2

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

ளதுவிபீதம் இன்னும் அவர்களுக்குப் பெருங்கேட்டையே தருமென்று அஞ்சுகின்றேன்.

கோ. இன்னும் எனக்குத்தெரிவுண்டாது மாறு கொஞ்சம் சொல்லுகிறார்களே கேட்கிறேன்.

சொல்லியருளவேண்டும், நமஸ்காரம்.

அந்தணர்குலத்தருந்தவர், அந்தணர்குலத்துச் சைவதவப்பாலோர், அந்தணர்குலத்து காராயணசமயத்தோர், அந்தணர்குலத்துச் சடைமுடியோர் என்று தேடிக்கொண்டதுபோல அரசர்குலத்தருந்தவர், அரசர்குலத்துச் சைவதவப்பாலோர், அரசர்குலத்து காராயணசமயத்தோர், அரசர்குலத்துச் சடைமுடியோர் எனவும், செட்டிகுலத்தருந்தவர், செட்டிகுலத்துச் சைவதவப்பாலோர், செட்டிகுலத்து காராயணசமயத்தோர், செட்டிகுலத்துச் சடைமுடியோர் எனவும், காராளர்குலத்தருந்தவர், காராளர்குலத்துச் சைவதவப்பாலோர், காராளர்குலத்து காராயணசமயத்தோர், காராளர்குலத்துச் சடைமுடியோர் எனவும் கூறும்புகுத்தினைத் தேடி நீவிட்டுவிடுவாரின், உமதுகொள்கை நிலைதளராது கின்றீர். இப்படியே ஏனைய குலத்தவரிடமுங்காட்டவேண்டும். இவ்வாறுகாட்ட உங்களான் முடியுமா. இதனால், முதலெட்டுத் குத்திரங்களும் அந்தணர்குலத்துக்கே யுரியனவென்று நிவிர்தொடுத்தவாதம் அழிந்து, முதலெட்டு குத்திரங்களும் எல்லாச்சாதிரியினர்க்கும் பொதுவெனவும், ஏட்டாவது குத்திரமீதே பாடப்பனக்குலத்தவர்க்குச் சொந்தமெனவும் ஏற்பட்டு உங்களது திருவாதம் நிலைமீண்டு போயிற்று.

கா. இவ்வளவுதான் இன்னமுண்டா?

கோ. நீவிர் "சான்றோர்" அரசர்பெயரு ளடங்குமென்றதை விசாரிக்கவேண்டாமா?

கா. ஆம் ஆர், தயைகூர்ந்து சொல்லியருளும்.

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

கக3

ஷை மக்கட்பெயர்த்தொகுதியில், அரசன்பெயர் 19-வது குத்திரத்தில் கூறப்படுகின்றது. அதுவருமாறு "புரவலன் கொற்றவன் பெருமான் காவலன், அநாயனேந்தல் கோவே குரிசில், தலைவன் மன்னன் சீவன் முதல்வன், நீதியன் பூபாலனரபதி பார்த்திபன், இறைவனண்ண லென்பது னெட்டும், அரசனெரு பெயராகு மென்ப" என்பதாம். இதற்குப்பெயர் அரசர்பெயருள் "சான்றோர்" என்னும்பெயர் வரவில்லை. இச்சான்றோர் என்னும்பெயர் 11-வது குத்திரம் அறிவுடையோர்பெயரில் வந்திருக்கின்றது. அது வருமாறு: "சான்றோர் மிக்கோர் கல்வவர் மேலவர், ஆய்ந்தோருபரிதோ நாரிய குல்கொன, லாய்த்த வானோரறிவுடையோரே" என்பதாம். இதில், அரசரது பிரஸ்தாபமில்லை. அரசுபெயர்களை 19-வது குத்திரம் கூறுகையால், அவ்வரசர்களைக் குறித்துக்கூறும் எனையபகுதிகள் அந்த 19-வது குத்திரத்தைத் தொடர்ந்து கூறப்படுதல்வேண்டும். அந்நியதியின்படியே 20-வது குத்திரம் குருகுலத்தரசர்பெயரையும், 21-22-23-24-25-வது குத்திரங்கள் முறையே கோச்சேரன் - கோச்சேரன் - கோச்சேரன் - சளுக்கு வேந்தர் - குறுசிலவேந்தர் பெயர்களைப்பற்றிக் கூறுகின்றன. சான்றோர் என்னும்பெயர் இவ்வரசர்குலத்தவர்க்குவாதக்கதாயின், இச்சான்றோர் என்னும்பெயரடங்கிய அறிவுடையோர் பெயர்களைப்பற்றி குத்திரம் 26-வது பெயரைக்கூறும் 19-வது குத்திரத்தைத் தொடர்ந்து வரவேண்டும். அப்படியே, அது 11-வது குத்திரமாக முடிந்ததுமையின், "சான்றோர்" என்னும்பெயர் அரசகுலத்தவருக்குச் சொந்தமெனவில்லை.

இன்னும் உமது பாதிரியார் 9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-வது குத்திரங்களில் முறையே துலுரைப்போர் - கலைலலோர் - புலவர் - மிகவுல்லோர் - முதலான - பெருமையிற் சிறந்தோன் - எப்பொருட்கு

கிதூச . . சாணர்விகற்பவினாவிடை.

மிறைவன் - உயர்த்தோர் - திரண்டோர் - பெயர்களைக் குறுக்குத் திரங்கனும் அரசர்களைக் குறித்தனவென்று வாதிடுகிறான்றோ? இதுவும் அவிவேகமேயாம். எங்ஙனமெனின், அரசர்குலத்து நூல்வல்லோர் - கலைவல்லோர் முதலினோர்பெயர்க ளிவையுடனும், அந்தணர்குலத்து நூல்வல்லோர் - கலைவல்லோர் முதலினோர் இவ்விருகுலத்தவரன்றி ஏனைய குலத்து நூல்வல்லோர் - கலைவல்லோரது முதலினோர் பெயர்கள் யாவை? இவைகளுக்குங் கதிகூறுவீராக.

ஐயா, சொல்லுகிறேன் கேளுந். அரசரினத்திற்சேர்ந்த அறிவுடையோர் பெயர்களில், சான்றோர் - மிக்கோர் - கல்லோர் - ஆமலவர் - ஆய்த்தோர் - உயர்த்தோர் - ஆரியர் - உலகு - ஆன்றோர் என்னும்பெயர்கள் வந்திருக்கின்றன. இவற்றோடினப்பட்ட பார்ப்பார் பெயர்களை ஈன்டெழுந்திருக்கின்றன.

அறிவுடையோர் பெயர் அரசர் பெயராகாதென்று முன்பு முறித்திருக்கிறோம். ஆயினாலாகு, இப்போது நீர் கூறியபடி சாதியும்பார்ப்போம்.

அரசரினப்பெயர்

அந்தணரினப்பெயர்

அறிவுடையோர்
மிக்கோர்
மேலோர்
கல்லோர்
சான்றோர்
ஆன்றோர்
ஆரியர்
உலகு
உயர்த்தோர்
நூலுரைப்போர்
கலைவல்லோர்

அறிஞர்
மிக்கவர்
தீர்ப்பர்
அந்தணர்
பெரிசோர்
உயர்த்தோர்
நூலோர்
புறையோர்
புதியர்
வேதபாரகர்

சாணர்விகற்பவினாவிடை.

ககரு

என்று வரும்வற்றைப் பாதிரியார் எழுதிக்காட்டியிருக்கிறார். இதற்கு என்ன சொல்லப்போகிறீர்?

கோ, பாதிரியினது விபரீதத்தை நீர்மெச்சியது எங்குப் பரிதாபமாயிருக்கின்றது. அதனை ஈண்டு விளக்கிக் காட்டுகிறோம். அந்தணரினப்பெயரென்று நீர்காட்டியவற்றுள், வேதியர் - மிக்கவர் - புறையோர் - அந்தணர் - நூலோர் - உயர்த்தோர் - மேலோர் - சான்றோர் - ஆன்றோர் - ஆரியர் - உலகு - உயர்த்தோர் - நூலுரைப்போர் - கலைவல்லோர் என்னும் பெயர்களில் ஒருபெயரேனும் அரசன்பெயரி லடங்கவில்லை. அரசன்பெயரில்வராத பெயர்களை யெல்லாம் பிரஸ்தாபித்து அவற்றிலொன்றாகிய 'சான்றோர்' என்னும்பெயர் நீர் அரசனுக்குச் சாதிக்கப்பார்ப்பது கழுதையைக் குதிகையென்று சாதிப்பதற்கே ஒக்கும். அரசன்பெயரி லையென மேல் ககருவதுபக்கத்தில் வராதிருக்கின்றன. அவற்றை விவேகிகள் பாராமற்போகார். அன்றியும் நீர் அந்தணரினப்பெயர்களைத் திரட்டிய பகுதியில் 'உம்பர்' என்பதை அநாதியிலிருத்தெடுத்தீர். திவாகரம் உம்மைத் தெருவிலேவிட்டதுபோலும். அநாதி திவாகரத்தை நோக்க முக்கியப்பிரமாணமாகுது. இத்தப்பெயர்கள் போக, அறிஞர் பெரியோர் என்பனவேனும் உழைப்புடச்சத்துக்கணங்களைவோ பதனை விசாரிப்போர். இந்த "அறிஞர்-பெரியோர்" என்பன அருந்தவர்பெயரி லடங்கியிருக்கின்றன. இவற்றோடினப்பட்ட நீர்தேடிய "அறிவுடையோர்" என்பதும், "சான்றோர் ஆன்றோர் ஆரியர் - உலகு" என்பனவும் பொருத்தவில்லை. எங்கள் மெனின் "அறிவுடையோர் பெயர்" என்பது 11-வது குத்திரத்தின் லைபெயர். அச்சுத்திரத்திலுடங்கிய பெயர்களையும அறிவுடையோர் என்னும் பொருளி

லேயேயின்ற பயன்செய்யும். இதனால், நீர் எழுதிக்காட்டுபவர்தம் பிசகு. அந்தணரினப்பெயராக நீருதகித்த “அறிஞர்” என்னுஞ்சொல்லுக்கே “அறிவுடை யோர்-சான்றோர்-மிக்கோர்-கல்லவர் - மேலவர் - ஆய்தோர் - உயர்கோர்-ஆரியந்தலகு - ஆற்றோர்” என்னும் பெயர்களை இனப்படுத்தல்வேண்டும். இவையகளை ஒன்று கவனிக்கப்படும். “பெரியோர்” என்னும் பெயரோடினப்படுத்தத்தக்கதாய “சான்றோர்-ஆற்றோர்-ஆரியர்-உலகு” என்பன “அறிஞர்” என்னுந் பெயருக்கினையாயொழிந்தமையால், இப்ப “பெரியார்” என்னும் பெயருக்கு வேறு எந்தப்பெயர்களைத்தேடி யொப்படைப்பிரோ தெரியாது. உங்களது பரிபீதம் உலகுக்குப் பெரிநெடுகண் செய்வதென்று அதனை விலக்குவது உபகாரமாகையால், இன்னுங்கொஞ்சம் சொல்லுகிறோம். நீர் எழுதிக்காட்டிவரும் (ஒங்களதுபாதிரியின்) தப்புகள் இப்போதன்றோ எமக்கு உள்ளங்கை கெல்லிக்கனியாயின? முழுதுங்கேட்க ஆசைமுத்துகின்றது, தயை கூர்ந்து சொல்லியருளுவீர். நீர்தேடிய “அறிவுடையோர்-பொயர்” கூறும் 11-வது சூத்திரம் உமக்குப் பயன்படாமையை நிரூபித்தேறிவிட்டோம். “நாலோர்” என்னும் பெயர்களை நிரூபித்தேறி “நாலுரைப்போர்” என்னும்பெயர் அரசருக்கு வருவது நீர்காட்டியது தவறுடைத்தே அப்படியே “மறையோர் - வேதியர் - வேதபாரகர்” என்றும் அந்த பெயர்களை டினப்படுத்த “கலைவல்லோர்” என்னும்பெயர் அரசருக்கு வருவென்று பிரசங்கித்ததும் அவலமே. ஏனெனில் “நாலுரைப்போர்-பொயர் - கலைவல்லோர் பெயர்” என்பன, 9-10-வது சூத்திரங்களின் றலைப்பெயர்கள். இவற்றுள், நாலுரைப்போர்-பெயர் “கணக்காயர் நாலுரைப்போர்” என்பன. கலைவல்லோர் பெயர் “கவிஞர் - கலைவல்லோர்” என்பன. இவ்விரு சூத்திரங்களுடனிடத்தனியர்.

விஷயங்களைப் பேசுதிக்கவேழந்தன. இந்த 9-10-வது சூத்திரங்களின் றலைப்பெயர்களைக் கொண்டபெயர் 8-வது சூத்திரத்தின் றலைப்பெயரிலடங்கிய “நாலோர்” என்னும் பெயருக்கும், “மறையோர்-வேதியர்-வேதபாரகர்” என்னும் பெயர்களுக்கும் முறையே யினப்படுத்தி ஒரு ஒன்றில் ஒன்றை அடங்குமென்னும்பாதத்தோடு தானேசேரும். “நாலோர்” என்பது அந்தணர் பெயருளோன்று. இது ஒத்தோப்பிலடங்கிய வொற்றை மரம்போலவது. “நாலுரைப்போர்-பெயர்” என்பது பல பெயர்களைத் தன்னிற்கொண் டிருப்பதொன்று. இது பலமரங்களைக் கொண்ட வொருதோப்பினையொத்தது ஒரு தோப்பிலடங்கிய வொற்றைமரத்துக்குப் பலமரங்களடங்கிய வேறொருதோப்பினை இனப்படுத்ததல் யாங்ஙனம்? இவ்வுபமானத்தை நோக்குவார் “மறையோர்-வேதியர்-வேதபாரகர்” என்பவற்றோடு “கலைவல்லோர் பெயர்” என்பதனை நீர் இனப்படுத்தியது முன்றுமாய்களோடு ஒருதோப்பினை இனப்படுத்தியதற்கே ஒப்புணாப்பார்கள். அன்றியும், வேறு வேறு விஷயங்களைத் தனித்தனிக் கூறப்போந்த சூத்திரங்களை நீர் ஒன்றுபடுத்திக் குழப்பியது பால் - தயிர் - கெய் - கெய் - கெய் முதலியவைகளை பொன்றுசெர்த்து குழப்பிய பித்தர், செய்கைக்கே ஒப்பிவோர்கள். நீர் குழப்பியுள்ளால், “சான்றோர்” என்னுஞ்சொல் யானொரு அரசருக்குப் புழுவ்புழுமூலியிலையென்பது திணர்ச்சியுற்று. இதனை அரசர்க்குத் சாதிக்கவேண்டின், “அறிஞர்-அறிவுடையோர்-பெயர்” என்று 11-வது சூத்திரம் எழுதப்படவேண்டும். அங்ஙனமில்லாமையாலும், கெட்டிகள்கூராளர், ஒப்பவர்களை நஞ்சாணாப்பாதிரி நாலுரைப்போர் - கலைவல்லோர் என்று திறப் பின்னிடத்தமையுமும் நீயிர் தொடுத்ததும் அறிவினர்களுக்கே பயன்படத்தக்கதாயிற்று. உருத்திரசூத்திரம், காரணக்காலம்மையார்,

யினுற்றியவறிவன் தாயமும் காலிருவழக்கிற் குபதப் பக்கமும், பாலறிமாயிற் பொருள்கண்ணும், அனை நிலைவன்கையோடா கீழுவன்கையிற், ரெகைநிலைபெற்ற தென்மனார் புலவர் என்னும் 20-வது சூத்திரத்துள் "அறிவன்றேயம்" என்பதற்கு அறிவன்றேயம் என்று பொருள்படுதலால், தொல்காப்பியர் காளியெய்யுப் பொதுவகையால் பழிநாடு முழுமைக்கும், சிறித்கை யால் பன்னா காட்டிற்கும் அறிவந்தேசமெனப்பெயர் வழங்குதலானும், தமிழ்ப்பாழைக்கு, அறிவன்பாழையெனப் பெயர்ருத்தலானும் அறிஞர்-அறிவுடையோர் சான்றோர் என்னும்பெயர்கள் அரசாதுபெயர்களே யாயின.

அச்சூத்திரத்தா லகைமரபி னரசர்பக்கம்" என முன்னர்க்கூறி, பின்னுப் "அறிவன்" என்று அரசனைப் பிரஸ்தாபித்தது கூறப்பது கூறலென்னுங் குற்றமாகும். உடையாசிரியராகிய சச்சினர்க்கினியார் கூண்டு "அறிவன்றேயம்" என்பதற்கு மூதுணர்வுடையோர் பகல் எனப்பொருள் சூழ அறிவுராவார் கெலதயோகியாகிய அகத்தியர் முதலியோர் என்னிதந்திருக்கின்றனர். அக னால் அறிவன் அரசனாகான். இவ்வுண்மைபாலும், தமிழ் காட்டிற்கும், குடியாட்டிற்கும் அறிவன்றேசம் எனப் பெயர்வழங்குதல் இருவகையுள்ளினுள்ளும் நீவிரை யிழந்தியேனையோரேருளியுந் திகாறும் காணாமையா னும், தமிழ்பாழை அறிவன் பாழையாயின், அஃ தொழிந்த கீர்வானமுதலிய வேளைப்பாழைகள் அறிவ லான் (முட்டான்) பாழையினென்றமையானும், அக னால், அந்தப் பாழைகளைக்கற்று ஒருந்ரும் ஒருபய னையுமெய்துதல் பாழையாகின்றமையானும் அறிவன் அரசனெனவும், அரசன் சான்றோனெனவும், சான் றோன் சான்றோனெனவும் சான்றான் சாணன் எனவும் நீவிர் கொண்டோர் குணமின்மையாய்முடிந்தது

ஆனக்குள்ள ஆதலுக்காய்வாஞ் சொல்லமுடித் தேன். எல்லாம் முடியுமா யொழிந்தன. இன்னுமொ ன்றிருக்கிறது. அதன்பற்றிச் சொல்லிவிடுகிறேன், கேட் டருளும்.

செல்லுமாம் ஒருதடையுமில்லை.

சாணர்க்காக என்பதன்சங்கதி தெரியுமா? சாணர் அரசராகாவிடின், அவர்கள்முன்னால் காசு உலகில்வழங் குமாறென்ன?

சாணர்பெயரால் காசுவழங்குவது கொண்டே சாணர் அரசராய்விட்டார். மரமேயிக் கள்ளிறக்கியிருந்த வொருசாணர்க்குக் சங்கராது ரியச் இரும்பைப் பெ ன்னாக்கும் மூலிகைந்தலையைக் கற்றுக்கொடுத்தா றென்றும், அவன் பொன்னெய்யிதறிந்த அருண்முகன் பிடித்துத் தலையிழைத்துக்கொண்டு பொன்னையெல்லாங் கவர்ந்து, திங்கலத்தின்காண் பொன்னென்பதுதோன்ற அந்தப் பொன்னெய்யின்காண் தான் புதுப்படுத்த காசு தளில் (சாணன் மரமேயிகற்பாவனையாக) முத்தினை போட்டு வழங்கினென்றும் உலகில் சொல்லிக்கொள் வதுண்டு. இவ்வுண்மையின்பின் சாணர் அரசனாடார் னென்றும், அவ்வரசர் தங்கள்பேரால் சாணர்க் காசு போட்டு வழங்கினுள்ளென்றுத் திகாலவதற்கு ஒரு ஆதாரமுமில்லை. சாணர் அல்லது சாணநர் அரசரும் அவர்க்கு மரமேயிக் காரியங்க்குத் தொழிலின்மையுஞ் சித்தமானால், அவர்க்குப் போட்டதாகக்கூறங் காசில் ஏணி - பனைமரம் - ஏறுகிறவன் முதலிய சாணாடை யாளங்களைப்போட அவசியமில்லை. அரசனது அறு தொழிலில் மரமேயிக் கள்ளிறத்துத்தொழில் சேர்க்கிரு க்ளமுயின், அரசர்களுக்கு ஏணிமுத்தினை முதலியன வுண்டென்று நீவிர் வந்தக்கேட்டு அங்ானமின்மையால், சாணர்க்குச் சாணன் அரசனென்று ருசப்படுத்தச் சத்திக்ந்ததாயிற்று.

இன்னுமொன்று சொல்லுகிறோங்கேளும் சாணா அல்லது கிள்ளுராய் போய் யாகட்டும். அரசர் காச என்று ஒரு சிசிலேழங்குவது யாவ்வனம்? எந்தத்தேசத்தில் காச போடுவதாயிருந்தாலும், அது அரசராலேயே செய்யத்தக்கது. அன்னியரோட அரசாங்கத்தார் இடங்கொடுக்கமாட்டார்கள். அரசரல்லாதாருக்கங்கள் போல்தாசுபோடுவதுண்டாயின், அந்தக் காசுகளுக்கும் அரசர்போடு காசுகளுக்கும் பேதத்தோன்ற அரசர்போடுவன்களை அரசர்காசு என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். அங்ஙனமின்மையின் அரசர் போடுங்காசுகளை அரசர்போடுங்காசு என்று சொல்வது அவிலே கமென்றே கொள்ளவேண்டியது. சாணா அரசரல்லாவிடும் அச்சாணா சம்பந்தமுடையேனோக்கி, (தயைபாவு) அவரது அடைமொழங்களைப்போட்டு, அரசன் அதனை வழங்குவதானேனல்லாது சாணாது அடையாளங்களுக்கொண்டகாசு "சாணாக்காசு" என்பதே முடிவிலாவது. லிங்கிசெட்டிப்பணம் எனவொன்று வழங்கியதுண்டு. இதுவுஞ்சாணாக்காசு போல்வதேயாம். இனிச் செட்டிகள் லிங்கிசெட்டி அரசாண்டபோது போட்டகாசு லிங்கிசெட்டிக்காக என்று அறிவிட்டால் சாணாக்காசு இராஜகுலஸம்பந்தத்தைப்பெறும். அங்ஙனமின்மையை, சந்தாராம போகார் சான்றோ.

இன்னுமொன்று சொல்லுகிறோம். இரத்தக்களிக் கவத்தில் அரசர்குலத்தாரால் த பலசாதியார் அரசாண்டிருந்தார்கள். அந்தும் அரசாண்வருகிறார்கள். அன்றியும், மலுக்கர் - வெள்ளைக்காரர் முதலியோர் அரசாண்டு வருகிறார்கள். இவர்களை அரசரென்றே நாம் அழைக்கின்றோம். இவர்களால் போடப்பட்டு உலகில் வழங்கிவருங் காசுகளுக்கு அளவீசல். அவை Dutch coins - டச்சுக்காயன்ஸ் - English coins - இங்கிலிஷ்காயன்ஸ் முதலியன. இத்தக்காசுகள் போட்டுள்ளவர்களை அரசர் மூத்தன்மையால் நாம் அரசரெ

ன்று கூறுவதொழிய அந்தணர்குலத்துக் கிரண்டாவதாகிய அரசர்குலம் என்று கூறுவதில்லை. உலகில் பிரசித்தியாயுள்ள இவர்களை கூத்திரியராகாதபோது (பேரைக்கேட்டுறபோதே உயர்குலத்தோ ரருவருக்கத்தக்க) சாணா நங்களது சாணாக்காசைக்கொண்டு கூத்திரியஸ்தானத்துக்கு வாதிடுவது பேதைமையிற் பேதைமையெயாமென்க. இதுநிற்க.

SIR W. ELLIOT'S COINS OF SOUTHERN INDIA.

Page. 59.

"சாணாக்காசு is a Venetian Ducat so called from the figure of a 'Doge' standing in front of saint mark's Cross, in which the native imagination sees the sanar or Todd drawer preparing to climb the palmyratree, the large numbers of which on the Malabar coast testify to the once extensive commerce with Italy by way of the Redsea."

(இதன்பொருள்.)

சாணாக்காசு என்பது வெனிஸ்நகரத்தினது நாணயம். செயின்டுமாரீக்கு சிலுவையின்புண்ணர் வெனிஸ்நகரத்தாவது உருவம் பின்றுகொண்டிருக்கும் பாவனையாக எழுதப்பட்டிருப்பதினாலேயே அவ்வாறு கூறப்படுகின்றது. இதையே சாதாரணமாகச் சாணாக்கள் என்றிருத்தற்குப் பணமாதின் விடிக் பணமாகப் பிரஜைகள் தப்பிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இவை மலையாளப் பிரதேசத்தில் விஸ்தாரமாகக் கிடைப்பதை நோக்குங்கால் ஆதியில் இத்தாலியிலுள்ள செங்கடல்மாரக்கமாக நடந்துகொண்டிருந்த ஏராளமான வியாபாரத்தைச் செய்மையாகத் தெரிவிக்கின்றது.

இதனால், சாணாது அரசாட்சியிலுண்டான காசு "சாணாக்காசு" என்று நீதிர் தொடுத்தவர்தான் பயன்

சாணர்விகற்பலிவிடை.

படாதாபிற்று. நீவிர் தொடுத்தவாத மொவ்வொன்றும் அவலமாபினை யால், உமது சாணரக்குலம் அரசர் குலமாயினதில்லை. பெய்தே தீர்மானமாயிற்று.

இன்னுஞ்சொவுதுகொள்கேளும்.

MANUAL OF THE TANJORE DISTRICT.

Page. 201.

"Castes considered inferior to sudra and superior to Parryars:- Savars (Palmcultivators) Fishermen, Oddars, Kuravars, Tombars.

83. Under this head come the five castes i. e. sanars, Fishermen, Oddars, Kuravars, and Tombars, all held in about the same degree of exclusion, none of them being allowed to enter the houses of caste people, temples or Choultries."

(இன்பொருள்)

குத்திர்களுக்குத் தாழ்த்தன்வும், பறையர்களுக்கு உயர்ந்தனவுமாக எண்ணப்படுஞ் சர்க்களாவன:— சம்படவர், ஒட்டர், குறவர், தொம்பர் என்பவர்களாம்.

அஃ. இத்தலைப்பின்கீழ் வரப்பட்ட ஐந்து ஜாதிகளாகிய சாணர், சம்படவர், ஒட்டர், குறவர், தொம்பர் என்பவர்களில், ஒருவராவது, மேல்வகுப்பாரது வீடுகளில் நுழையவாவது, கோயில்களில் நுழையவாவது, சர்க்களின்கீழ் நுழையவாவது கூடாது.

இவ்வகளை நோக்கிப்போக;

இவற்றை நீர் உற்றுகோக்குவீராயின், சாணர்பெருமைகூற இனி யூசிக்கொள்ளமாட்டீர். இவ்வப்பிராயம் "கிராமகன்னியம்" என்று உங்களைக் கூறுவதற்கேயன்றோ உபகாரப்படுகின்றது! இவ்வுண்மைதோற்றவே "கள்ளுவிற்கும் - வணிக னூர்ப்புறத்திலே உள்" என்று அருணகிரிப்புரணமுந் திறப்பது, இவ்வுண்மையுணர்த்தபேர் வெகு துச்சமாகவொதுக்கு

சாணர்விகற்பலிவிடை. கஉ

சாணரஜாதியை நீவிர் கூத்திரியசாதியென்று சொல்லாகப் பிரசங்கித்துவந்த துர்வாத! இன்றோடே தொலைத்து! இனியேனும் மேலேவாத்தொழுதுகேடும்மடையக்கடவீர்.

தேவரீரால் வெகு நியங்கநிற்கேன்! சாணன் என்பதற்கு என்னொரு பொருள் கண்டிருக்கின்றேன், கேட்கின்றீர்! "ஸாந அல்லது ஸாண" என்பதற்குக் கூர்தீட்டுகிறது என்று பெருநன், இதனடியாகவே "ஸாணர்" என்பதன் தானற்குக் கூர்தீட்டுகிறவர்கள் என்று பொருள் வெளியாகியது. கத்தியைக் கைவிட்டுக்கொண்டு பாளைசீவிக் கள்ளிறக்கிவிற்றுச்சீவிகின்ற சாதியாரோ சாணர் என்பது ஸாண்டகருத்து. இதனை யானிது வணியில் மர்மமாகக் கத்தேன். இப்போது வெளியிட்டிடுகிட்டேன். ஆகவே இனி என்னுடைய குலவரம்பைக் கடவாது என்று பரிவேன். திருநோக்கம் பாவித்தருள்வீராக.

இம்மட்டில் யாம் பசாத்தியடைந்தோம், உமமுண்டாகுக. தீர்வாத!

சாணர்விகற்பலிவிடை முற்றிற்று.

வினாவிடப்பின்பத்தம் (சாணர்நீங்கலான) அந்தணர் அத்திமரீருன எல்லாச்சாதியாரும். போற்றத்தக்கது. சாணருள்ளும் உண்மையுணர்ந்தவர்கள் நிலைகலங்கி திட்டையேசார்கள். தங்களது குலவொழுக்கினின்று குணப்படுவார். இஃதில் முட்டிவி முடியுமாறு கண்ணுபாவித்தருளிய விசிவமெ. மானது திருவடிக்கே செல்கிறது. அவரது திருநோனை வாழ்த்துவாம்.

வாழ்த்து.

மாமறைவாழ்கமறையவர்வாழ்கமன்னவர்களுட்வாழ்க அமொழிவசியர்குத்திரவாழ்கதொல். யாவாமேவாழ்க கர்மர்வெண்டிங்கண்மிலைத்தருள்பெருந்தருளமுமவரிடங்கலத்தாயில்சீரணங்குமவாழ்கமற்றவர்தஞ்சதம்லப்பதங்கள்வாழியவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

செவ்வாயம்.

பி. ஜி. மு. தி. ரு. த். த். ம்.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
3	4	விருத்தாந்தத்தைப்	விருத்தாந்தத்தை
8	26	சான்றோர்	சான்றோர்
12	24	சான்றோர்மரபு	சான்றோர்குலமரபுகத்த
30	8	சான்றோர்	சான்றோர்க்குத்தான்
		நிகண்டு	நிகண்டு
43	15	சான்றோன்	சான்றோன்
60	31	இவ்வளவு மைய	இவ்வளவு மைய
60	10	முதாரணங்	முதாரணங்
60	15	வன்றோ	வன்றோ
60	29	கடவுள்வாழ்க்கையால்	கடவுள்வாழ்க்கையால்
60	3	கோக்கியும்	கோக்கியும்
60	3	இலக்கணம்	இலக்கணம்
111	3	கொளரவ	கொளரவ
107	8	கலைவல்லோர்	கலைவல்லோர்
		முதலினோர்	முதலினோர்

திருச்சிற்றம்பலம்.

114660
பி. ஜி. மு. தி. ரு. த். த். ம்.